Do anh Võ Ph. Hùng Cung (Đ. Ký) (Đ.T.Ký) (Đ.T.Ký) (Đ.T.

Cấp tiến

TỔ QUỐC — TỰ DO — TIẾN BỘ

Tòa-soạn và Trị-sự: 173 Phạm-ngũ-Lão – Saigon

HỘP-THƠ

«Trưng cầu ý kiến về Đông-Y»

Ông Nguyễn-văn-Ba (Nghiệp-đoàn Nông dân Định-Tường)

"Nếu ông nhậu thấy việc lâm của mình tỏ chánh đáng thì nại gì với tiếng xuyên tạc vu vơ."

Lịch sử cổ kim từng ghi nhận nhiều trường hợp nhóm người đã nhân vì chân nghĩa thường phải đương đầu với trở lực. Hết sức thông cảm với ông vì ngày ngày kia sẽ điều kiện kết tính rõ lý. Đi ngược với ông nhau ấy, bao bao phải viên tăng là [illegible] vô-tăng phiền ở tòa báo cũng được, cả trẻ em cũng vậy. Người thanh niên tuổi 18 tuổi trở lên. Nhà quá ở không đủ sức nhận định phải, trái.

XEM TIẾP 6 TRANG 7

Tin thêm về cuộc giải phẫu ghép tim đầu tiên ở VN

Người cho thận và người được ghép thận đã hoàn toàn bình phục

L.T.S. Hôn bạn đọc cón nhớ, cách nay tới hơn hai tuần, chúng tôi có phóng vấn bác sĩ Nguyễn phước Đại, giám đốc bình viện Saigon về việc bác sĩ ghép thận cho một sinh viên ở Saigon.

Cuộc giải phẫu ghép thận nầy đã đem lại kết quả mỹ mãn. Dưới đây là tin thêm về vụ ghép thận nầy.

SAIGON 26-6 — Mai Xuân Fong, sinh viên Kiến trúc, 21 tuổi và là người đầu tiên được ghép thận tại VN, hiện đã phục hồi sức khỏe khá lớn, chịu đựng cuộc giải phẫu cách đây 20 ngày. Mẹ anh Fong, bà Mai Xuân Trí người đã cho anh quả thận của mình, hiện cũng đang tỏ ra hoàn toàn bình phục.

Bà Trí cho biết người con trai thứ ba của bà, anh Mai Xuân Fong, đã có thể đi lại và hoạt động một cách tự nhiên so với hồn bạnđã trước đây khi anh Fong phải nằm liệt một chỗ và chưa bọc thận. Riêng bà Trí, bà cũng đã tự động lên xuống bằng cục sắc thang gọc khi bà đến tỉnh viện Đô Thành Saigon sáng vừa đỡ nhận một giấy ý chứng tỏ, đây liên quan đến cuộc giải phẫu vừa nói.

XEM TIẾP 0 TRANG 7

THỂ LỆ THAM DỰ CUỘC TRƯNG CẦU Ý KIẾN

về vấn đề Phục Hưng Đông Y do Nhựt báo CẤP TIẾN tổ chức

I.— Điều kiện tham dự:

Tất cả mọi người từ 16 tuổi trở lên đều được quyền tham dự (ngoại trừ nhân viên biên tập tòa soạn và nhân viên Ban tổ chức Nhựt báo CẤP TIẾN).

II.— Nội dung hai câu hỏi trưng cầu ý kiến:

1) Tân thánh hay phản đối công cuộc chấn hưng Đông Y, ý kiến nào đa số?

2) Câu hỏi phụ đề trúng giải: có bao nhiêu phiếu đa số?

III.— Thể thức tham dự:

Cắt phiếu tham dự đăng hàng ngày trên CẤP TIẾN, ghi tên họ, địa chỉ và điền vào các khoản trống của 2 câu hỏi đã trả lời.

Bỏ là phiếu vô phong bì, mỗi phong bì đựng bao nhiêu phiếu cũng được, rồi gửi về Báo CẤP TIẾN 173 Phạm ngũ Lão Saigon (ngoài bì thư nhớ đề rõ «tham dự Trưng cầu ý kiến») — ở gần, có thể mang phiếu trần đến bỏ thẳng vô thùng phiếu ở tòa báo.

IV.— Thể thức kiểm phiếu:

Đếm tổng số phiếu tham dự, rồi phân loại xem ý kiến nào đa số.

Cộng xem ý kiến đa số gồm bao nhiêu phiếu và ý kiến nhiều số gồm bao nhiêu phiếu?

Những phiếu có dấu sửa chữa, viết lem nhem, không rõ ràng sẽ bị coi là bất hợp lệ.

Những phiếu nào đăng trúng hoặc gần nhứt số phiếu đa số sẽ được trúng giải thưởng.

V.— Công bố kết quả:

Ngay sau khi kiểm phiếu xong, sẽ công bố kết quả ý kiến đa số và ý kiến thiểu số gồm bao nhiêu phiếu trên Nhựt báo CẤP TIẾN.

Danh sách những người trúng giải cũng sẽ được công bố một lượt trên một báo để đến lãnh giải.

VI.— Giải thưởng:

Có hai mươi giải thưởng cho những phiếu nào đáp trúng hoặc gần nhứt trúng số phiếu ý kiến đa số.

GIẢI NHỨT: 1 chiếc xe Honda 50cc

GIẢI NHÌ: Mỗi máy vô tuyến truyền hình 19 inch — và các giải khác trị giá tổng cộng nhiều trăm ngàn đồng.

VII.— Thời hạn tham dự:

Kể từ ngày đăng phiếu dự thi trên báo CẤP TIẾN đến hết ngày 20-8-1969. Phiếu dự thi gửi bằng bưu điện sẽ tính vào coi đầu bưu điện trên phong bì.

VIII.— Ban Tổ chức:

Hội Ký giả Nguyễn Tấn và nhiều ủy viên, gồm một vị thực phái ký sẽ công bố danh tánh sau.

Thông phiếu sẽ được thực phái ký khám xét và niêm yết công khai vào ngày bắt đầu niêm phiếu. Ngày kiểm phiếu sẽ công bố trên một báo để mọi bạn đọc đến quan sát, kiểm soát.

Mọi ý kiến của bạn đọc để nghị góp việc tổ chức được hoàn bị sẽ được Ban Tổ chức nồng nhiệt tiếp nhận.

Mọi sự quan định hỏi bạn tin tức, chi tiết liên hệ đến cuộc trưng cầu ý kiến, xin liên lạc bằng thư từ, điện thoại hoặc trực tiếp với:

NHỰT BÁO CẤP TIẾN

173 Phạm ngũ Lão – SAIGON. Điện thoại 21.505

(Xin ghi trên cao «Cuộc trưng cầu ý kiến về Đông Y»)

TIN TỨC KHẮP NƠI

BÁC-SĨ TRỰC

(Tối Thứ Bảy 28-6-1969 và 19 giờ đến 6 giờ sáng Chủ Nhựt) (Ngày 29-6-1969 và 14 giờ đến 14 giờ 30)

BS	Trần Văn Ninh — 159.161 — Vũ Tanh	SAIGON
—	Trần Kim Hoàn — 154 Cao Lãng P. Nhuận	GIA ĐỊNH
—	Cao Xuân Sơn — 509 Phan Thanh Giản	SAIGON

CHƯƠNG TRÌNH TIVI

THỨ BẢY 28-6-69

Đài Việt Nam

19g00 Đài biến Quốc kỳ
19g05 Thời sự Quốc-Tế
19g15 Địa lý Bình dân
20g00 Tin tức — Thông cáo
20g20 Văn Nghệ Tập điểm Bản Đa Lan Hương
21g00 Điểm bán. Bình luận — Giới thiệu chương trình hôm sau
21g15 Phim vui bằng tuồn
21g30 Chương trình Quân đội
Đài biến Quốc kỳ

Đài Mỹ

12g00 Test Pattern Music
12g45 Sign On News
13g00 Color me Barbra
14g00 Wild Wild West
15g00 Glen Campbell
16g00 Billy Walker's Country
16g30 Information
17g00 Lawrence Welk Show
17g30 Let's Speak Vietnamese
18g00 Beverly Hillbillies
18g30 Nashville Viet-Nam
19g00 Evening News
19g30 Sport Report
20g00 MMM 83
21g00 Game Of The Week Hall Time News
22g00 Late Movie

Một nữ tiểu đội ...

SAIGON 26-6 — ... trường V là VC hồi chánh tại Saigon

Xóm người nữ đội trưởng V là phần khu 3 thuộc Tỉnh Long An Cộng quân đã ra trình diện hồi chánh vào 26-6 tại Nha Công tác Bộ Chiêu Hồi. Đây là nữ cán bộ Cộng sản mới 19 tuổi, sanh quán tại xã Thạnh Mỹ, Binh Phước (Long An) theo Cộng sản tháng 12-65 được lết sự gọi đến Thanh, xóm Lang Cộng năm 1966 và Đảng viên Cộng sản năm 1967.

TRONG BUỔI HỘI THẢO VỀ CẢI CẢCH ĐIỀN ĐỊA TỔNG THỐNG NGUYỄN-VĂN-THIỆU TUYÊN BỐ:

XÃ-HỘI VNCH SẼ KHÔNG CÓ TÁ ĐIỀN

mỗi nông dân sẽ trở thành một tiểu điền chủ

SAIGON 27-6 (VTX).— Tổng thống Nguyễn văn Thiệu, trong buổi nói chuyện chiều qua với 89 hội thảo viên Cải cách Điền Địa tại dinh Độc Lập đã nói rằng chương trình cải cách điền địa của Việt Nam Cộng Hòa là tực mạnh thứ tư để chiến thắng Cộng sản.

Mở đầu buổi nói chuyện, Tổng thống cho biết, TT muốn tiếp xúc với các hội thảo viên Cải Cách điền địa nhằm hai mục đích là vạch rõ tự quan tâm của TT về vấn đề nầy và nói cho họ rõ đường lối chính trị của quốc gia hiện nay.

Theo Tổng thống, rồi đây sẽ sản sẽ phải chọn lựa, buộc chúng thấy rằng không thông được ta nên phải hòa đàm nghĩa chính để đi tới một giải phap chính trị giải quyết chiến cuộc, hoặc chúng sẽ tiếp tục ngoan cố bao dài chiến tranh để tự vuốt lấy thất bại.

Sau khi xác nhận rằng chương trình Cải cách điền địa là biện các nông dân thành các tiểu điền chủ theo tiêu chuẩn «người cày có ruộng», Tổng Thống nhấn mạnh: «sẽ hội nghị sẽ không có tá điền, không có chế độ tá canh, mà mỗi nông dân sẽ là một tiểu điền chủ sống với mực sống trung lưu».

Tổng thống nhắc nhở các hội thảo viên phải cố gắng cập phát hết các ruộng trước hết và ruộng của Phát kiều, điều chỉnh tình trạng điền địa của đồng bào Thượng, để cho những người đang canh tác được tiếp tục canh tác và cố đạt đến sự cấp phát không ngoài dự kiến cho dân.

Trước đó, ông Cao văn Thân Tổng trưởng Cải cách Điền địa và Canh nông đã tường trình lên Tổng thống kết quả một tuần lễ hội thảo cải cách điền địa vừa qui 89 hội thảo viên gồm các viên chức trung ương và các Trưởng ty của Bộ.

THƯỢNG VIỆN MỸ CHẤP NHẬN QUYẾT NGHỊ

(tiếp theo trang 1)

Sau khi quyết nghị được thông qua, Thượng nghị sĩ Fulbright đã cáp điện lời cam kết đầu tiên của Hoa Kỳ với Việt Nam nâng trong là thư của Tổng Thống Eisenhower gửi Tổng thống VNCH hứa hẹn giúp đỡ và trợ giúp nếu cảm thực biện nội sự cải tổ nào.

TNS Fulbright nói rằng nếu không có đề là một sự cam kết, Nhưng các Tổng Thống kế tiếp đã coi đó như một lời cam kết và Tổng Thống Johnson đã xác dụng lời cam kết nầy nhiều lần.

Ông nói tiếp «Điều mà chúng ta đang nói là đó không phải là sự cam kết quốc gia và đường nói là chỉ gì ta bị cam kết vì một lá thư do một Tổng Thống viết. Trong trong lai, chúng ta sẽ không coi sự liệu trong tự như là một lời cam kết».

Được hỏi là liệu quyết nghị nầy có trói tay TT hay không, ông Fulbright cho biết theo ông «Tổng Thống không là trói buộc bởi quyết nghị nay bằng bị trói buộc bởi hiến pháp.

THÀNH LỆ LÊN ĐỘ CAO

NGƯỜI THỂ LỰC NHẤT CỦA TÒA BẠCH ỐC:

CỐ VẤN KISSINGER

(tiếp theo)

Nhưng ai cũng hiểu rằng vấn phòng ông Kissinger là nơi nơi nguy hiểm. Ông Kissinger có thể tôn tại hay không phần lớn đều do các bộ thống tư ta đường lối và chính sách do ông điều khiển có hoạt động tốt đẹp hay không. Với nhìn xét nầy, vấn đề Việt Nam là một thử thách quan trọng bậc nhất và kết quả của nó sẽ định đoạt tới ba của ông Kissinger.

Những giấy tờ nầy trước khi được đưa ra trình bày trong các buổi họp điều do dinh thăm ông soạn thảo (có những bộ sơ lên đến hàng trăm trang) và cũng chính dinh thăm ông tuân bày với Tổng Thống.

Ông hướng dẫn các buổi họp về những vấn đề liên quan đến an ninh quốc gia, ông tìm ra các ý kiến thuận và những ý kiến nghịch của tổng hành động được đề nghị. Người ta cho rằng ông là người tự cách một nhân viên các phiên họp của «Hội đồng Bộ Trưởng», một bộ đồng có nhiệm vụ giải quyết các vấn đề quan trọng bậc nhất sau các vấn đề thuộc về an ninh quốc gia. Sau cùng, thường đặt dưới quyền của Tổng Thống, ông Kissinger hàng ngày đều có cuộc gặp mặt với Tổng Thống Nixon để 1 tiếng rưỡi đồng hồ và luôn luôn vắn liên lạc với Tổng Thống bằng điện thoại. Đã lết lưu ở ông Kissinger không giống như BT Ngoại Giao William Rogers hay 1 nhân vật cao cấp nào khác trong chỉ bộ, là người đã tạo ra toàn vẹn chính sách đối ngoại của nước Mỹ từ sau đến cuối. Lá đề hiểu là cố vấn duy nhất của Tổng Thống Nixon về bất kỳ một vấn đề, ông Kissinger phải là người có có phân tích và phê bình đúc biết, như nhiều người đã từng nhận xét khi ông làm việc. Ông có nhiều ý kiến bao dạn và không bao giờ ông ngần ngại trong việc trình bày. Do đó mà không ai ngạc nhiên khi cho rằng vấn phòng của ông là một trong các nơi thế lực nhất tại Hoa thịnh Đốn. Điều đáng ngạc nhiên hơn hết là cho đến đây, không ai nhìn nhận rằng ông đã gây ra vài kẻ thù ghê gớm trong Bộ Ngoại Giao cũng như trong các bộ phận khác của bộ máy hành chánh nước Mỹ.

Ai cũng biết rằng chính sách đối với vấn đề Việt Nam của chính quyền Nixon là của riêng ông Kissinger, như ông đã từng vạch ra trong một bài báo đã ý tài liệu từ «Vấn đề đối ngoại» tháng Giêng năm nay. Bài báo nầy được ông viết ra rất lâu trước khi ông được bổ nhiệm vào chức vụ hiện nay, phương án của ông là là bình như nó mới được viết song

XEM TIẾP 4 TRANG 7

CHIẾN DỊCH SỬA A SAI

(tiếp theo trang 1)

Chúng tôi chỉ muốn nhắn dịp nầy nêu quy bào giải thích cho đồng bào và tâm quan trọng của công tác bảo vệ lương thực địch.

Từ trước đến nay, chúng tôi chỉ nhận được những tin tức cho biết Cộng-Sản xâm-nhập người, vũ-khí, gạo được, v.v. được từ Bắc vào miền Nam Việt-Nam, chưa bao giờ chúng tôi nhận được tin tức liên quan đến việc Cộng-Sản đưa gạo từ Bắc vào (trừ đối với Hạ Lào và miền nói các tỉnh Quảng-Trị, Thừa-Thiên. Cộng Sản vẫn tổ chức thu mua lương thực tại chỗ để tiếp tế cho bộ đội của bang. Tại miền Đông Nam Phần, đặc biệt tại Khánh 33 Chiến-Thuật, Cộng-Sản vẫn nhập, nếp, bắt mỏ, mỉ khô, cá khô, muối, nước mắm, ớt, cùng, sửa hộp và các loại đồ hộp khác lấy bằng lương thực. CS thường tìm mua bằng mọi cách, mọi giá; vì nếu Cộng Quân có vàng, có đưa mà không có gạo thì chúng khó có thể mua hết được tấn có gạo nầy đều đợt tấn công khác. Do đó, BTL/Khu 33 Chiến thuật chúng tôi đã khuyến cáo các ông Tỉnh trưởng kiểm tiêu Khu trưởng phải đặc biệt lưu tâm kiểm soát một cách chặt chẽ việc mua bán, phân phối và chuyển chở gạo. Chúng tôi chỉ khuyến cáo, còn việc ấn-định chống biện-pháp thuộc thẩm quyền các chính quyền địa-phương tỉnh, và việc kiểm soát tài nguyên là do Cảnh Sát Quốc-Gia đảm-trách chứ không phải quân đội.

Chúng tôi được biết, ngày 22-4-1969, tỉnh Long-Khánh đã phổ biến Sắc-Vụ-Văn-Thư số 1443/KT/L KSLG ấn định lại mức lương chuyên vận và thể thức mua bán các loại thực-phẩm trong phạm-vi tỉnh này. Những thực phẩm chưa sự kiểm soát là:

– Cá, thịt tươi, Khô, mắm. Nước mắm muối. Đường cát. Bột mì. Phở tươi, bún, mi khô. Thực-phẩm vô hộp. Lúa, gạo, tấm, nếp.

Chuyển vận lúa, gạo, tấm, nếp bắt cứ trong trong nào, đều phải xin phép chính-quyền hành-chánh địa-phương. Sự-vụ Văn-Thư số 1443 đã ấn-định chuyển vận các loại thực phẩm nói trên được lượng nào thì phải xin phép ấy, quản hay tỉnh. Những biện pháp thi hành đã đề ra đó là nhằm cho sự đó mà không phải biên lại thì hành vi nầy chu phải nghiêm trị. Thái độ hoạt bát của cảnh sát viên Hương nếu có cũng cần được cảnh cáo, sửa sai.

Trân trọng kính chào Ông Chủ nhiệm.

Thừa lịnh

Trung Tá Nguyễn Đình Bản

Tham Mưu Phó Chiến tranh Chính Trị

Ý KIẾN CHÚNG TÔI:

– Chúng tôi không bệ trách mốc gì C.T. Đã kể "Cuộc Cải Tiến" biết riêng đang không thích bề bối nên nhóm ông «đồm chống» tiếp vậy thôi. Do sao mốc tại Tiếc nhìn của ông cũng có ít nhiều hiểu-quả chớ!

– Cũng tôi ghi nhận thiệu chế trả lời nhanh chóng của C.T. Giai. Nếu vô cùng tác thích mà như vậy thì nhiều hy vọng chiến dịch sửa sai mang lại kết quả lợi lớn cho quốc gia. Cám ơn ông nhiều.

THƯỢNG VIỆN MỸ CHẤP NHẬN QUYẾT NGHỊ

(tiếp theo trang 1)

Sau khi quyết nghị được thông qua, Thượng nghị sĩ Fulbright đã cáp điện lời cam kết đầu tiên của Hoa Kỳ với Việt Nam nâng trong là thư của Tổng Thống Eisenhower gửi Tổng thống VNCH hứa hẹn giúp đỡ và trợ giúp nếu cảm thực biện nội sự cải tổ nào.

TNS Fulbright nói rằng nếu không có đề là một sự cam kết, Nhưng các Tổng Thống kế tiếp đã coi đó như một lời cam kết và Tổng Thống Johnson đã xác dụng lời cam kết nầy nhiều lần.

Ông nói tiếp «Điều mà chúng ta đang nói là đó không phải là sự cam kết quốc gia và đường nói là chỉ gì ta bị cam kết vì một lá thư do một Tổng Thống viết. Trong trong lai, chúng ta sẽ không coi sự liệu trong tự như là một lời cam kết».

Được hỏi là liệu quyết nghị nầy có trói tay TT hay không, ông Fulbright cho biết theo ông «Tổng Thống không là trói buộc bởi quyết nghị nay bằng bị trói buộc bởi hiến pháp.

1 TIỂU ĐOÀN PHÓ V.C. bị bắt tại Bình Chánh (GĐ)

SAIGON 27-6 (VTX).— Tiểu Đoàn 3 Nhảy Dù trong cuộc hành quân tại vùng Bình Chánh Gia Định hôm qua 25-6 đã bắt sống năm Cộng quân trung đó có một Tiểu đoàn Phó VC và tịch thu 11 vũ khí đủ loại.

Phát ngôn viên Sư đoàn Dù Việt Nam sẽ ý cung cho biết Tiểu đoàn 3 Nhảy Dù hoạt động trong vùng

XEM TIẾP 7 TR ANG 7

Phiên họp thứ 23 hội đàm Ba Lê

(Tiếp theo trang 1)

Ông Lodge bắt bỏ yêu sách đòi thay đổi chính phủ VNCH bằng 1 nội các hòa bình liên hiệp trước các cuộc bầu cử. Đồng thời ông nhấn mạnh vào lập trường của Mỹ về việc rút quân là phải rút quân song phương: Mỹ rút khỏi Nam VN, quân BV rút khỏi Nam VN, Lào và Ai Lao cùng lúc và tương xứng theo tỷ lệ quân số.

Đề lập luận ông Lodge đã cáp phe cộng sản phải chịu trách nhiệm việc kéo dài chiến tranh VN.

Đại ký Lam nói rằng các cuộc đàm phán cộng kéo dài thì đã làm thiệt tình Miền Nam cùng biểu lộ tại bàn họp.

Ông nói, C.S đã đến Ba Lê không phải để đàn xếp mà chỉ để theo đuổi những biện chứng phù cung quyền chỉ cho Đông Minh nào chỉ mà thôi.

Ông kêu gọi phe bên kia hãy bắt đầu nói chuyện nghiêm chỉnh để chấm dứt cuộc chiến tranh tương tàn trên tinh thần hòa giải dân tộc mà TT Thiệu thường nêu lên.

Phe Cộng sản vẫn bám riết vào giải pháp 10 điểm của VC và 9 yêu sách: rút quân vô điều kiện phế bỏ Chính-phủ Việt Nam Cộng Hòa

Hà-nội-Lâu cáng như Nguyễn-thị-Bình đã chủa bài điểm vào cho họ thành 2 chế đề chính: 10 cao chính sách của thực dân của Mỹ và đầu bài phe đồng minh phải lấy giải pháp toàn diện 10 điểm của VC và bốn 8/5 để làm căn bản cho các cuộc thương thuyết. Trong giải pháp nầy phe nhân mạnh đến 2 điểm lớn: Mỹ triệt thoái quân đội, cáu cứ quân sự, Tổng Thống Nguyễn văn Thiệu trong loại bài nói về «China Night» ông khẳng định đã Mỹ Nông và cũng thể là đóng phương trên bao chế đề bài lớn đan chung, để nói những điều trắng thanh đen.

Ba là, tôi yêu cầu ông Chủ nhiệm

XEM TIẾP 1 TRANG 7

NGHỊ SĨ TRẦN NGỌC NHUẬN ĐỀ NGHỊ

1 CHÁNH SÁCH QUÂN LỰC MỚI

MÀ KHỎI CẦN TĂNG QUÂN SỐ

LÊ VIỆT PHƯƠNG

SAIGON 27-6 (LVP).— Nghị sĩ Trần Ngọc Nhuận vừa đề đề nghị cấp 1 chính sách quân lực mới, nhằm tăng quân số 550 ngàn quân Hoa kỳ sẽ lần lượt được quân đội VNCH thay thế sẽ tạo thành một lỗ hổng lớn cho ta. Bởi vậy nghị sĩ Nhuận nghị sáng cần phải có một chính sách quân lực mới để giải quyết vấn đề nầy mà không cần phải tăng thêm quân số cũng như không cần phải tăng thêm ngân sách quốc phòng, mà chỉ cần một sự cải biến thôi.

Di động 1000/o

Nghị sĩ Nhuận đã đề ra nguyên tắc giao nhiệm vụ lãnh thổ cho các phương quân và quân đội nhân dân và ông chủ trương rằng chủ lực quân phải lưu động 100%.

Để tổ chức quân đội theo nguyên tắc trên, nghị sĩ đề nghị chủ trương chia quân đội thành 3 phần:

XEM TIẾP 3 TRANG 7

BÀI CÂY ĐĂNG TRẢ LỜI

loạt bài đăng trên báo Tự Do

(tiếp theo trang 1)

Bốn phận của người viết báo là phải tôn trọng sự thật-cho đù sự thật có phê phán-vì mục đích chỉ yếu của nghề làm báo là phục vụ dân chúng, nói mỗi nỗi oan ức cho dân chúng khi bị cường quyền bức, chỉ không phải nói những điều sai sự thật, chụp ít đầu dân chúng những nỗi oan ức (mà điều hình tôi là oan nhau)

Thế hồi, nếu tôi không may ra đời là một người dân dốt nát, có những mặc cảm tự ti, sợ sệt—nghe nói đến báo chí bèn sầu, chụp mũ thành im lặng để cho ông N.P.V.H. muốn nói sao thì nói thì dành dự và sự tin của tôi đành chôn vùi dưới bàn thờ! Người lại tôi không biết sự vì tôi tin tưởng thông dưới chế độ Đệ nhị Cộng hòa, tôi thấy thường tin phải loạt do chanh phủ chủ trương vấn con gia tri. Khoảng phải như kẻ (ám chỉ ông N.P.V.H.) mượn cớ để cao chế độ, để cao pháp luật, để cao Tổng Thống Nguyễn văn Thiệu trong loạt bài nói về «China Night» ông khẳng định đã Mỹ Nông và cũng thể là đóng phương trên bao chế đề bài lớn đan chung, để nói những điều trắng thanh đen.

Ba là, tôi yêu cầu ông Chủ nhiệm

XEM TIẾP 1 TRANG 7

QUÂN NHÂN CÔNG CHỨC SẼ LÃNH LƯƠNG MỚI

(TIẾP THEO TRANG 1)

Theo chế chung tổ được biết, phiếu xi nghiệp quốc doanh sẽ phải sau kỳ lãnh lương tháng 7-69 tuy nhiên một triệu quân nhân và công chức toàn quốc đều được hưởng tiền lời căn cứ ở phiếu xi nghiệp quốc doanh kể từ 1-7-69 tới đi. Sở dĩ có sự chậm trễ kể trên là chánh phủ chu thì hoàn phiếu kể trên (phát phiếu xi nghiệp quốc doanh cho 1 triệu công chức quân nhân mà gấp rút, thế nên Bộ Tài Chánh không thể sản thêm nên ngay nhu cần kỹ.

Những tháng tới sẽ lãnh lương hơn ?

Theo sự do hỏi của chúng tôi có thể chánh phủ sẽ cố gắng để kể từ sau tháng 7-69 thì đã lương của anh em quân nhân công chức toàn quốc sẽ được phân xớm hơn như thường lệ trước đây. Mục đích của hành động nầy nhằm giúp cho anh em quân nhân công chức toàn quốc điều hòa bần ngân sách gia đình trong mỗi tháng.

Tổ chức và điều hành

HỘI ĐỒNG AN NINH QUỐC GIA

(tiếp theo trang 1)

CHƯƠNG II

Thành phần

ĐIỀU 2.— Hội Đồng An ninh Quốc gia gồm có:

– Tổng Thống . . . Chủ tịch
– Phó Tổng Thống. . . Phó Chủ Tịch
– Thủ Tướng Chánh phủ . . . Hội viên
– Tổng trưởng Quốc Phòng . . . Hội viên
– Tổng Trưởng Nội Vụ . . . Hội viên
– Tổng Trưởng Ngoại Giao . . . Hội viên
– Tổng Tham Mưu Trưởng Quân Lực Việt Nam Cộng Hòa . . . Hội viên
– Một viên chức do Tổng Thống Bổ nhiệm . . . Hội viên

– Thuyết trình viên sẽ luôn phiên giữa các bộ trưởng tùy theo vấn đề bàn luận.

ĐIỀU 3. – Chủ-Tịch Hội-Đồng An-Ninh Quốc-Gia có thể mời tham dự các phiên họp Hội-Đồng những nhân vật cần xét cần để tham khảo ý kiến.

ĐIỀU 4.– Hội Đồng An Ninh Quốc Gia họp thường lệ mỗi tuần cả người một lần và họp bất thường khi được Tổng Thống triệu tập.

ĐIỀU 5.– Hội viên và các nhân vật được mời tham dự các phiên họp của Hội-Đồng An-Ninh Quốc-Gia không được tiết lộ những điều thảo luận trong phiên họp Hội-Đồng. Mọi vi-phạm sẽ bị truy tố theo luật lệ hiện hành.

ĐIỀU 6.– Quyết nghị định của Hội Đồng An Ninh Quốc Gia liên quan đến nghị : tuyên chiến, nghị hòa bạo tuyên bố tình trạng chiến tranh phải được Tổng Thống gửi đến Văn Phòng Quốc Hội Lưỡng viện

THỂ THAO

bbdpv HUYỀN VŨ

BÓNG BÀN

Phạm văn Hồng, vô địch thiếu niên đã rời Cao Miên về Saigon

Em Phạm văn Hồng, sinh ngày 10-9-1953 tại Nam Vang, đương kim vô địch thiếu niên về bóng bàn Cao Mê đã vừa rời về Saigon qua ngả Chau Đốc.

Tại Nam vang, em Hồng học ở trường Miche theo chương trình Pháp và đang chuẩn bị thi Tú-tài.

Được hỏi nguyên nhân nào đã làm cho em về Saigon, em Hồng cho biết là cách thăm viếng cuộc người ngày với bàu không khí tại Chau Thạp Lan liên nghĩ đến cách trên về Sài gòn là nơi em có người chị có gia đình đang ở tại Thị nghề.

Vượt Sông An Phú

Từ Nam vang nếu phải đề ngã Swaieng Rieng, Trảng Bàng qua sang khó-khăn nên em Hồng đã chọn con đường Ta kéo để đi Châu-Đốc. Tại đây để trách tai nạn của binh biến-phòng, em đã chọn lấc thuyền trong đêm qua 25-6 nhờn vào an ninh quân-sự thấy thiếu phòng đang đi cố và gặt tên N.T.T. 15 tuổi con bà Ng.T.H. nhà đường Trương minh Giảng có nây đưa cô T. về nhà mụ tế bà bắt cóc nay tiếp I phi kiều đi lấy ra bạc 30 ngàn, cô nầy không chịu thì bị mụ tế bà và thiếu phòng đánh đến. Ngay lúc đó nhân viên cảnh sát đến bắt được cả hai đem về bắt được biết tên là Trần thị, Các 56 tuổi và Trần thị Mão 17 tuổi. Cả 2 bị cáo lưu đề thẩm vấn.

2 tiệm hớt tóc quả giả bị lập biên bản

GIA ĐỊNH – Ngày 25-6, nhà chức trách cảnh sát quận Gò Vấp bắt được quả tang 2 tiệm hớt tóc gần cho Gò Vấp tỉnh tiện khách Nông qua giá của nhà Thành đã ấn định 2 ông chủ tiệm bị mời về bản lập biên bản giải tòa.

Lễ phát phần thưởng tại trường Plei Me

PLEIKU, 28-6 (VTX).– Ông Hà Công Hiệp, Phó Tỉnh Trưởng Hành chánh đại diện Trung Tá Tỉnh Trưởng Pleiku sáng ngày 22-6-59 đã chủ tọa lễ phát phần thưởng cho học sinh trường Nữ Trung Học Plei Me tổ chức tại Hội Trường Điền Hồng tỉnh ly.

Trường Plei Me được cấp cán sáng 1967 do sáng kiến của vị trưởng giáo của Trung Tướng Vinh Lộc khi ở Quân khu Lê Lợi Vùng I Chiến Thuật. Trường Plei Me được nâng lên thành trường Nữ Trung Học Đệ Nhị cấp vào năm khóa tới.

Chị em sanh song thai không nên xử dụng 1 khai sanh

GIA ĐỊNH, – Vừa qua, 2 cô Võ thị Tuyết và Võ thị Tuyết vừa 16 tuổi con ông Võ Thâm ngụ tại đường Trần Bình Trọng (Gia Định) đã nạp đơn đề xin thế cần cước. Sau khi xem hồ sơ thấy 2 cô nầy xài 1 khai sanh chung là cô 2 đưa về bắt đề nộp cước cho thấy rõ. Sau cuộc thẩm vấn 2 cô nầy khai là chị em song thai, nhà mẹ cô trường xài 1 khai sanh đặt, và chỉ khai cô một tờ khai sanh. Hiện nội vụ cảnh sát đang lập biên bản để trình thẩm ấn.

NDTV làm nổ sung 1 đồng đội trọng thương

GIABJNH.– Đêm 25-6, cậu Nguyễn văn Bé 18 tuổi, NDTV ấp 6 tà Tâu Đại Đồng (Nhà Bè) lấy súng đi gác rồi rồi lấm nổ, đạn bay lạc trúng 1 đồng đội tên Nguyễn văn Của 16 tuổi trọng thương. Cậu Của được đưa vào bịnh viện điều trị.

1 thiết nữ bị bắt tử Saigon đem về Gia Định cưỡng hiếp

GIA ĐỊNH.– Do đơn tố cáo của cô Lê hồng H. 17 tuổi nhà ở đường Bùi Việt Sáigon, trưa 25-6, nhà chức trách Gia Định có bắt 3 tên Phạm Nh. 19 tuổi, Huỳnh -Nhơn- Q. 19 tuổi và Nguyễn Nhơn A. 17 tuổi ngụ tại đường Chi Lăng đưa về bốt đề mà cưỡng hiếp.

Theo đơn thưa của cô H. thì vào khoảng 8 giờ rồi 24-6, cô đang ngồi bông giữ tại đường Trần Hưng Đạo, thình lình có 3 thanh niên đến ngồi gần cô tán tỉnh sau đó chúng nầy bắt cô lên xe gắn máy chạy về hướng Gia Định. Khi đến đường hẻm gần rạp bát Cao Đăng Hưng chúng đưa cô vào 1 căn nhà kế cô 3 tên nữa đến thay phiên nhau Mạy hiếp. Cô H. cho biết thêm chúng đã chia nhau đưa giữ cô, đưa nhau chặt chân tôi thay phiên nhau hãm hiếp. Khi cô 5 đưa thân nhân đến bắt cô đề trên mặt cô liền đi về bốt. Hiện nội vụ nhà chức trách đang tiếp khảo cuộc điều tra.

Cấp tiến

● Số 65 ●

Tòa soạn và Trị sự 145, Phạm-ngũ-Lão — Saigon Đ.T. 24.508

THÁNG NĂM (âm lịch)
Kiên : Canh Ngọ
Tiết : Hạ chí
14
Ngày Giáp Tuất

JUIN (6)
SAMEDI
28
THỨ BẢY

KHẮC TUỔI : Mậu Thìn—Canh Thìn
Hành Hỏa—Sao Vị—Trực Định
VIỆC : Tào Động Tứ Tô—Kinh chu an sớm hôi
Chuẩn Đế Thập Trai, Ngươn Thì Lục Trai
Tam hợp, Thiên tại, Thứ liêt
NÊN : Tế tự, hội thân, động thổ, cắt may, mai táng
vô đất, tu tạo.
Nguyệt lệ, Tử khí, Quan phủ, Hắc đạo
CỬ : Trị bệnh, khai kho vựa, cầy trồng
GIỜ KIẾT : Ngọ—Mùi—Thân—Dậu
GIỜ TRUNG : Dần—Tỵ—Hợi

PHÒNG SỰ ĐEN CỦA TAM PHONG

QUA NHỮNG LÀNG CÔ NHI CHIẾN TRANH

✍ Phóng sự của VƯƠNG LIÊM

(TIẾP THEO)

Không chịu ngại ngùng, em Dung trả lời tôi : — Em không biết bố mẹ em bao giờ, chỉ biết năm 1965 : Em không biết bố mẹ em hiện còn hay mất vì em được trực thăng cứu đi trong ngày lụt.

Em còn nhớ rõ, khi nước sông dâng lên cao, thì cả gia đình em lên mái nhà ở, cả cả bà mẹ và anh chị em. Sống trên mái nhà nhìn đời tới 6, 7 ngày, ăn ít, chỉ cháo loãng. Sau đó mấy hôm trực thăng tới chở em cùng bạn em lên khác trong lúc nước lên cao, nhà bị đổ xuống. Mẹ bà ở lại, cho tới bây giờ em không được tin tức gì cả.

— Ngoài giờ đi học ở trường, em vẫn về sớm để ở đây cho cô làm gì thêm nữa không ?

Em Dung vui vẻ nói :

— Dạ, có. Chúng em được Thầy gởi đi học may vá, đan, giặt máy ở các tiệm của Phật Tử. Riêng em thì em học may cắt.

Tôi đưa mắt nhìn Nhã em em trong lớn của em Dung đang đi lại gần đó. Tôi hỏi em Dung :

— Sống ở trong này em thấy thế nào ?

— Đối với em và các chị khác thì cảm thấy buồn lắm. Nhưng chúng sống trong tình thương bao của Thầy, thương được sự săc sóc của các Phật Tử nên bớt đi tới nỗi nhớ buồn ấy, cũng vui đi phần nào. Cả nhiều lúc ngồi một mình nghĩ tới gia đình anh em, nhớ cho mẹ em thấy buồn tiếc thôi.

Tôi nhìn em cảm thấy chưa nói thay cho thân phận của em. Tôi hỏi :

— Em có nghĩ rằng tới lúc nào đó em sẽ ra khỏi Trung tâm này để lập nghiệp với các bạn không ?

Em cười đáp :

— Em chưa bao giờ nghĩ tới việc ra ngoài vậy. Vì em chưa đã khá nặng. Hơn nữa, em muốn ở lại với Thầy ở trong đây để xem có thể giúp được cho Giáo Hội tây theo khả năng của mình vì em đã nhờ ơn nhiều của GH. của Thầy.

Tôi vừa cười vừa hỏi em :

— Em có nghĩ tới chiến tranh và hòa bình không ?

— Có chứ, vì chúng em là con nhân của chiến tranh ! Em muốn chiến tranh nên chấm dứt, để chúng em nếu đã đau khổ nhiều được trở về quê hương, tìm lại người thân thích, [illegible] dưới mái ấm gia đình và với tình thương yêu ruột thịt.

Thành thoáng thấy người ta đưa vào đây một

Bữa cơm trưa của gia đình số 19. Tuy còn nhỏ nhưng các em cố nhỉ vận quen ngồi vào bàn, xử dụng chén đũa một cách khéo léo.

với em nhỏ có nhu chiến tranh, em xét xa nghĩ tới phận mình.

Em Dung ngước mắt nhìn một số các bạn đang làm việc gần đó. Thấy vậy tôi hỏi :

— Sống với nhiều bạn gái trong lứa tuổi, em có thấy gì khác hẳn hay thương kém cái và với nhau không ?

Em Dung đưa tay vuốt mái tóc phủ trên bờ vai, đáp :

— Không có gì khó khăn. Chúng em cố gắng hòa hợp với nhau. Trong các buổi hợp mặt bàn luận về việc gì đó thì có tranh luận nhưng sau đó thì thôi. Bình thường nếu có gì không đồng ý thì nói thẳng ra để xây dựng giúp lẫn nhau lại, lúc mới vô đây, toàn là nhỏ nhỏ không. Bây giờ lớn cả rồi.

Nói xong, em Dung nở một nụ cười bẽn lẽn tự nhiên và đưa tay mân mê vạt áo.

(CÒN TIẾP)

5 CUỘC ĐẢO CHÁNH — Những bí ẩn chưa hết tiết tấu...

Cuộc đảo chánh 11-11-60 của nhóm Sĩ quan Dù

★ TƯỜNG THÁI SƠN LÀ AI ?

✍ VĨNH-LỢI

Nam bán cạnh Liên Hiệp Quốc và kiểm soát quyền khai thác các sử nghiệp thương mại.

• Chế độ Diệm được người Mỹ tài trợ (một triệu Mỹ kim mỗi ngày). Ngô Đình Diệm không cần quyền dân và vì dân nhưng do gia đình và vì gia đình của ông ta.

• Và Cộng sản vẫn xây dựng hy vọng của họ trên chính tình trạng ấy. Mỗi tháng hai trăm năm chục đến ba trăm cộng chức và nghĩa quân của chánh phủ bị quân du kích Cộng sản sát hại.

Saigon
Tường THÁI SƠN

Để là một bài báo được Hilaire du Berrier đăng lại trên quyển Trăm Kinh Việt Nam của chúng, chúng tôi tạm định để bạn đọc có một ý niệm về chế độ chính lý.

● Tướng Thái Sơn viết bài chống chế đó

Ngày 20 tháng 9 năm 1960, En bản Ân châu của tờ New York Herald Tribune đã đăng tải lá thư của một người Việt Nam ký tên TƯỜNG THÁI SƠN như sau :

«Những báo chí của toàn thế giới, và riêng Đệ I của Hoa Kỳ, đã biết sự hiện hữu của một điểm nhục đặc biệt hầu như đặc nhất trong lịch sử tự kiểm soát duy nhất một quốc gia tạm gọi là dân chủ bởi một gia đình.

«Đây là thành phần cai trị của chánh phủ Ấy, bởi cái gia đình và dân chủ nhưt vẻ độc đoán nhưt của Á Châu tự do.

1) Tất cao là chính Tổng Thống Ngô Đình Diệm.

2) Ngô Đình Nhu, em của ông ta, cố vấn chính trị của Tổng Thống thì kiểm soát chánh phủ, quân đội, thương mại, cảnh sát, Quốc Hội và Đảng Cần Lao mà 70.000 đảng viên vô danh, rất rác khắp nước, sử dụng thì giờ của họ để bào cáo cho cảnh sát những hành vi của người cạnh mình.

3) Ngô Đình Cẩn, Đại sứ tại Londres, Bruxelle, Tunis và Bonn thì kiểm soát quỹ của các Tổa Đại Sứ Ấy.

4) Ngô Đình Thục, Giám Mục ở Vĩnh Long và kiểm soát tất cả nhà thờ ở Việt Nam.

5) Bà Ngô Đình Nhu, bà vợ kiêu diễm của ông Nhu, đã nắm phần nhân của chế độ Diệm. Bà kiểm soát tất cả các thương vụ quan trọng và các quỹ mật.

6) Thân phụ của Bà Nhu, ông Trần Văn Chương, là đại sứ tại Hoa Thanh Đốn, Gia Nã Đại, Argentine, và Brésil, giữ quỹ của các Tổa Đại Sứ Ấy.

7) Mẹ của bà Nhu đại diện Việt Nam bán cạnh Liên Hiệp Quốc và kiểm soát quyền khai thác các sử nghiệp thương mại.

• Chế độ Diệm được người Mỹ tài trợ (một triệu Mỹ kim mỗi ngày). Ngô Đình Diệm không cần quyền dân và vì dân nhưng do gia đình và vì gia đình của ông ta.

• Và Cộng sản vẫn xây dựng hy vọng của họ trên chính tình trạng ấy. Mỗi tháng hai trăm năm chục đến ba trăm cộng chức và nghĩa quân của chánh phủ bị quân du kích Cộng sản sát hại.

Saigon
Tường THÁI SƠN

Để là một bài báo được Hilaire du Berrier đăng lại trên quyển Trăm Kinh Việt Nam của chúng, chúng tôi tạm định để bạn đọc có một ý niệm về chế độ chính lý.

● Chuẩn bị dư luận cho cuộc đảo chánh ?

Những lời mà chúng ta đang lưu tâm là bài báo đăng trên ấn bản Âu Châu của tờ New York Herald Tribune phát hành ngày 20-9-60 thế sau đó không đầy hai tháng cuộc đảo chánh 11-11-1960 của nhóm sĩ quan Dù bùng nổ.

Phải chăng đó là đầu hiệu khởi đầu để chuẩn bị dư luận Hoa kỳ cho cuộc đảo chánh ở Việt Nam ? Khó đăng những sai lầm của một [illegible] đó để tái mà trong đó kẻ [illegible] Mỹ đã trực tiếp hay gián tiếp tạo giúp cho sự công cộng có thể đọc bằng cách viện trợ mỗi ngày một triệu Mỹ kim, và một triệu Mỹ kim để chi được dùng để đầu ấp nhân dân chống vi dung một triệu Mỹ kim mỗi ngày để nâng cao đời sống ấm áp chung, biến đất mỹ nước chân tiến thành trú phú hùng cường, hành diện gấp mười với các nước hoa-tung-thế giới-giàu-có.

● Nhắc nhở sự sai lầm của nước Mỹ với người sẽ là TT Mỹ

Người ta không, những có cảm tưởng tác giả bài đăng với thế giới tự do và những [illegible] chế độ và người Mỹ mà thôi, mà còn cảm giác dư luận nước Mỹ đã không thể chấp nhận một chế độ như vậy của có thể tồn tại đến cả đến chống Việt Nam.

Như ta đã biết dư luận Mỹ lấy lâu bị hoàn toàn bưng bít bởi những cán bộ thông tin tuyên truyền người Mỹ phục vụ cho chế độ Ngô Đình Diệm. Bài báo nói trên phải chăng là một sự ngăn chặn những trong hợp với những biến cố sắp xảy ra, bay đã là một sự chuẩn bị cho dư luận Mỹ làm [illegible] với một biến chuyển trong đại sự nội bùng tại VN ?

Điều này thật khó mà quyết đoán, tuy nhưng lúc đó là thời kỳ chi sắp của cuộc tranh cử giữa hai ông Nixon và Kennedy vào chức vụ TT nước Mỹ. Người ta có cảm tưởng bài báo nhằm vào người sắp nắm giữ chức vụ lãnh đạo tối cao. Hành phủ của nước Mỹ, người sẽ đắc cử TT Mỹ.

Bài báo như có ý nhắc nhở và khuyên cho người sẽ là Tổng thống Mỹ : đây có chế độ mà nước Mỹ là cho trực khai hoàng phi để phục tùy và duy trì là một chế độ sẽ phù suy đổ vì những bất mãn chống đối ở nội bộ cũng như tại điểm kiệu cho đến [illegible] trong khai thác.

Nếu vậy, phải chăng đường ý bài báo trên tương Thái Sơn là một [illegible] tiếp tay cho tổ chức chống đối chế độ đương thời mà tướng Dương văn Đức đã cầm khai lên ấy ?

NGÀY MAI : Lý lịch thật sự của tướng Thái Sơn

Cái chết của một tên du đãng

(TIẾP THEO)

Trong tiếng giọng thảy trách :

— Rửa mặt thì phải nước sạch, chớ nước gì cũng được, rồi nước... ấy thì bắt đầu thôi.

Cô Nương người đẹp :

— Cha ấy nói bậy không bỏ. Em của một đi cha.

Nói xong cô gái gọi cô chiêu đãi viên bảo :

— Em vô lấy nước «lát xa» cho anh này nhé, chiết lanh nó ngha.

Thì cô kêu Trung đi vào thế sau. Gã cười chương theo tay cô gái.

Trung khoan khoái lắm mặt. Nước thơm vào da mát lạnh, gã tươi tỉnh lắc. Xong xuôi nhìn cô gái cười mỉm rồi trở lên trên. Kẻ chân thức chân Trung ngồi lại rồi. Vẫn ba khách quen đến. Hy đưa khau tân [illegible] lên bên những ly ra-ki sắp sẵn.

Chiếc quán nhỏ nay bắt đầu có khách khi đèn đường vừa bật sáng. Trung vẫn lặn lì gục tiếp. Gã không biết ngồi xuống, nhìn đực, cô chủ quán ngồi bên cạnh gã thành thường sang bàn bên nói năm ba câu rồi trở lại chỗ cũ.

Cô có một cảm tình kỳ lạ với gã. Giống mặt chai vạn, đôi mắt sáng rực, vẻ là cái miệng mồm cô chuyện vô cùng. Gã có m'k nết gì thu hút kỳ ...

Cô lắng lặng nhìn, vẻ trong, lưng đưa ra ngoài. Anh Một taxi đậu xe [illegible] trước vào gọi ốm tôi Cô chủ quán.

— Cô Nương ơi ! Bớa nay cô gì nhiều không ?

Cô gái chạy ra đón anh, cười tươi :

— Chỉ có thật bà thôi. Giáng lắm [illegible] chưa rà.

Trung ngoảnh mặt nhìn. Anh Một taxi [illegible]

— Tao kiếm mấy bớa trưa nay. Mấy biết quán này nữa hả ?

Cả nhóm mấy không đáp, hải lại :

— Anh kiếm tôi cô chuyện gì không ?

Một taxi kéo ghế ngồi đối diện với gã, thấp hất và nói.

Tuy thằng Nhiều bị tóm rồi, [illegible] hạp rao, cũng may cho tụi nó, tao Thương sẽ không cho em đi thăm... đã tụ thầy chả mới thôi.

Trung khẽ chửi, bảo :

— Sao mà lần Thương cứ lại đi cho «Cọi» tiêu tụi nó ? Đ.M. cóc biết lượt của đàn chọi gì hết. Tại sao chả cho cách ngồi đết mà chưa chớ lần sao khiến tay tụi nó được. Đ.M... Bực quá.

Một tanxi buồng nói :

— Nhưn vậy cũng em đi mấy chuyện. Mình cần nhiều việc phải làm lắm.

Trung lờ mắt :

— Kiếu nây là tụi mình bị sẽ nhực lắm anh biết không ? Tụi Nhiều Bà Lớn đều ăn lên thì chư-nhứ mấy nào ngồi anh em đâu chơi. Đ.M. cái gì mà phải gọi «cọi» mới được.

Cả nhóm tiếp ly bia, đoạn nói tiếp :

— Đu sao chuyện nây, anh cũng phải tìm cách cho tụi thằng Hoàng Gấc biết là đa cho Thương vì giữ chân... chớ tụi mình thì không bao giờ giữ miếng «cọi» với anh em. Đa đã là nhiều nghịch... Anh hiểu ý tôi nói chưa ?

Một taxi gật đầu. Cô chủ quán đã mang chai là và ly nước đã ra, vẫn [illegible] đưa cho anh Một. Anh ta một hơi gần cạn ly, đặt xuống nói :

— Thao tao nghĩ, thì mày nên tìm gặp vợ Hoàng Gấc, cho nó một tiền, rồi nói chuyện nây. Mình chưa đợp thôi, chỉ không phải sự tụi nó. Trung suy nghĩ giây lâu, đoạn gật đầu.

— Thôi được. Để tôi lo chuyện nây Mẹ, bớp thôi. Khi không khi không lại lo mò cô «cọi» dính vô. Chơi cái thể đu nào được.

— Ôi, tụi nó đoạn cái mẹng. Chớ đâm làm khi gì.

Một taxi không đồng ý.

— Đừng khinh. Tụi nhỏ bây giờ lu lắm ông mậy. Đu sao cũng phải cần thận.

Trung gật gù :

— Lẽ đi nhiên rồi. Tôi cũng biết lắm chớ. Mượn mình đâu phải cô cây mà không lo.

— Biết vậy thì khá lắm. Từ nhỏ cho chí lớn, không việc gì mình không lưu ý. Sở xây một chất là ăn hặp suốt đời.

(CÒN TIẾP)

Cạm bẫy Sài-Gòn

✍ PHÓNG SỰ CỦA TỪ-CÔNG-THIỆN

(TIẾP THEO)

— «Cần nhiều chiêu đãi viên trẻ đẹp. Bao ăn ở, lương cao. Kích ứng X đường Y».

Nhiều lần bắn qua, Bích định đến đường xem cho ấy, nhưng nàng vẫn đặt cược y nghĩ trên. Bích nghĩ, thì tìm một thời gian nữa xem sao.

Đã ở chung với chiêu đãi viên quen thân với thì chỉ snack Bar như bà Phụng, cô Magette thì chuyện nào để giải quyết hơn.

Những thường ngày bọn bên trái [illegible] Bích vẫn [illegible] sinh hết hơn lần hơn, nhưng vẫn là cô trinh sử đầy sầu mộng, đầy khó đoán.

Có thể sống hàm như thế nay mai sao ? Bích thấy như sắp đến nơi lần gặp Bà Phụng. Bà cũng vui vẻ, tiếp đón Bích bao nhiêu có cảng sầu hồ bấy nhiêu. Trước mắt Bích giờ đây cô chỗ Tiền lang, sang, đẹp nay đây, quán nay đây, giây đẹp nay đây, tất cả những lãnh lá của Bích.

Có nhiều hôm, Lệ quên đi mua gạo, và Bích vẫn [illegible] đến nhà nhìn phố và cho đợi Lệ về. Bích đã thâm thía cuộc sống như thế nào rồi, và vận ra.

Và ly. Nợ bà Phụng. Nợ chị Lệ cần đây lắm sao con [illegible] như Bích có thể quên đuy. Không, tiền ngân lân không. Phải có tiền trả hết sự nần cái đã.

Những y nghĩ nay lâm cho Bích gần điên lên. Có khi sẽ vô cùng Mà muốn có tiền phải đi làm làm việc gì ? Đâu đau cũng chưa từ cả.

Con đường sao đưa Bích ? a con đến chốn đây ? Xuống hồ bao hay lên thiên thai ?

Đó thành qua nhiều phố phường, đường đôi có trăm vạn nẻo, thế mà Bích không có đường tiến lên thôi. Tiếng, tiếng... tất cả là chửi tiếng.

Than thở với ai người trí Lệ và nhóm Jacqueline, Lucie, Bà Phụng, Bích chết cả tâm trí.

Quyết định cuối cùng mà Bích đã khác nhiều điều, quyết định gởi cả cược đó cho người con gái biết nghĩ, biết suy như Bích, được Bích tâm sự với Lệ.

Lệ chỉ biết lắc đầu than thân. Nàng chưa không phương pháp nào cứu vãn Bích được nữa cả. Chính nàng cố nhơn ra khỏi hồ sâu mà vẫn chưa được thì cảm giữ ai. Nhưng Lệ cũng cố dạy Bích những kinh nghiệm của cuộc sống để tránh nỗ bán tay phù thầy của Bà Phụng, của ác hoa.

Lệ trong bảo :

— Em cố sống như thế nay ngày nào cũng tiết ngày nầy. Sau nầy không bao giờ em tìm lại được đâu. Cô Lệ đã đi khuyên em [illegible] nhưn em vẫn trong trắng. Chị đã gặp chính như em. Đã trong em em vẫn hàng khác khi thiếu tay, thiếu mắc.

Bây giờ chị cố tiền, không thiếu gì cả, thế mà chị thiếu sự trong sạch của người con gái. Như thế cuộc đời chị lỡ như vớt đi rồi, chị ta cho tương lai của hai đứa em ở Đà Lạt nữa thôi. Chị tiếc đời con gái, nhưng chị vui vẻ lo cho tháo thước mình em đó. Con em,em vui vẻ lo trên cuộc biểu...

Mỗi tiếng nói của Lệ là một mũi kim đâm suốt tim Bích. Nàng khả xa vô cùng. Nhưng Bích không thể nào xa lẻ khép sống phụ bạm vậy Lệ, bằm vào sự việc không có một tin sống nào cả. Tha thà rồi cuộc đời để cho trên nghĩa, trọn an con hơn trong sạch mà không đến đáp lại ơn.

Bích ngăn từng bấp thịt, từ thở mà hăng... thế mà rồi đây buồng trên như chiếc bẽo trên mặt nước. Xét xa nào hơn. Sự đau đớn của Bích chính sâu vào nội tâm vì cô biết nghĩ, biết tính ngày thăng đã hỏy cuộc đời nữ sinh trong trắng.

Bích trở lại trên thân và nằm ở phòng ít đi đâu. Cô muốn được suy nghĩ chính chắn hơn. Cô ân lại những lời Lệ đặc đó. Xét lại những cô chỉ của những sinh chăng đã đến building nay với Lệ. Jacqueline, Lucie...

Bích sợ sinh sàng bên người, sợ sự chân thơ, xuất ngược của mọi người.

Bà Phụng lại lui tới tâm sự với Bích nhiều hơn. Bà khéo lẽo đến đi. Bích đã được Lệ cho đặc nói vân không tim thấy sự sơ hở nào của bà.

Đa trên 30 tuổi, Bà Phụng biha phải đi thế nào với người con gái có hạc, lại được những người lối đầu như Lệ, Jacqueline che chở. Bà đến với Bích gần như lão Bích cần có một người ở bên tâm sự.

Bích coi bà như người mẹ hiền, được biết là số-lợi Bùng mình. Những người lớn tuổi như bà Phụng đã [illegible] Bích [illegible] người [illegible] Vì, khi Bích nói đến quyết định đi làm, bà Phụng khiến khiến rất đau.

— Cô nghĩ cho kỹ trước khi đi làm, nhất là cần bàn với Cô Lệ... Dù sao cô Lệ cũng thương cô như em vậy. Tôi thì sẵn sàng giúp đỡ rồi. Hơn nữa tìm một người có học, đến bao nhiêu cô đã trông coi qui Snack Bar khó đó em ấy.

Bà khéo nói đến Bích cảm đoạn. Lúc Lệ vẻ, bà Phụng đến bàn vẽ quyết định của Bích. Lệ biết rằng không thể nào ngăn cản được số kiếp nay của Bích cả.

Bà Phụng đề nghị đã Bích làm Thư ngân viên của Bar bà ở đường trong mình Giáng với số lương khá hậu.

(CÒN NỮA)

XEM TRANG 5
CUỘNG KIẾM CA
✍ của KIM-DUNG

ĐIỀU TRA PHÓNG SỰ CỦA CHI-LINH

MIỀN TRUNG « ĐÁNH » VÀ « ĐÀM »

★ QUAN CHANH TỈNH ĐƯA ÁI NỮ CỤ PHÓ TỈNH LÊN... MÂY

(TIẾP THEO)

Bây giờ sang.

Nàng giải mình thực giấc

Thầy Quan Tỉnh đang nằm cạnh vẻ ngủ nơi như chết rồi, nàng đăng người khi nhớ lại những gì xảy ra trong đêm qua. Vẻ đau thấy mắc cỡ cách gì. Bên cặp tóc ngắn gần, xen xuống phía cuối tấm nệm vẻ ngẩn đau, xây một vòn vách, phụng phụng trong chế thể... khất đâm.

Bỗng Quan Tỉnh mở mắt. Thấy nàng không cho nằm bên cạnh, Quan Tỉnh thân, tương. Nàng đi kéo Cảnh sát, vội vàng ngồi dậy tìm. Nhưng nhìn xuống phía cuối gương thấy nàng đang ngồi sẵn. Quan tỉnh [illegible] cười thoải mái và nhìn [illegible] nhỏ.

Quan suy nghĩ mông lung vẻ cảm thấy nóng dần dưới.

9 giờ sáng...

Trước khi rời cái phòng Ngô [illegible] «Thức» Quan Tỉnh đã [illegible] xếp tấm drap trắng đã ngày ngày sau ấy [illegible] «Cảnh Hoàn» và kêu tên bồi bàn viên Quản lý tỉnh tiến lưu tấm drap, chung với tiền phòng ngủ đem giặt.

Điều tâm vẻ pudic bao rất quí cho đàn người phục dịch xang. Quan Tỉnh vẻ cố sức xinh viên xinh đẹp người vẻ bước ra khỏi khách sạn.

Chiếc công xa đi lịch số VA... do Quan Tỉnh dịch thân cầm lái chở cô ái nữ Cụ Phó Tỉnh vừa đã xích trước Nha Bình Trị, thì vừa đúng 10 giờ sáng.

Anh tài sẽ vội vàng chạy ra khám nắm mở cửa cho Quan Tỉnh xuống. Đoạn chạy qua bên kia mở cách rất gạ tăng mở cửa cho nàng bước xuống theo, trước sự khoái cảm tại đã của thương yêu.

Nửa giờ sau, xe lên Đèo Hải Vân. Nhiều lần anh tài sẽ chưa bại thân sự? cho chiếc xe du lịch đi du lịch... dưới bộ vì nói nhìn lên vẻ tầm kinh Vũng Tàu có giá hai mùa rõ rệt, thời hai chiều hầu như trái ngược nhau từ những ngày chuyển tiếp

Ngày Khổ (số 4 đường Phá Kiệt Saigon) nội ngày hôm sau ngày mở số.

Tại các tỉnh, vẻ số trúng từ 200 đồng tới 1.000 đồng cũng được phát tiền ngay tại Tỷ Ngân Khố địa phương trong ngày hôm sau.

Đó trách nhiệm vẻ cam vừa, giá mạo vẻ số, những vẻ trúng từ 2.000 đồng tới lên, tại các tỉnh đều được gởi về Sở xổ số kiến thiết QG và Thủ Đô Saigon để trả kiểm nhận trong bốn ngày, sau đó vẻ số trúng sẽ được bảo vẻ tỉnh để trả tiền.

Tất cả các vẻ trúng khi nộp lãnh tiền sẽ được cấp một biên nhận để làm bằng chứng.

Phòng Phát Ngân số 12 và số 4 Tăng Nhơn Ngân Khố bắc ngân nhận [illegible] ngày thứ năm và thứ sáu trong tuần. Lý do, vẻ số trúng nay những vẻ trúng tại nơi đó được gởi về đến lại với các vẻ trúng tại Thủ đô.

★ Giai thoại về trúng số

Nhân viên tỷ quan của Tổng Nhơn Ngân Khố thường vui vẻ kể chỗ cán tân triệu phú nghèo, mỗi khi lãnh tiền, [illegible] tỷ thả ra những [illegible] được thân tài chiến cố trước đây.

• Số là vào năm 1967, một người thợ hớt tóc tại đường Nguyễn Huệ Thành Saigon đến Tổng Nhơn Ký thăm hỏi và số trúng, đặc biệt cho ba tờ số 6 triệu đồng vẻ nguy thứ tư trong tuần. Qua nghệ thăm số một bà ở quanh cũng khai là đã lấy mấy mặt vẻ số đặc đó.

Việc điều tra phái đến Đô Thị Trưởng Chánh phủ mới hay là bà ấy bán giám [illegible] Tổng Nhơn ký thời gian đó đang [illegible] hết.

TRÚNG SỐ

★ Làm thế nào lãnh tiền vẻ số trúng ?

Khi đã mua xong vẻ số, đầu chưa đến ngày sổ, giới chơi vẻ số hàng [illegible] vẻ số [illegible] lấm sao lãnh tiền vẻ-thắc tại số cũng nhà mình ?

Một nhân viên phụ trách phát tiền trúng số Kiến thiết quốc gia tại 7 Tăng Nhơn Ngân Khố [illegible] triệu phú chỉ phải đem vẻ số trúng đã ký tên đến ký thăm ở ngân số 12 Tăng Nhơn Ngân Khố. Trong vòng 4 ngày sau, thân chủ có thể đến lãnh tiền số trúng 2 triệu, bao cấp ba, cấp tư, cấp năm (10 triệu).

Trong thời gian bốn ngày đó, vẻ số trúng sẽ được gởi về Bộ Tài Chánh để «do cứu» nghĩa là xem vẻ số trúng vẻ số xem có giá mạo hoặc cạo xóa không.

Tổng Nhơn Ngân Khố sẽ phát tiền trúng số bằng tiền mặt, hoặc bằng ngân phiếu (chèque) tùy theo sự yêu cầu của khách hàng.

★ Tiền để gởi đâu

Nếu lãnh bằng tiền mặt, với giấy 500đ thì số tiền của là được đến 2 triệu gồm bốn giấy tiền mỗi giá cao một gang tay.

Nếu tiền đến hết vẻ một bao thì tên triệu phú có thể đăng lên gởi để gởi của cho bà những lên chất mất trong đồng bạc.

Riêng vẻ trúng từ 200 đồng tới 1000 đồng sẽ được phát tiền ngay tại phòng Phát ngân số 4 Tăng Nhơn Ngân Khố trong Phố Kiệt Saigon.

Vũng Tàu có giá bán vẻ số rất, thấp hai chiều hầu như trái ngược nhau từ những ngày chuyển tiếp

Đường qua Bến Đình thuộc khu phố Thắng Nhất và vài con đường khác.

Sau hai lần tách với khỏi Bà rịa (năm 1895 và 1899) từ năm 1904 đến năm 1929 Vũng Tàu lại trực thuộc Bà Rịa.

Lần thứ ba do nghị định ký ngày 30-4-1929, Vũng Tàu được tái lập thành thành, nhưng đến ngày 23-4-1957, do sắc lệnh số 143/NV, ngày 22-10-1956 Vũng Tàu lại sáp nhập vào tỉnh Bà Rịa nay gọi là Phước Tuy.

Sau hơn bảy năm nhập chung địa tỉnh Biên Hòa, đã chưa có đường bộ nên sự liên lạc giữa Vũng Tàu và Saigon phải dùng đường thủy do hãng tàu của Sở Nhà Rồng đảm trách.

Những người đến tiếp đặt chân đến Vũng Tàu là một nhóm chuyên đến tìm trên sóng Saigon, trong số có bà Ardiseer đã cho xây cất viện Biển Dưỡng tại bãi Tắm Dương trên Bãi trước, nay là nhà phụ thuộc của khách sạn Tam Thắng tức Grand Hotel.

★ Khởi sự xây dựng

Vào năm 1890, khi giây thép ngầm dưới biển được nối liền giữa Âu Châu và Vũng Tàu thì có hai ngân hàng đã được xây cất tại Bãi Trước, một gian nhà chánh của hãng sẵn được đùng làm trụ sở chánh của Tỷ Bưu Điện, cho một gian nhà bên cạnh cho ông Ký lá «The Eastern Extension Australasia and China Telegraph Company Limited» (Nhà giây thép thấp) đăng làm nhà và văn phòng cho nhân viên của công ty, nay là chống viện Đa Minh.

Và cũng từ đó đến năm 1895, Vũng Tàu bắt đầu mở rộng thêm, xây cất nhiều nhà gạch dọc theo Bãi Trước (Bãi Tắm Dương) và mở

THƠ

Đợi chờ

KHÔNG TRANG
phụ trách

Cho Thanh Tâm SA GIANG

Đặc hành buổi học vừa tan
Em nghe hoang vắng dưới hàng cây sao
Buồn chiều mây phả trắng mau
Tóc em buông thả theo chiều gió bay
Thương anh giọng nói u hoài
—« Vệ thăm em gái một ngày không xa »
Em mong anh ghé lại nhà
Mẹ thường lay nhắc gần xa anh về
Dặn anh vui với Sơn Khê
Núi sông anh giữ lời thề sắt son
Phương ni em đợi mỗi mòn
Tình quân anh hỡi ! có còn thương em ?

KIỀU THÚY VÂN

NHỮNG VẤN ĐỀ CỦA CHÚNG TA

do một nhóm NHÀ VĂN phụ trách

tranh đấu CHO DÂN

XIN THU HỒI TÀI SẢN TƯ HỮU SAU KHI NGƯỜI THUÊ VI PHẠM HỢP ĐỒNG

Thơ thịnh nguyện
Kính gởi : Thế Tổng Chính Phủ
Việt Nam Cộng Hòa
— Ông Chủ Tịch Tối Cao Pháp Viện
— Ông Chủ Tịch Giám Sát Viện
— Ông Chủ Tịch Thượng Nghị Viện
— Ông Chủ Tịch Hạ Nghị Viện
— Ông Tổng Trưởng Bộ Công Phố Kinh thưa Quý Liệt Vị.

Từ tháng 6.1966 đến nay, gia đình chúng tôi (1 vợ, 6 con) đã thiết tha và thành tâm yêu cầu Tòa Án cho phép tôi thu hồi căn nhà bên đây (gồm 1 cái phố thương mại gần chợ Phan Thiết) để bước hàn lâm và giúp đỡ cho mọi anh em sau khi người phố, một thương gia tự phụ Hồng Kiều, đã đưa phương vị phạm các điều khoản đã cam kết trong hợp đồng thuê phố và vi phạm luật lệ hiện hành về phố phường.

Theo vị bằng cống chứng Thẩm Phát Lại Huyện của Điền của Tòa Hòa Giải Rộng Quyền Phanthiết (văn chưa nhà không xin phép gia chủ và chính quyền địa phương) và phát là bản án ngày 18.1.1967 của Ông Chánh Án Tòa HGRQ cho phép thì «trục xuất» thương gia Hồng Kiều thuê phố thương mại thì không sự kiện vi phạm hợp đồng thuê phố và luật lệ hiện trước và nhà phố đã rỗ rệt như ban ngày.

Điều lẽ cho gia đình tôi đem khổ và thấc mắc khi là tư khu bắt đầu khoét tổ thương gia Hoa kiều thuê phố đến Tòa Án Phan thiết phát quyết phải mất gần 6 tháng, bồi thường tổ tư Phan thiết gởi ra Huế lại mất gần 7 tháng, và tức tốc Tòa Thượng Thẩm Huế hợp phán tòa đến xét xử vụ án (ngày 18-10-67) đến khi Luật Sư Khoa Trưởng Luật học Đại học Huế cho biết vụ kiện xét được tuyên án (theo điều văn riêng ngày 29-9-68) vào ngày 6-11-68 » (?). Lại cho phải mất thêm gần 13 tháng nữa !

Nhưng ly vụ chưa thấu Tòa Thượng Thẩm sẽ phán quyết để được thu hồi căn phố đã tạo ra mấy khó vì mất tận đến ngày hôm nay, tức là 7 tháng trước sau, Tòa Án vẫn chưa phán quyết.

Bởi các sự kiện trên, tôi và gia đình tôi thành thiết yêu cầu Quý Liệt Vị hãy vì lòng nhân đạo đối với đồng bào Việt Nam, vì công bằng xã hội, và đân chủ pháp trị, cố gắng giúp gia đình chúng tôi.

Kính độ,
CHÂU KIM ĐÍNH
Nguyễn Thị Tân (vợ)
và 6 con.

Y HỌC

★ Ho là gì và tại sao chúng ta bị ho ?

Ho là một đanh từ thông dụng của chúng ta đùng để chỉ chứng bịnh bó hập.

Mọi người từ già đến trẻ, trai hay gái đều cũng đều phải trải qua một vài lần ho.

Nhưng rất ít người biết rõ người nhân đã làm mình ho. Do hiểu sai lầm hoặc bởi nơi hồ sơ chúng, ho [illegible] chiến người đã kích thường, hay đồng thuốc sai lầm.

Bị ho là do khí quản (tức khoảng từ trên mũi xuống phổi) bị [illegible] vào cơ con ho do một bệ phận thần kinh điều khiển.

Riêng đối với trẻ con, bao đờm ngũ nước mũi từ trên chảy xuống cuống họng nên trẻ con quên nên [illegible] ra ho. Nhưng ho mà đừng trẻ trực được chất đàm nhớt từ trong cuống phổi và từ mũi nuôi vào bao từ để cho ra ngoài bằng đường đại tiện.

★ Ho có phải là một bịnh không ?

Ho không phải là là một bịnh riêng biệt mà là triệu chứng phụ thuộc, chịu ảnh hưởng của một chứng bịnh trong cơ thể như : cảm sanh ra ho, ho vì ảnh hưởng của bịnh lao phổi, bịnh suyễn, bịnh đau tim đến thời kỳ nặng, ảnh hưởng đến phổi nên thường sanh ra chứng ho dữ dội v.v...

★ Khi bị ho, ta có nên uống thuốc ho không ?

Người bị cảm, trăng sáng trăng mưa, cả mắt, rồi phát ho, trẻ em vừa nhuốm bịnh khởi đầu bằng nóng và ho.

Các triệu-hướng trên có một số trong chứng ta gọi là cho giảm bớt cho nhiệt.

Chứng ho sẩy rất thông thường, không có gì quan hệ, vì người nhân [illegible]

Vậy chẳng thước ho để chặn đứng con ho là một điều sai lầm và tai hại, vì thuốc ho trong trường hợp sẩy không chứa trừng người nhân mà của làm bịnh nhân nặng và nguy thêm.

Tại hại nhất là đối với trẻ em, thuốc ho ngăn chặn không cho đờm nhớt ra được để tống đàm nhớt ra. Trái lại, đàm nhớt ấy sẽ đọng lại ở phổi biến thành chứng sung cuống phổi từ trên xuống.

★ Ho như thế nào là ho gà ?

Một đứa bé nằng sơ sài vẫn bình rồi bỗng, sau đó phát ho. Mẹ em đã cho em uống vài bữa thuốc ho, nhưng không hết.

Qua nhiều ngày, đứa bé vẫn ho và ho từng cơn dồi, ho

CHÁNH TRỊ

NHÀ NƯỚC PHẢI LÊN TIẾNG!

Yếu tố tâm lý trong bất cứ chiến cuộc nào cũng đã rất quan trọng ; đối với thế giới Đông phương nặng về tình thần lại càng quan trọng hơn.

Các tướng lãnh VN ngày xưa đã khích lệ binh sĩ và nhân dân bằng cách biểu lộ những cử chỉ thật hào hùng nói lên tinh thần quyết tâm chiến thắng : Hưng Đạo Vương chỉ gươm xuống sông thề chiến thắng Quân Mông Cổ trên mới quay trở về. Quang Trung Hoàng Đế khao quân trước khi tiến đánh Quân nhà Thanh v.v...

Pháp sở dĩ thua ở VN, phần lớn cũng vì vấn đề không quyết tâm. Khỏi cần nói dông dài, không một tướng lãnh Á Đông nào quan niệm được một tinh thần chủ bại như sau : Tại Paris thì điều đình ngưng bắn một cách cấp bách, tại điện Biên Phủ thì kéo ra đầu hàng với một số lượng lớn lao đến nỗi gần như đầy đủ toàn bộ binh mã ở đó.

Chế độ ông Ngô Đình Diệm tuy có bị tai tiếng bởi vấn đề Phật giáo và cầm tù, xét xử cách mạng tri thức QG.v.v.- Nhưng bản án tử hình chế độ kể từ ngày HK cúp viện trợ cho Lực Lượng Đặc Biệt của Đại tá Lê Q Trung (Lực lượng đặc nhiệm bảo vệ cho chế độ) ; số tiền viện trợ này thực ra rất là ít ỏi mà ngoại tệ dự trữ hồi đó còn đủ để chịu đựng nhiều năm. Ác nỗi việc cúp viện trợ này đã khiến các chỉ huy quân sự hồi đó hiểu rằng HK đã chê ông Ngô Đình Diệm rồi.

Mới đây tại VN, TT Ng v Thiệu cũng đã họp báo hô lên tinh thần cương quyết của mình nhân dịp trở về hội nghị Midway. Tiếc thay một tờ báo ngoại quốc, tuần báo Newsweek số đề ngày 23-6-69 (nhưng phát hành một tuần trước) có một bài nói về sự di cư và cảnh chợ chiều tại VN khiến cho tác động tâm lý của TT Ng v Thiệu không những bị giới hạn mà còn bị phản lực đội ngược.

Ngay hiển nhất là đại truyền hình QDHK tại VN khoe : 10 giờ đêm ngày 19-6-69 (nếu chống tôi nhỏ không lâm) nhân dịp loan tin tờ Newsweek số ra ngày 23 nói trên bị cấm, đã vội tiết lộ luôn các chi tiết bị cấm là đã loan tin các vụ... mua nhà và gửi con ở ngoại quốc. Đài này đông người xem hơn cả đài truyền hình VN vì lý do giản dị là hơn nửa triệu quân HK có nhiều máy Tivi hơn nhân dân ta và bình sĩ HK cần nói lại cho các đào, các hạn bè VN nghĩa là cái tin bị cấm nói trên ngày nay ai cũng biết. Có cũng mới đứng đầu gió ; Sự việc và thái độ có phù hợp thì nói ngược ta mới tin. Chúng tôi đòi hỏi Nhà nước phải lên tiếng phải giải thích cho nhân dân rõ !! Nhà nước tái nhiệm gồm luôn hành pháp lập phop v.v. mỗi Quyền Hành trong quyền hạn và bổn phận của mình :

NGUYỄN TƯỜNG BÁ

NGƯỜI DÂN NÔNG-THÔN VÀ CUỘC CHIẾN HIỆN NAY

Ngoài những vùng đôi nghịch CaoNguyênTrungPhần, không kể ra đây, chiến tranh hiện nay đang diễn ra ở cùng khắp mọi nơi, mà trong đó NÔNG THÔN được xem như vùng tiền tuyến, còn thành phố kể như là hậu phương.

Ở nông thôn là mảnh mảnh tương lai nhất cho một cuộc chiến tranh cách mạng. Ở đó dân phương có cái thế dựa lưng là nhân dân. Khi nào chắc ăn thì chúng xuất hiện, và khi nào cảm thấy yếu thế thì chúng lẩn vào nhân dân. Trừ trường hợp những trận đánh khốc liệt với cảnh dân bình bắt lên của hai bên thì không kể, còn thì khó mà tìm ra được những tay du kích xã, cán bộ nằm vùng v. v...

Cho nên dù có muốn yêu thân cũng không thể được. Có ai chịu để cho người dân yêu đâu. VC đem dân ra làm bình phong cho chúng ẩn núp. Phía bên này đem dân ra gạo lực. Để đó tìm những kẻ nằm vùng.

Người dân do đó, cuộc chiến càng kéo dài, càng thấy mệt mỏi, chán chường. Tâm trạng của họ, một phần lớn là tâm trạng của những người «Ra sao cũng được».

Có ai thở rồng kêu lên : xem (qua bao nhiêu đời thân) sự thiệt hại của người dân đông bao đã đến mức độ nào không ?

Tự thì cuộc chiến nay bắt đầu đến gần, người ta đã đổ mọi người bên này phòng tuyến vào rất thể chung là chống Cộng. Nói chống Cộng với người MN, phải nhận là một điều rất phức tạp. Trong ba miền đất nước, MN là nơi mà chủ nghĩa Cộng sản không hành trướng mạnh như ở các miền khác.

Cho nên muốn đặt người dân quê miền Nam đứng vào một chủ nghĩa đấu tranh, tưởng không phải là một việc làm dễ dàng được.

Trước hết là vấn đề tâm lý. Ai đã sống lâu năm ở miền Nam cũng thấy, bản tánh người miền Nam bẩm sinh vốn dễ dãi, bao phóng, khi khái nhưng lại không thích tranh đua. Họ chấp nhận mọi tư tưởng, mọi luồng văn minh xô đẩy, nhưng họ không dứt khoát ngã lắc theo sự thu hút nào. Bản tánh dễ dãi được lồng trong ngôn ngữ mà các nhà địa lý cho rằng, người miền Nam chịu ảnh hưởng nhiều của phương thổ vùng đồng bằng. Thật vậy, nếu người miền Trung, ngay trong một làng mà cũng có hai ba giọng nói khác nhau, chẳng qua vì ảnh hưởng một phần bởi sự ngăn cách nhiều đồi núi của vùng Trường Sơn. Có người cả đời, từ lũng mình chưa đặt chân qua làng khác.

Những ngôn ngữ địa phương, thói quen của người lũng nầy do đó khó mà hòa đồng được với người lũng bên cạnh. Trái lại miền Nam, từ Châu đốc sông Đồng Nai đến tận Cà Mau Rạch Giá là một vùng đồng bằng thông tập. Sự đi lại từ nơi nầy đến nơi ấy rất dễ dàng. Trừ một vài tiếng phát âm đặc biệt khác nhau như, «R» ra thời G và một vài địa phương ngữ đặc biệt, còn thì, miền nào cũng có giọng nói ngọt và trong trẻ rõng. Thứ nữa, trong nhiều gia đình, cho chuyện cái tên người ta thấy. Sự thay đổi tên tánh để trở nên rất dễ dài khác nhau. Người ta cho rằng đó là người dân miền Nam đang tìm chọn một thế sống thích nghi.

Cái bản tánh tâm lý ấy đã bộc lộ ra ngay trong những năm khói lửa nầy. Thật ra nếu có nổi một chút Trung trường hợp nầy, lực lượng quốc gia đưa tộc chống đối có cơ hội đấu tranh chính trị để lập công khai, hợp pháp và hết động. Những đấu tranh chính trị đối lập với một chính quyền CS không như với một chính quyền đưa chủ, do đó phương thức và kỹ thuật cũng phải khác hẳn. CS không dung đối lập chính trị thực sự, và nếu bắt buộc phải dung đối lập vì các điều khoản trong một giải pháp chính trị, thì cũng sẽ tìm mọi cách để thanh toán và tiêu diệt đối lập thật sớm. Vì vậy đối lập muốn tồn tại cần phải khôn khéo và đủ mạnh về mọi mặt.

Chính quyền nằm quốc dịch, ảnh sát và các phương tiện chiến tranh, kinh tế lớn. Nếu đối lập biến thành chống đối bạo động thì trang, chấm chân chính quyền cộng sản có lý do để hành động để xử dụng vô trang tiêu diệt đối lập thành chống. Những cớ vào thành lập chiến khu bung biêu của một số người quốc gia quá khích thật là hấu huyền và sai lầm, chỉ làm tan rã thêm đất nước, vì đã máu đân tộc nhiều bơn mà thôi. Điều phải tránh là đấu tranh vô trang và bạo động chống chính quyền cộng sản. Những người quốc gia sáng suốt phải tớ bỏ hẳn mơ mộng chiếm những vùng hiểm trở lập chiến khu chống cộng. Như thế không có nghĩa là chiến khu không có giá trị gì. Phe quốc gia có thể vẫn phải lập chiến khu chống cộng nhưng không phải là chiến khu trong nói mà là chiến khu nhân dân.

Để thành lập chiến khu nhân dân, bị và chạm là nếu kín kẽ ra lên cho đúng ở thành phố, thì tiếng la, gào của người dân quê, không biết bao giờ mới dứt. Gần như trên nhiều phương diện, bộ không phải trong mạnh, lại sẵn sàng cam tâm chịu đựng. Chính sự chịu đựng đó thâm độ đã tạo ra sự khác biệt cho cả hai phe đang đánh nhau trên sự nầy. Có ai biết người dân nghĩ gì, muốn gì nữa ?

Không ai có thể trách rằng dân quê, phần lớn có lập trường Cần Lao. Bởi vì không ai có thể có một tầm lãng hàng hải bao bổ suốt một phần tư thế kỷ đau thương mà được. Sự hàng hải chỉ có thể hộc phát một lúc nào đó, rồi thì lặng đụ.

Chính ngay, những chánh khách cần vậy thay. Hôm qua đã bỏ hết ẩn áo, hôm sau đã tỏ ra hòa địu, hết vậy cai nhiệt tình mà chiều người mong thấy ở đâu quê, lẽ mong thấy lắm sao ?

Nông thôn, một danh từ hay một thực tế ?

Cả bên nầy và bên kia đều đặt trọng tâm của cuộc tranh đấu lên hàng đầu là tranh thủ nhân dân. Dân quê được đưa ra làm đối trọng của sự tranh thủ hai phe. Chính vì đó, mà dân quê phải hưởng nhiều bậc quê.

— Cán bộ Chánh phủ đến tuyên truyền, kêu gọi dân chúng đóng góp vào một công tác phát triển công đồng nào đó, người dân nghe theo, hưởng ứng, tham gia cùng tác. Trở về nhà, bao đêm bao bảo bị VC gõ cửa đến ra người đồng vắng, lia cho một đường mà tên, vẽ cái tội đã làm sai cho (agent). Thế là chết cả vợ con anh nông dân kia bao chăng gần khóc thầm thương. Bà con hàng xóm nói sao, lúc đầu đều phàng điều chết tt, rồi thôi.

— Bao đêm trong các xóm vắng VC về bắt dân đi hội họp. Chuyến về lo đến tai cơ quan an ninh, anh nông dân có thể bị giết để điều tra «tình ngôn».

Phải nói tình cảnh nầy không thể điều tả hăng ! Ai ngờ nào đây đó vẫn ý nghĩ ngờ «trên đe dưới búa» ?

Một chiếc phi cơ đồng minh sanh tục lãm, hay trong phần lớn lãm vào một lũng, tạo ra thương phẩm chết chóc cho một vài người. Người ta cho đó là cảnh tượng thiên nhiên trạnh khác lũng mà tránh được! Cái sự lầm đó có 1.001 lý do để giải thích. Nhưng chắc chắn một trăm phần trăm là vẫn để tuyên truyền của chánh phủ ở vùng ấy, thế thì sao cũng gặp phải những trở ngại đáng kể

Trên một tiện tàn lý chiến, tại sao Chánh Phủ không tung ngay những đoàn cán bộ thông tin, nằm vững tình hình cho chuyện vừa xảy ra, đến ấy lạn, an ủi đồng bào, đồng thời công bố cho mọi người thấy sự cương quyết đối phó của Chánh Phủ ra sao trước những hành vi, có thể vô tình hay gì đó, nhưng chắc chắn là bất lợi cho chế độ ? Chậm một ngày một giờ, lí các bà VC có thể xuất hiện khai thác. Như vậy cũng bất lợi biết bao nhiêu ?

Trong nhiều trường hợp, phải nhìn rõng sự phản ứng tâm lý chiến của Chánh Phủ không được kịp lúc lắm.

Phải nhận thêm rằng, ở trên các cơ quan hành pháp làm việc như thế nào, mà ở dưới, nhiều bộ phận không được ăn khớp nhau lắm. Ở trên ra lệnh, không được bắt dân đi làm sân, vậy mà ở dưới vẫn có cái cảnh dân được mời đi làm sân. Người dân bộ biết như vậy là sai nhưng không dám nói.

Có ai chịu khó ngồi nghe người dân lóm tiếng phàn đối những sai lầm ? Cũng chưa có người dân dám lên tiếng phản đối cả.

Không phải người dân không dám phản đối, nhưng kinh nghiệm dạy cho thấy sự phản đối trong nhứt thời, đối với kẻ bị ký sắt, bắt bỏ phe nầy, cũng có thể đem lại cho chánh cả nhân mình nhiều bực quan không ?

Có ai đưa quả quyết rằng qua thêm những không hoành hành ở năng thân ? Có ai thể trường trong cảnh một thì dân bao cả nhàng chưa lắm bân thế, rồi chẳng đi nghiên quân, tế trận, muốn lành trự cấp phi chẳng đến chợ đông, tìm bắn bao không ? Quý vị trong viện Giám Sát có thể nào nghĩ đến chuyện cũ những đoàn thanh tra đặc biệt trung đi đã là dân tình không ?

Ở một vài thì ta tính lý, người ta có nói lên việc xét khoa học. Cứ buổi sáng phát ra giấy tờ bộ tịch, của chiều thì thêm đơn xin.

Cái chuyện nầy, ngày qua tháng nọ cứ luẩn luốn đến đến như vậy, không bao giờ khác hơn được. Người dân có việc cần, phải nhờ bưu sáu phát, đi lọn là vẽ nghĩ Lý do giải thích cho sự kiện đó là (cơ quan) người ta thiếu nhân viên, phải làm như vậy. Tha ta mà lên như vậy, dân khu vào đây bây giờ. Việc thu phát tại sao không thể làm lien tục được, nhưng cần tự phân thiếu nhân viên là lỗi ở ai ? của dân ? của Cơ quan Tư Pháp hay của CHANH PHỦ ? Phục vụ cho đồng bào với tất cả nhiệt tình, là trách nhiệm tối đa, chỗ không cớ gì phải nay bỏ hết thế nầy, mai là lối thế kia, mới là người chống cộng.

Thành ra nhìn chung, người ta cảm thấy như chán chường là thấy thế ấy thế ấy. Nhưng làm cho lợi ích người dân thì hình như người ta không được đầy đủ thiện chiến.

Cho nên, trên bình diện tranh thủ nhân tâm ở nông thôn, chúng ta không ngồi dưỡng lối liên tục và tích vị. Nhiều trường hợp phải đưa tại chân chúp, hiệu quả không được mỹ mãn.

Những kẻ đương đương phòng tuyến hiểu rõ, làm cho chiến hành động phá hoại tạo nghi ngờ trước mắt người dân.

Xét chung ta việc trự của Mỹ hàng bao nhiêu năm trời rồi. Cái khoảng viện trợ vẫn kín, thật ra, tới giờ nầy, nếu dân nông thôn có nhìn thấy được là nhìn thấy những con gà giống đẻ chết gió, những con heo nuôi vừa trên một lứa rồi thôi.

Vậy để vay tiền cho quốc gia phát triển nông tin, đối với nông dân quê thì Cá nhiều người dân chưa được hưởng đầy đủ cũng chẳng biết phải đi đâu vì ngại, tiền kem lãnh cảnh do, nếu không phải do nghèo túng mà ra thì là gì ?

Kết luận :

Mọi sinh hoạt ở nông thôn vẫn còn hẩm chập, đến tôi. Tôi là người trai trung mà thờ đôi cho cần phiền người ta gọi mình đi nhập ngũ. Nhiều bà mẹ quê, đầu bạc trắng, mà lôm, mất sáu vì mất ngũ, đó là sự, đó là tâm đau nỗi bàng đau, ngồi nhìn con chiến của mình, bao khoản thì đái.

20, rồi 18 và nữa, rồi 17, lần lượt đến lên đường ra đi... vào cuộc chiến. Nông thôn ngày càng mỏi mòi đi. Liệu rằng khi tất cả bao tuổi thanh niên lên đường, nông thôn sẽ chẳng lại những gì ? Hay chỉ cho lại những bàn tay già gốc, đa bọc Hãy tương ? Với những mái tóc già mà ? Những ông, cha, bà mẹ, ngày ngày đến đâm vẽ nhớ phương trời xông vọng. Liệu rằng những cánh tay gầy yếu đó những mái tóc bạc phơ đó có giúp ích được gì cho chánh phủ khi cần kiến tạo và Xây Dựng Nông Thôn ?

NGUYỄN TẤN BÍ

Sau mùa hầu cứ thì tất cả đều đã biết, chẳng có ma sao lũng phòng vẽ thăm đó dân tình. Nhà ông Dân biết ở đây phương thì nào lần, có nhốt chỗ bẹt gió, chẳng có ma nào liệu mang đến cho nó đóp cả. Đại diện cho dân, phiếu vị đã có thể độ nào vậy, thế bỏi, những người không đại diện, đành đăng gì đến dân, cho bực nào đây ?

Thường, người ta lại có thể quan đem biểu ngữ treo cùng khắp nơi, nào là không «NHẬT ĐỊNH KHÔNG NÓI CHUYỆN VỚI MTGPMN» (?) «Hãy mạnh tay sẽ giác Cộng Sản) (Mà là phiếu là mạnh viên gạch) v.v... nghĩa là người ta viết nhiều.

thật kêu thật bông bẩy đến đối dân chúng biểu gì cả. Muốn chống cộng hiệu quả tại sao người ta không đem mục tiêu ấy đặt thành nào đạy trong chương trình giáo dục, người ta đòn bẻ mới hấp mão. Nếu thế bộ sẽ không thể bỏ công trong việc chống cộng, thì chắc chắn thế hệ sau cũng phải cám thù Cộng Sản.

— Thơ Ngô Đình, nhiều người đọc thuyền khích, đứng lên chống Cộng hăng hái, mạnh mẽ. Rất thế chế độ sụp đổ, người ta đã bỏ rơi tất cả những người được đầy ra chống Cộng với nhựa lý do quá khích, đến đối nhiều kẻ cùng đường, chịu bó tay.

Sự trả thù của đối phương. Hãy vậy ai sẽ chịu trách nhiệm về những lầm lỗi đó ?

Cách xem mạ đã nên thế khác vì vật gia leo thang Người đâu đó biết rằng vào những bao lợi thu bổ được của mình. Sự thiếu thốn tất không thể nào tránh được.

Chánh phủ có biện pháp gì để ổn cao mực sống dân chúng nông thôn chưa ?

Nếu như thế là chưa kể tính chính những vấn đề, thì nhiều bệnh cấp cứu bao đến bao bên trong đồng ruộng, nước ta tới Chi Y tế Quốc, cũng là một vấn đề thiếu sót nhiều nơi cho chẳng phải để đáng gì. Cả nhiều người đau ốm, chịu chết, chẳng biết phải đi đâu vì ngại, tiền kem lãnh cảnh do, nếu không phải do nghèo túng mà ra thì là gì ?

Kết luận :

Mọi sinh hoạt ở nông thôn vẫn còn hẩm chập, đến tôi. Tôi là người trai trung mà thờ đôi cho cần phiền người ta gọi mình đi nhập ngũ. Nhiều bà mẹ quê, đầu bạc trắng, mà lôm, mất sáu vì mất ngũ, đó là sự, đó là tâm đau nỗi bàng đau, ngồi nhìn con chiến của mình, bao khoản thì đái.

20, rồi 18 và nữa, rồi 17, lần lượt đến lên đường ra đi... vào cuộc chiến. Nông thôn ngày càng mỏi mòi đi. Liệu rằng khi tất cả bao tuổi thanh niên lên đường, nông thôn sẽ chẳng lại những gì ? Hay chỉ cho lại những bàn tay già gốc, đa bọc Hãy tương ? Với những mái tóc già mà ? Những ông, cha, bà mẹ, ngày ngày đâm đầm vẽ nhớ phương trời xông vọng. Liệu rằng những cánh tay gầy yếu đó những mái tóc bạc phơ đó có giúp ích được gì cho chánh phủ khi cần kiến tạo và Xây Dựng Nông Thôn ?

NGUYỄN TẤN BÍ

THẾ ĐỐI - LẬP THÔNG - CẢM

TRONG CUỘC ĐẤU - TRANH CHÍNH - TRỊ MIỀN NAM

NGUYỄN - HỮU - ĐÔNG

(TIẾP THEO)

(2) TRONG TRƯỜNG HỢP CÔNG SẢN THẮNG THẾ VÀ CƯỚP ĐƯỢC CHÍNH QUYỀN MIỀN NAM.

Chúng ta sẽ nói ngay từ đầu rằng không ai mong cho trường hợp nầy xảy ra, nhưng chúng ta phải giả thuyết rằng nó có thể xảy ra, và khi nó xảy ra thì lực lượng quốc gia đấu tộc chống cộng phải làm những gì ? Trước hết trong trường hợp nầy, chính quyền quốc gia không còn nữa và những người của chính quyền quốc gia hoặc bị thanh toán, đào thải, hoặc phải rút vào bóng tối. *Các đảng lực lượng đối lập là nhóm* thế nhân dân nặng tinh thần quốc gia đấu tộc, không về bùa với cộng sản. Lực lượng đối lập trong trường hợp nầy tất nhiên cũng gồm cả những thành phần nhân sự của chính quyền quốc gia trước kia.

Một chính quyền cộng sản tại MN trong trường lai sẽ không có uy quyền và uy tính lớn như chính quyền Hồ Chí Minh ở BV sau 1954 do đó cũng không thể vội vàng thi hành các chính sách cộng sản cực đoan như ở BV. Nhờ đó các lực lượng quốc gia đấu tộc chắc là chưa đến nỗi bị tổ hồ và chôn sống hết. Mặt khác, bằng mọi phương thức chính trị, Tây Phương và Huế Kỳ cũng sẽ đòi hỏi duy trự sự có mặt của bọ tại Miền Nam, và làm cho chính quyền cộng sản phải để đặt và thận trọng trong các biện pháp chính trị của bọ đối với các nhóm quốc gia chống đối.

Trong trường hợp nầy, lực lượng quốc gia đấu tộc chống đối có cơ hội đấu tranh chính trị để lập công khai, hợp pháp và hết động. Những đấu tranh chính trị đối lập với một chính quyền CS không như với một chính quyền đưa chủ, do đó phương thức và kỹ thuật cũng phải khác hẳn. CS không dung đối lập chính trị thực sự, và nếu bắt buộc phải dung đối lập vì các điều khoản trong một giải pháp chính trị, thì cũng sẽ tìm mọi cách để thanh toán và tiêu diệt đối lập thật sớm. Vì vậy đối lập muốn tồn tại cần phải khôn khéo và đủ mạnh về mọi mặt.

Chính quyền nằm quốc dịch, ảnh sát và các phương tiện chiến tranh, kinh tế lớn. Nếu đối lập biến thành chống đối bạo động thì trang, chấm chân chính quyền cộng sản có lý do để hành động để xử dụng vô trang tiêu diệt đối lập thành chống. Những cớ vào thành lập chiến khu bung biêu của một số người quốc gia quá khích thật là hấu huyền và sai lầm, chỉ làm tan rã thêm đất nước, vì đã máu dân tộc nhiều bơn mà thôi. Điều phải tránh là đấu tranh vô trang và bạo động chống chính quyền cộng sản. Những người quốc gia sáng suốt phải tớ bỏ hẳn mơ mộng chiếm những vùng hiểm trở lập chiến khu chống cộng. Như thế không có nghĩa là chiến khu không có giá trị gì. Phe quốc gia có thể vẫn phải lập chiến khu chống cộng nhưng không phải là chiến khu trong nói mà là chiến khu nhân dân.

Để thành lập chiến khu nhân dân, lực lượng quốc gia đấu tộc phải tạo được những ưu thế ở một vài vùng đồng dân cư, đặt được những cơ sở bạ vững chính trị để lập vững bền ở những nơi đó. Đồng thời hệ thống hạ tầng chính trị của lực lượng quốc gia đấu tộc phải lan tỏa nhưng vùng được trong mọi khu vực và mọi tầng lớp, thành phần nhân dân. Lực lượng quốc gia đấu tộc lại phải khéo ngoan khéo léo và cơ mưu, chỉ phá trương một lực lượng nổi trong các cuộc đấu tranh chính trị công khai đầu kia thực lực và chủ lực. Như vậy có nghĩa là *lực lượng quốc gia đấu tộc phải tự phân chia thành hai khối lực lượng nổi và lực lượng ẩn.* Lực lượng nổi phải gồm một số chính khách có uy tín, có tên tuổi với một hệ thống cán bộ trung kiên có khả năng, gan lý và sẵn sàng chịu hy sinh. Lực lượng chính gồm đa số do một hệ thống lãnh đạo chìm bí mật, điều khiển những tổ hoạt động và đấu tranh bí mật để lôi kéo hăng nơi, trong mọi địa bạt. Lực lượng chìm không bao giờ lộ diện kể cả lúc cần vận động nhân dân vùng lên đấu tranh chống lại chính quyền cộng sản bằng cách biểu dương ý chí quân chúng. Lực lượng nổi và chìm bổ mật không có thể nào được mở rộng mạnh lớn để quản hành được thế lực chính quyền cộng sản. (CÒN NỮA)

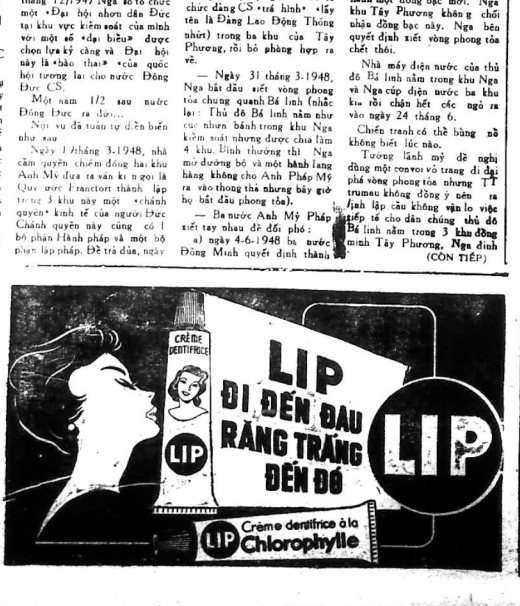

NGA SÔ ĐÃ NUỐT ĐÔNG ÂU NHƯ THẾ NÀO ?

Tài liệu sưu tầm nghiên cứu của PHẠM THÁI

(TIẾP THEO)

Sau chiến tranh, khi bị Nga sô chiếm đóng, hoàn cảnh Đông Đức thật là nghèo nàn bao đắt, thiếu ăn, đói lạnh cơn các vùng của Anh, Pháp Mỹ rất nhiều.

Liên sau khi nước Đức bị chia thành 4 khu là bắt đầu xảy ra nhiều lủng cùng giữa Anh, Pháp, Mỹ một bên và Nga sô một bên. Vile đó, đến tháng 7-1946, tư lịnh quân đội chiếm đóng Mỹ đề nghị thống nhất 4khu về phương diện KINH — TÀI (một đề nghị của tiền cho Mỹ).

Cũng một mình Anh đồng ý nên hai khu Anh Mỹ sáp nhập lại hoặc một thỏa ước ký ở Nữu ước ngày 2-12-46.

Đến đầu năm 1947 chế độ chiếm đóng bắt đầu ăn bớt :

— Ở khu Anh, Pháp, Mỹ lần - lượt giao quyền hành - chánh và kinh - tế lại cho người Đức lo liệu dần dần ngày càng nhiều.

— Phía Nga thì lại chú - trọng về chánh - trị. Từ tháng 4 - 1946. Nga đã cho phép Đảng Cộng - Nhơn Thống - Nhứt ra đời Đảy là Đảng CS trẻ - khỏe và đã nuốt gần xã - hội vào hàng - ngũ của mình.

Ngay bấy giờ, ngay đến người CS Đức - quân đội Nga cũng chưa hề nghĩ đến việc có HAI NƯỚC Đức.

Tháng 9 - 1946 lãnh tụ C S Wilhelm Pieck) sau này sẽ là chủ tịch Đông Đức) viết một bài báo trong cơ - quan ngôn luận của Đảng nói về tánh - chất TAM THỜI của tranh giữa nước Đức (nhắc lại rằng Nga đã cắt đất Đức đến sông OderNeisse để bù cho Ba lan vì Nga không trả lại phần đất Ba - lan đã chia với Hitler ngày trước)

—Max Fechner (lãnh - tụ xã Hội chủ thơ C S) cũng viết một bài trong chiều hướng đó. Ông này bảo rằng vấn đề biên - giới nước Đức phải chờ đợi - hội lo hòa ước quyết định, không ai nghĩ đến việc sẽ có hai nước Đức hết.

Tuy nhiên, đi lần đến chỗ thành hẳn hai nước Đức, một phần nào cũng do Đồng minh Tây phương bên này :

Tháng 7-1947 16 nước Âu châu họp ở Paris bàn về thể thức chấp nhận kế hoạch viện trợ Mârshal. Đại hội này lên tiếng hy vọng rằng, trong tương lai, nền kinh tế nước Đức (cả 4 vùng) sẽ được nhập vào khung cảnh kinh tế chung của Âu Châu. Chủ trương nầy không vừa lòng Nga Sô chút nào. Chúng ta đừng quên rằng Nga đã ngăn chặn mấy nước khác không cho nhận viện trợ Marshal (sợ bị ảnh hưởng Mỹ). Cũng vì đó mà Nga bắt đầu nghĩ đến việc thành lập một nước Đông Đức CS trong vùng kiểm soát của họ.

— Khi ba khu Anh, Pháp, Mỹ ngăng cảng đi vào con đường thống nhứt kinh tế rồi hành chánh, thì ý định thành lập Đông Đức CS càng rõ rệt. Đầu tháng 12/1947 Nga sô tổ chức một «Đại hội nhơn dân Đức tại khu vực kiểm soát của mình với một số «đại biểu» được chọn lựa kỹ càng và Đại hội này là «bảo thai» của cuộc hội tương lai cho nước Đông Đức CS.

Một năm 1/2 sau nước Đông Đức ra đời....

Nó vụ đã tuần tự diễn biến như sau

Ngày 1 tháng 3-1948, nhà cầm quyền chiếm đóng hai khu Anh Mỹ đưa ra văn kì ngoại Quy ước Francfort thành lập trong 3 khu nay một «chánh quyền» kinh tế của người Đức Chánh quyền nầy cũng có 1 bộ phận Hành pháp và một bộ phận lập pháp. Để trả đũa, ngày 10 tháng 3 Nga giao thêm quyền cho Ủy ban kinh tế trong khu của họ.

— Ngày 19 tháng 3/1948, trong một phiên nhóm của Ủy ban hợp Tư cường, thống chế Nga Sokolowski đầu khối kịch liệt với phe Tây phương chung quanh vụ Tây phương không cho phép người Đức tổ chức đảng CS «trả hình» «lấy tên là Đảng Lao Động Thống nhứt) trong ba khu của Tây Phương, rồi bỏ phòng họp ra về.

— Ngày 31 tháng 3-1948, Nga bắt đầu siết vòng phong tỏa chung quanh Bá linh (nhắc lại : Thủ đô Bá linh nằm như cục nhọn hãnh trong khu Nga kiểm soát nhưng được chia làm 4 khu. Bình thường thì Nga mở đường bộ và một hành lang hàng không cho Anh Pháp Mỹ ra vào thong thả nhưng bây giờ họ bắt đầu phong tỏa).

— Bạo nước Anh Mỹ Pháp xiết tay nhau để đối phó :

a) ngày 4-6-1948 bà nước Đồng Minh quyết định thành lập một quốc hội Lập hiến cho ba khu phía Tây.

b) Ngày 18/6 quyết định một cuộc cải cách tiền tệ để không xài chung tiền với khu Nga nữa (đánh cả kinh tế).

Nga sô không nhân thua. Ngày 23-6-1948, nhà cầm quyền quân sự khu Nga quyết định cho lưu hành một đồng bạc mới, Nga khu Tây Phương không ý chối nhân đồng bạc nầy. Nga bên quyết định xiết vòng phong tỏa chết thôi.

Nhà máy điện nước của thủ đô Bá linh nằm trong khu Nga và Nga cúp điện nước ba khu kia rồi chặn hết các ngõ ra vào ngày 24 tháng 6.

Chiến tranh có thể bùng nổ không biết lúc nào.

Tướng lãnh mỹ đề nghị đồng một con vọt vô trong đi đại phá vòng phong tỏa nhưng TT trumau không đồng ý nên ra lịnh lập cầu không vận lo việc tiếp tế cho dân chúng thủ đô Bá linh nằm trong 3 khu đồng minh Tây Phương. Nga đình

(CÒN TIẾP)

PHONG-PHÚ

TẶNG NHAU SỨC KHỎE

Ta tặng nhau CETONIC

Qúy Vị

Đã dùng nhiều loại sinh - tố "C" nhưng CETONIC bào chế bằng phương - pháp mới của HOA-KỲ ngậm đã không chua lại ngọt dịu, không làm rát lưỡi, ngậm ngon cho đến hết viên thuốc

VIỆN BÀO CHẾ TENAMYD SAIGON

CETONIC

SINH-TỐ C BÀO-CHẾ ĐẶC-BIỆT — DỄ NGẬM TAN DẦN

Cảm Khi : MỆT MỎI MẤT SỨC CẢM CÚM vì làm việc quá nhiều sau khi đau

Trong các cuộc tranh đua thể thao (QUẦN VỢT, XE ĐẠP, BÓNG TRÒN)

CÓ BÁN ĐẦY ĐỦ TẠI CÁC NHÀ THUỐC TÂY

Tác giả : TRẦN-THANH-VÂN

Dịch giả : HÀN-GIANG-NHẠN

(65) HỒI 24

MUỐN THOÁT THÂN, THÂN XUẤT QUỶ MỘT ĐÀM QUỶ BÀ TỪ

Quỷ Bà Tử buông tay lôi lại một bước rồi lại ta lên :

— Sư ơ ! Thân thế người chịu là tuyệt vời.

Thân Xuất Quỷ Một đứng trên đưng mình nhảy vọt lên đỉnh phiến đá. Hắn thở hồng hộc nói :

— Sư thư ơi ! Đệ là sư thư hiu hiu bách tiêu đệ. Chớ thật ra tiêu đệ không nói đến. Ai mới ra thư lại lói, nên phải hãy ra kế mày đi chăng tin chuết thôn.

Quỷ Bà Tử dưới nách nâm chầy như suất mà người mụ vẫn đứng vững như nói mới thật là kỳ. Kỳ hơn nữa là thanh mụ ngồn tốn ấn bão, chẳng khác một bà ngoại hiền lành dụ dỗ đứa cháu bé. Mấy nói :

— Phải rồi ! Đệ là lối tại ta. Đáng là ta tìm người trước mới phải. Thật thế ! Trước nay người chẳng tiếng nói đến ta thì khi nào bây giờ người lại lên gặt ta ?

Quỷ Bà Tử đang nói mấy câu nây, Thân Xuất Quỷ Một đứng trên đỉnh phiến đá bỗng run lên hắn bật.

Mụ nói hết câu sau chẳng hắn lại ho lên khác. Hắn vừa khác vừa la :

— Tiêu đệ thật tình không có Bàng môn Tam bảo ! Tiêu đệ thật tình không có Bàng môn Tam bảo !

Hắn nói hai lần rồi bỗng đưa mắt nhìn ra bốn phía lớn tiếng la :

— Vị nào cả sương nào đó tên gọi Tiêu Linh Tử ! Có cô ở gần đây không ? Cô ơi nói với sư thư ta là ta chưa lấy được Bàng môn Tam Bảo.

Tiếng hắn la cực kỳ thê thảm. Đáng là tiếng la của kẻ tuyệt vọng.

Vừa rồi Tây Tiêu Tử bảo hắn là Bàng Môn tam bảo đã đưa Tiêu Linh Tử cô nương sang hắn không tin. Nhưng lúc nây hắn lâm vào tuyệt cảnh chẳng có bí tịn pháp nào khác, hắn lại tin lời Tây Tiêu Tử là thực. Hắn cũng bự vụng Tiêu Linh Tử xuất hiện để chứng minh hắn chưa lấy được Bàng Môn tam bảo.

Tiếng la của Thân Xuất Quỷ Một đi thế thảm lại cứ nhè tên Tiêu Linh Tử mà rên lên khiến nàng không tự chủ được nữa cũng run lên bần bật.

Dĩ nhiên Tiêu Linh Tử không dám thò mặt ra và nàng cũng chẳng có ý muốn gì nữa. Lúc trước nàng nghe tiếng la gọi của Tây Tiêu Tử, tuy nàng không lộ diện, nhưng cho cô chết bầm trong lòng.

Tiêu Linh Tử gặng gượng trấn tĩnh tâm thần. Nàng thấy Thân Xuất Quỷ Một đội nhiên co chân quỳ gối xuống. Hiển nhiên trong lòng hắn sự hãi đến cực điểm. Da mặt hắn cũng run bần bật. Miệng hắn nói nhỏ :

— Sư thư ơi ! Sư thư đừng giết tiểu đệ ! Đừng giết tiểu đệ ! Tội nghiệp quá !

HỒI 25

TIỂU LINH TỬ HẠ SÁT ÂN SƯ

Thân Xuất Quỷ Một nghe la, chưa không nhớ nhích rồi nằm lăn trên tảng đá lớn.

Nên biết Thân Xuất Quỷ Một là tay cao thủ hạng nhất. Nhưng bất luận bản lĩnh ai cao thâm đến đâu thì khi đứng trước một địch nhân bản lĩnh ghê gớm hơn mình chẳng chẳng khác gì một người thường không biết võ công.

Thân Xuất Quỷ Một đã biết rõ Quỷ Bà Tử lòng dạ độc ác, thủ đoạn tàn nhẫn. Lưới trời thì của hắn chưa đến chết được. Quỷ Bà Tử Điểu cho hắn chẳng cho hắn vào sào nhà. Bây giờ hắn nằm lên trên tảng đá khác chi một đống đất.

Quỷ bà Tử từ từ tiến về phía trước. Dưới nách mụ vẫn chưa bằng bả hay rịt thuốc. Nhưng bây giờ nên tuyi đã ngừng chảy. Thanh âm mụ lại càng lạt tai hơn. Mụ nói :

— Giết người ư ? Sao ta lại giết người ? Ta không giết người đâu, mà chỉ yêu cầu người cho ta biết Bàng Môn tam bảo hiện để ở chỗ nào ?

Quỷ Bà Tử đến trước tảng đá lớn. Thân Xuất Quỷ Một ngồng đầu lên. Hắn thở hổn hển trên toát mồ hôi. Lưới thì đã ra tựu bỗ có người bịp cố thật mạnh. Cặp mắt hắn cũng lồi tròn nó.

Thân Xuất Quỷ Một nhìn Quỷ Bà Tử ấp úng hỏi :

— Sư thư... sư thư không giết tiểu đệ thật ư ?

Quỷ Bà Tử đáp :

— Dĩ nhiên ta không giết sư đệ. Ta đã nói sao là đúng thế. Sư đệ cứ yên lòng.

Thân Xuất Quỷ Một nên sẽ Quỷ Bà Tử đang giết mình thế mà đã hứa chắc như vậy. Tưởng hắn can lòng lắm mới phải. Nhưng hắn nghe mụ nói vậy rồi nét mặt lại cực kỳ kinh hãi. Hắn lập bập :

— Sư Thư... sư thư...

Quỷ Bà Tử nhắc lại :

— Ta đã hiểu không giết sư đệ rồi mà !

Thân Xuất Quỷ Một đặt nhiên rỉ lên một tiếng tực khí bỗ tan gan đớn tuyệt. Hắn xoay tay phẩng chưởng nhằm đánh vào huyệt Thiên Linh cái trên đỉnh đầu mình.

Bằng thấy Quỷ Bà Tử nhẫn lấy gót chân Thân Xuất Quỷ Một. Tay mụ rung một cái chắc bằng người Thân Xuất Quỷ Một lên.

Tiêu Linh Tử lên sắp đặn đợy nên trông cô hết.

Lúc nàng thấy Quỷ Bà Tử nhắc bổng người Thân Tuất Quỷ Một nàng không khỏi hít một hơi khí lạnh.

Nguyên Thân Xuất Quỷ Một đã tự sát rồi. Quỷ Bà Tử nhắc người hắn lên thì đầu hắn đã bể một nửa, máu thịt bầy nhầy coi gớm khiếp.

Tiêu Linh Tử lên sắp đặn đợy nên trông cô hết.

— Ta nghe nói vì Bàng Môn tam bảo mà nhiều người đã bị nàng mạng nhưng nay mới thấy Thân Xuất Quỷ Một tự sát là lần đầu và lần sau Tây Tiêu Tử chẳng bị hãn giết.

Nàng nhớ ra một thứ cảm giác khôn tả chẳng biết đáng nên hay là đáng sợ.

Trong giây lát nây nàng nghĩ ra một quyết định :

— Ta cần phải tìm mọi cách đến Bàng Môn tam bảo không thể để ai trông thấy được. Bất đắc dĩ bức ép, ta phải bị lại mặt mình không đi lại với ai. Nếu bọ hiểm mình có Bàng Môn tam bảo tất không thể mang bọa vào thân.

Tiêu Linh Tử đang hối hận trong lòng, bỗng nghe Quỷ Bà Tử bật lên hai tiếng cười rất khả ngộ. Kế mụ rung tay một cái lượng sát Thân Xuất Quỷ Một ra ngoài xa.

Chỉ nghe đánh «bùm» một tiếng ! X ác Thân Xuất Quỷ Một rớt xuống bụi cỏ cách đó hai bư trượng.

Quỷ Bà Tử đang thộn mặt ra trên tảng đá lớn bỗng lên mới giơ lay lên để coi vết thương dưới nách rồi khẽ rên mới tiếng.

Lúc mụ giơ tay lên, Tiêu Linh Tử cũng trông rõ vết thương rất sâu. Tay phải đã ngưng chỉ y mà coi vẫn phát khiếp.

Quỷ Bà Tử nhìn vết thương rồi từ trên tảng đá lớn nhảy xuống.

Giữa lúc mụ đang bụ mình chưa tới mặt đất thì sau tảng đá lớn cách đó không xa mấy cô tiếng cười ha hả vang lại.

Quỷ Bà Tử đặt nhiên xoay mình thấy trong mặt bụi cây thấp cỏ một cái đầu trọc lốc nhẵn bóng thò ra.

Cái đầu trọc kia ngửng lên nói :

— Quỷ Bà Tử ! Tên sư đệ bảo tôi của mụ thật bị chết uổng.

Tiêu Linh Tử vừa thấy cái đầu trọc thì trong lòng đã lo cao hứng, nàng toan cất tiếng gọi.

Đó chính là Ngốc Hiệp Lý Trần, sư phụ nàng.

Tiêu Linh Tử nhìn thấy sư phụ đi nhiên nàng nửng quá, muốn mở miệng la gọi là chuyện đương nhiên.

Nhưng không hiểu tại sao lúc nàng mở miệng hướng trước người đường như bị một ngọn trấy đập mạnh vào không hề lên tiếng được. Nàng liền rụt đầu lại.

Trong khoảng thời gian chớp nhoáng nây, đầu óc Tiêu Linh Tử nổi lên rất nhiều ý nghĩ phức tạp.

Nàng tự bảo :

— Tại sao ta lại không lên tiếng được ? Vì lẽ gì thấy sư phụ ta lại không hô hoán.

Lập tức một thanh âm tự trong lòng nàng giải thích :

— Không được ! Không thể lên tiếng được ! Người đã có Bàng Môn tam bảo trong mình thì hãy luôn giữ ai cũng không nhìn đến nữa.

Tiêu Linh Tử lâm bâm :

— Lên là sư phụ ta, chẳng lẽ cũng không yên tiếng được ư ?

Thanh âm trong lòng liền đáp :

— Không được ! Bất luận là ai cũng không được, dù là sư phụ ngươi đi nữa cũng phải kín tiếng. Giữa Quỷ Bà Tử và Thân Xuất Quỷ Một chẳng phải là sư thư sư đệ đấy ư ? Người đã nhìn rõ lối quả chưa ?

★ ★ CÒN NỮA

CUỒNG KIẾM CA

— Tiểu thuyết KIM DUNG

— Bản dịch HUYỀN PHONG

(TIẾP THEO)

Nhựt Nguyệt Đồng tử

Lão vừa nói vừa đưa tay chỉ Đoàn Giao Giao.

Tạ Kim Bạch thở « một tiếng rồi nói với đây vẻ đắc chí :

— Ôi, thật là kỳ diệu ! Tình yêu thật là kỳ diệu, nó đã làm thay đổi cả tâm tính ngũ nghịch cầu con ta đã từ mười mấy năm nay, giờ đây ta mới lại được gặp một lần nữa con bằng mỏ miệng gọi ta là đại cô !

Tạ kim Bạch vừa nói, trên gương mặt của ông ta lộ đầy vẻ khoái trá ! Thì ra hai anh em họ Tạ mặc dù thương yêu nhau rất mực nhưng cả hai tính tình lại cùng hết sức ương ngạnh, ngang bướng và không người nào chịu nhịn người nào. Chung quy cũng chỉ vì việc phân ngôi thứ ưu tiên trong việc anh em.

Tạ Kim Đồng là vai em thì cho rằng lẽm em luôn luôn phải được ưu tiên trên tất cả mọi lãnh vực, và anh phải luôn luôn nhường nhịn em, em muốn gì anh cũng phải nghe theo ! Ngược lại, Tạ Kim Bạch thì cố cãi nói lẽm anh mới được quyền ưu tiên và lẽm em phải nhường nhịn anh. Hai anh em suốt ngày chỉ nói chuyện quốc cố bấy nhiêu chuyện vẫn đang mãi mãi vẫn hiện vẫn không người nào giải quyết được thôi đúng.

Vì thế, Tạ Kim Đồng quyết không chịu gọi Tạ Kim Bạch bằng anh mà cứ trây trưa gọi bằng mấy ! Ông ta nại cớ, nếu lẽm anh mà lại tranh quyền ưu tiên của em thì thế hoá hiển ngang bằng cha bơm, mà ông ta nhất định thà chết gọi Tạ Kim Bạch bằng mấy suốt đời cho bỏ ghét !

Tuy nhiên, những lúc nào trong lòng của ông ta thấy cao hứng hoặc hai anh em cùng rập phá hoàn cảnh gì thật khó xử, ngay lịch hoặc vui vường tốt độ thì Tạ Kim Đồng lại hoặc miệng gọi Tạ Kim Bạch bằng đại cô, những lúc đó Tạ Kim Bạch sung sướng đến điên lên và lòng lăng lăng nâng khoái đến mấy thăng vẫn chưa hết vui mừng !

Tạ Kim Đồng thấy anh mình khoa tay múa chân lộ đầy vẻ sung sướng thì cười ha hà nói :

— Nếu vậy đại cô phải cám ơn cô gái kia đi chớ ! chính nhờ cô ta mà mới có hai tiếng «đại cô» tự trong miệng tôi thốt ra ngày hôm nay !

Tạ Kim Bạch gật gù tỏ vẻ tán đồng y kiến của em mình rồi ông ta đưa tay về Đoàn Giao Giao và nói :

— Nay cô bé kia, cứ việc đứng lên đi, lẽ từ đây trở đi không cần ai cố ép nữa, Đoàn Giao Giao vẫn quy mọp dưới chân của thiếu phụ áo đen.

Trong kia đó người đàn bà áo đen đứng lùng mặt ấm như thường, đôi mắt sáng của bà ta theo dõi ra thật, xa hề người bà ta bình thản như vậy thì trong trí của bà ta lại đang nổi sóng gió của ! Thấy cách đối đáp của anh em họ Tạ bà ta biết là của chuyện ngày hôm nay quyền bắt lại Tư nguyên Minh trong tay Tạ Kim Đồng thật không phải là một chuyện dễ.

Trong khi đó thì trong thâm tâm của bà ta lại không muốn lâm ta việc nây, nhất là Chích Oanh đào tử nay chạy mất nay gần khắp nơi mà bà ta phải đi tìm kiếm. Bà ta muốn dành cùng như tung tích của những người trên đây để tìm hiểu rõ ràng, không hề để cho bất cứ một ai được biết. Giờ đây, một mình bà ta thông linh thêm nữa, nhân vật nào ở trên đảo vào trong đất liền nếu tới có chuyện gì xảy ra, trách nhiệm của bà ta không phải là nhẹ.

Vì nghĩ như thế nên bà ta cố cần rằng chịu đựng những lời ăn nói hàm hồ của anh em họ Tạ. Tạ Kim Đồng vực chạy lại nắm lấy tay Giao Giao lôi bật dậy, đưa ra nói giọng đầy vẻ kiêu hãnh :

— Nay, cô bé đứng sợ gì nữa cả ! Hãy cười lên đi ! đó mấy khi mà cô được anh em họ Tạ chiếu cố đến đã bao vậy.

Giao Giao thấy ông già họ Tạ có vẻ ăn cần với mình như vậy nàng cảm đang phân vân chưa biết phải xử trí ra sao nhất là đang ở trước mặt của đại Tỷ Tỷ thì đã người sây có thành thật có thiện ý với mình cũng không thể trông vào mặt người lạ để trở mặt với người nhà được ! vả nghĩ như thế nên nàng liền vận nội lực, xử dụng thuật thính thân khiếu khiến cho tuân thân vực nàng hân lên gấp bội và gắn như dính chặt cả thân hình xuống bài cát ! Mục đích của Giao Giao chỉ cốt y làm sao không cho người già họ lôi nàng đứng dậy được mà cũng là nhân thế để cho đại Tỷ Tỷ của mình thấy là giữa mình và hai lão già kia chưa hề quen biết nhau và cũng chưa hề có lực hệ gì với nhau cả !

VÁY BẮT TRANG YÊN HẢI

Nhưng đâu bàn tay của ông già họ Tạ vừa đặt lên vai nàng thì nàng bỗng cảm thấy gân như toàn thân nội lực của nàng bị tiêu tan tất cả, rồi gặp lúc nàng đã bình tâm lại Tạ Kim Đồng tan cuộn cuộn vào thân nàng, bao giải luôn luồng nội lực của nàng, làm cho sự chống đối của nàng gần như bị mất hết cả hẳn đi, thế là toàn thân Giao Giao bị lôi bật dậy một cách hết sức nhẹ nhàng.

★ ★ CÒN NỮA

TRUYỆN DÀI

HẠNH PHÚC BUỒN

(65) ● của THANH NAM

— Cách khác là cách gì ?

À tốc vàng bảo,

Thím Sáu nói vật mặt chứt hy vọng :

— Tôi sẽ biến các cả một nơi tiện lớn...

À tốc vàng đưa mắt nhìn à hạn rồi bảo :

— Số tiền lớn là bao nhiêu ?

Thím Sáu nói vô :

— Năm ngàn đồng.

À tốc vàng nhìn mấy tuy nghĩ rồi lắc đầu :

— Số bà chốc đó lớn thì có lẽ thiệt nhưng chúng tôi không dám liều...

Thím Sáu lại xuống giọng nài nỉ :

— Hai cô cậy tiếng rồi lăng lặng mở cửa cho tôi vô, cô ai biết đâu mà sợ ?

— Nhưng lâm sao chúng tôi trả lời với bà chủ được ? À ít tuổi bài lại thím Sáu,

Biết là mình đã có phần nào hy vọng lung lạc được hai cô à vậy bằng tiền bạc rồi, thím Sáu mốc rồi lấy ra xấp bạc năm ngàn đồng :

— Khó gì đâu, các cô chỉ việc trả lời bà chủ là đã lâm xong rồi.

À tốc vàng nhiều vẻ :

— Nói như bà nghe dễ quá. Bà bà chủ tôi không biết hãi ác đến cho bà hay sao ?

Nghe à nói cả lý, thím Sáu lăng người đi không biết tính sao. Chợt cô à nhỏ tuổi reo khẽ :

— Em nghĩ ra kế nây, chị nghe có được không.

À tốc vàng hỏi hăm :

— Nói đi !

Thím Sáu cũng hỏi hộp :

— Cô em nói đi...

À kha thấp giọng :

— Đây nè, như vậy mình vừa làm đúng lãnh của bà chủ lại vừa giúp đỡ được bà nây. Nghĩa là mình vẫn nhường tay không lấm tận tình... chỉ giả lơ của bà nay mà chúc ác đài lâm bằng đã trình bà chủ mà thôi. Chị thấy thế nào ?

À tốc vàng gật đầu :

— Ừ, làm vậy cũng được đó.

Rồi nhìn thím Sáu à nói :

— Sao ? Bà nghĩ sao ? Có chịu như vậy không ?

Thím Sáu nhăn mặt :

— Như vậy cũng còn hợt cho tôi quá. Các cô... Nếu cô bỏ chiếc áo đầu nây rồi... tôi cũng không thể ra đường được. Tôi đâu có mặt áo lót ở trong ?

À tốc vàng thản nhiên :

— Bà cô mang xét chi cũng không ?

Thím Sáu đã mặt gật đầu :

— Cô... Nhưng...

À tốc vàng nói luôn :

— Nếu vậy thì sự gì ? Bà cứ mặc như vậy rồi xuống đường lấy taxi về ai nhìn mà sợ !

Thím Sáu lên thở :

— Có đó được !

À tốc vàng nói tục :

— Mẹ ! Còn giữ được cái quần mà về là tốt rồi còn đòi hỏi cái gì nữa ?

Nhưng cô à nhỏ tuổi có vẻ từ tế hơn. À nói thêm Sau.

— Bà không nên đòi hỏi quá nhiều. Chúng tôi giúp bà như vậy kể ra cũng là liều lắm rồi. Bà chủ chúng tôi mà biết được chúng tôi sẽ gặp nhiều rắc rối lắm. Nếu điều kiện nây mà bà không chịu thì chúng tôi không biết làm sao hơn.

Thím Sáu thở dài :

— Tôi cũng biết vậy. Nhưng nếu các cô có cách nào tránh cho tôi ra khỏi nơi đây được kín đáo một chút nữa thì đỡ khó cho tôi hơn.

Bà thở nghĩa rồi cô cách nào khác không ? Chúng tôi thì nhất định giữ lại của bà chiếc áo đầu nây rồi. Nếu bà không cho chúng tôi áo đó để làm tang vật đưa trình bà chủ thì dù bà có cho chúng tôi đến hai chục ngàn chúng tôi cũng chưa thấy thỏa.

Thím Sau ngẫm nghĩ một lát rồi hơn hở :

— Tôi nghĩ ra rồi. Các cô có thể giúp tôi được mà không sợ gì nữa.

— Cách gì ?

À tốc vàng nghi ngờ hỏi.

Thím Sau gượng cười :

— Cô nào cho tôi mượn tạm chiếc áo cũ. Rách cũng được. Cho tôi mượn tạm vậy thôi.

Hai cô à đưa mắt nhìn nhau. Hai à tốc vàng bèn hỏi :

— Mượn nghĩ sao ?

À kha cũng mày suy tính rồi gật đầu.

— Vậy cũng được. Nhưng em không có một chiếc áo nào hết. Chị cô chiếc nào không ?

★ ★ CÒN NỮA

TIỂU THUYẾT TÌNH CẢM XÃ HỘI

KIẾP LÀM THÂN

(65) ● của AN KHÊ

CHƯƠNG V

NĂM CÔ VÂY MỘT CHÀNG

Cũng sắp tới phiên chàng ra trường mà cứ bị nàng theo quấy rối, chẳng được mình gất khẽ.

— Em ! Đã yên cho anh yên soạn chứ. Khổ cho anh quá ! Muốn ngài vẽ bao nhiêu cái thì làm đại một lần đi... Em thơ đay nghiến anh hoài...

— Như vậy em cũng chưa vừa bụng đâu.

— Anh nên ai em mà Nguyệt Hồng !

— Thôi ! Đi nên ai người ta cho đúng nên ai tuổi. Tui đâu có sánh bằng ai !

Trọng Đức vuốt ve mơn trớn :

— Nguyệt Hồng !

— Thôi đừng làm bộ. Thương yêu gì tui... Làm bộ mơn trớn...

— Thương chớ sao không thương ! Em nói gì kỳ cục vậy, Nguyệt Hồng ?

— Thương mà bỏ người ta đi...

— Anh đi...

— Đi đâu ? Anh đi đâu chớ ?...

Ông bà Ánh Hồng sầm sầm đi lại, ông đưa hai tay lên phát một cái thật lực dọc...

— Tao nói tụi bây im đi, nín đi... Làm ơn nín thinh cho tao nhờ ! Tụi bây cãi lộn mệt hết... ở người khác giả người ta nghe hết trơn bây giờ.

Người ta nghe tụi bây cãi nhau cho hằng nghe as hai hết ở. Tụi bây có nghe lời tao không ? Mỗi đứa nói một tiếng, hằng đứa nào chịu nhịn ai hết... Khổ tao quá mà !

Nguyệt Hồng nhăn mặt hỏi đùa :

— Chớ ba nghĩ coi...

— Mày cũng nín đi. Mày im giùm tao đi. Cái miệng mày cong đó...

— Cái gì ba cũng biết hết !...

— Hồng phải tao binh. Tao nói phải trái cho bây nghe, tao bảo cái binh cho bết. Mầy cứ mồm gây ron ra thì đợi vàng hết thì mặc sức mầy gây. Tao bỏng them cam đâu Bây giờ mầy lăn ra nằm đây !

Mầy là một bầu... ở người người ta nghe hết trơn bây giờ. Thôi đi ! Tao hết chịu nổi rồi đó. Bỏ mặc phát cho rồi... gân tôi phiền nổ mà... nói lập đập hoài ! Điệu nầy quên hết tuồng tích rồi... Tao mà nghe đưa nào cho gây gổ thì tao đẹp bết à !

Ông bà Ánh Hồng bỏ đi, Trọng Đức xuống giọng nài nỉ :

— Em nghe ba nói không...

— Bộ điếc sao bằng nghe.

— Sao em gay gắt với anh quá vậy, Nguyệt Hồng ?

— Kêu em nghe ngọt xớt mà trong bụng...

— Anh cố lấm gì đâu... Sao em giận ?

— Đi cho tới giờ mầy còn lâm bộ.

— Anh có chết việc...

— Hừ ! Anh lúc nào cũng có việc.

— Ba biểu đừng cố gây nữa.

— Tức quá mà ! Nín chết sao !

Trọng Đức thở dài, nói lâm bâm :

— Thân cha mình khổ hết sức ! Lúc nào cũng bị đàn bà con gái lâm khổ ! Mình vừa thoát nạn ở trong điền. Tưởng khỏi tay mấy cô gái, kẻ trở về đây cũng vẫn vậy... Hy vọng cách bị hành hạ đủ điều, thiệt là khổ ! Lại cái số của mình phải chịu vậy !

Nguyệt Hồng nghe giọng Trọng Đức nói lải nhải càng thêm sầu sầu, nàng nói như giỡn :

— Đi đã về chơi gì nói nữa ?

— Anh có nói gì đâu.

— Hồng nói... Vậy chớ anh lải nhải gì đó ?

— Ơ... anh nói...

— Chuyện rồi, trả đo phải không ?

— Em nói lăm bậy hoài !

— Tôi biết mà. Anhđm cứ nói con khác...

Nguyệt Hồng ! Đừng có nói lăm xăm không bà. Em hỏi chuyện lớn anh phải trả lời... Em cứ cãi lý với anh hoài. Anh biết nói là sao cho em tin anh bây giờ ?

— Xi ! Em biết hết trơn rồi. Anh khéo nói dối nhiều. Anh nói quanh nói quẩn để cho giảm sự thật của anh.

— Sự thật của anh... có gì đâu mà anh phải giấu ?

Em nói gì đi anh, Nguyệt Hồng ? Em muốn ăn chi gì...

— Gì thì anh biết. Em nhắc...

Một người trong ganh bạn tắt ngang câu chuyện giữa hai người :

— Cô Nguyệt Hồng ! Tôi rất ra kia. Mau mau đi cô...

— Ờ ! ...

Nguyệt Hồng đứng lên bảy hề với Trọng Đức và quay lưng bỏ đi cô nói vọi lại :

— Chút nữa tôi trở vô... anh biết rồi... Tôi bảng để cho anh yên đâu...

Trọng Đức nhìn theo mình cười và nói nhỏ rồi mặt người bạn :

— Nguyệt Hồng ghen lắm đó quá !

★ ★ CÒN NỮA

TIỂU THUYẾT TÌNH CẢM

ĐÊM ĐEN

Kỷ niệm Hồng

(65) ★ của NGHIÊM LỆ QUÂN ★

CHƯƠNG II

— Anh nên Minh mà không có thông minh chút nào hết. Em đã nhớp lia đôi mắt, ra dấu bảo im để cho em bạ con Liễu chơi, thế mà bết mười người lâm bả giảo, vậy mà anh cứ gương gân cổ cãi em hoài.

— Em quáng cáo quá nên tưởng tượng anh vậy anh sợ cô ta binh thường anh chớ. Cô ông giáo nào mà đẹc mèo quá vậy. Mình đay người ta, mà mình không chính được mình, người ta chế cười...

— Nó có biết tự tượng trước mặt anh đâu mà anh lại sợ nó khinh thường. Nó không dám khinh thường anh, mà nó chỉ ngẩn ngơn phen tức sự phen tức đã đặc lợi ra cớ chỉ cho anh thấy đó.

Em cáng tức khi nó bắt anh vô Hồng, anh không chịu nói thẳng cho nó biết đang anh yêu Hồng, anh định cưới Hồng. Anh ngu quá hả !

Minh phì cười :

— Dám mắng anh ngu hả, Cóc ?

Cóc gà giọng hăn học :

— Anh ngu thì em nói anh ngu. Nếu anh nghy tính, chính là anh thắt buộc thân rắc rối cho anh với con Hồng.

Câu chuyện của hai người chưa đi đến kết luận thì Liễu lại lăng thăng trở ra, đi mặt bước hai bước chạy :

— Anh Minh ơi !

Cóc khinh ghét ra mặt, lâm bâm :

— Đúng đa đúng đảnh... Phát ghét ! Phải chi nó đã em gái của em, em vận bụng nó cho quay mặt ra sau lưng.

Liễu đứng lại, thân mật vịn vai Cóc :

— Chú Bảy biểu em ra kêu anh Minh vô mới chơơơ...

Cóc cáu kỉnh :

— Chuyện gì ?

— Minh đâu có biết.

— Mấy đứa nhớp tiệc chưa ?

— Mới vừa ngồi vào bàn.

— Liễu vô nói với ba tôi rằng anh Minh... đau bụng.

Liễu tỏ ra bẽn lẽnh :

— Anh Minh đau bụng mà sao đứng đây ?

Cóc đỏ tới Minh :

— Anh hai mình không thích mấy đứa nhậu rượu nói chuyện tào lao, nên anh ra đứng ngoài nói nói chuyện với mình cho đỡ nhớc đây. Bây giờ thì mấy đứa cũng tàn tàn, chưa có gì buồn cười hết. Đến chừng sự nên mấy đứa cùng nghề cha nguyệt lão, bắt sự chẳng mấy gì cho thẳng cho kín, bắt chàng kia cưới sự anh ấy.

Chàng Cóc đưa lời, Liễu lái chuyện sang hướng khác :

— Mai mốt mình đi Saigon Cóc ơi !

Cóc hỏi nhanh :

— Đi Saigon chi ?

— Mình đi với anh Minh...

Nàng bỗ lửng nửa câu, bỗ sang Minh :

— Anh định bảm cho Liễu đi bác sĩ đó, mà anh Minh ?

Chàng giả bộ ngẩn ngơ :

— Đi bác sĩ chi ?

— Đi đẻ ngòn tay cho Liễu. Anh quên rồi sao ?

Cóc hớt trước :

— À ! Ông bác sĩ bạn của anh hai đã đi Pháp rồi. Nghe nói ông đi sau bây thàng mơ sẽ

Liễu ngẩn ngơ :

— Vậy rồi lâm sao hả anh ?

Giọng Minh nhỏ xíu :

— Anh ky đi rồi, tôi cũng không biết phải lâm sao

— Anh cố dự định đưa Liễu đi bác sĩ sao hay không ?

Cóc thể chịu ra mặt...

— Phải đi bác sĩ sao, thì Liễu nên bảo hai bên ở ấm, chớ sao lại hỏi anh hai ...

Anh hai mình đưa cô quý đa quyết ... việc đó. Liễu muốn cất ngôn thêm cho xem bên tay phải hôn ?

— Đã coi kỹ quá hả !

MAI TIẾP

TRUYỆN DÀI CHO LỨNH

khuôn mặt sau lưng

(65) ★ của TRẦN THANH

PHẦN THỨ HAI

CHƯƠNG I

Chàng ngồi đến vợ và hai đứa con. Đứa con trai sắn tuổi mới đi học lớp năm, khăn khăn xuất ngày không rời khỏi cặp sách. Cô đứa bé thì đang gần nên không thấy cái cặp nó cũng khác và đôi cho kỹ được nên chịu ngồi lại. Đứa con gái mới chập chững đi, tập nói bì bô lớc nào cũng gọi bố. Những hình ảnh ấy thức dậy Tâm trong ý thức hoạt thần. Oanh... Tâm trước lái về phía sau, không ai để ý đến các cử động của chàng.

Chàng bấu lần trước lui nữa. Tâm sẽ thoát thân Nghĩ đến người vợ hai mươi ba tuổi đẩy nhựa sống trong cân phòng nhỏ của mùa mưa lạnh cao nguyên này Tâm trước mặt sẽ đăng sau.

Chàng chợt đưa lưng đạn nổ rứa. Chỉ một tiếng đạn nổ nữa thôi, Tâm sẽ nhảy nhổm dậy và chàng thực mạng. Chắc chắn tụ nó không đến đuổi theo và chàng chẳng cần bắn theo chàng. Nhà sống lúc đi chuyện là điều tối kỵ, ngăn lân Việt cộng không dám lâm.

Tâm chống sẽn hai tay nhóm lên toan quay đầu chạy trong tư thế sẵn sàng.

Chợt lúc đó, tiếng Hoàng trên lên nhẹ nhẹ. Tiếng trên nhỏ rượng vào tai Tâm nhưng dường như nó trở thành lớn vô cùng. Oanh... Oanh... cơ hội đã tới. Tâm nhẩm vậy Nhưng tiếng rên của Hoàng lại vọng tới tiếp theo, tiếng rên như ai nỗ của đau đại bác, nó nhỏ tròn thân Tâm xuống khiến chàng không thể nhớp dậy được nữa.

Nếu Tâm thoát thân một mình thì Hoàng sẽ ra sao ? Chắc chắn tụi nó sẽ gửi sẽ gửi Hoàng ngay lập tức. Tâm có quyền làm thế hay không ? Chỉ sẽ biết việc nây chỉ có lương tâm Tâm biết Tâm sẽ bị lương tâm đây vô cước đó.

Oanh... Oanh... Oanh. Có tiếng la lớn ở phía xa. Tên chỉ huy Việt cộng bắt lớn tiếng :

— Ch. vậy.

Không có tiếng trả lời.

— Gọi ai bị sao mà là lớn tiếng thế.

Vân im lặng.

Tiếng đạc bác đi đớt một lúc lâu, có lẽ loạt tác xa đã bắt. Mọi người lục tục đứng dậy.

Tâm vừa tiến tới cạnh Hoàng thì cô tiếng gọi :

— Kêu thằng cha y tá đã lại đây coi. Thằng đó đau rồi, biểu nó mau lên một chút coi.

— Đ. M. sao chậm lụt quá vậy.

Tâm đã chạy tới phía cô tiếng gọi. Tên VC chỉ một tên đang nằm dưới đất, giọng cô vẻ tức tối :

— Anh coi dùm coi. Anh mấy vừa trúng miếng phão đó.

Tâm cúi xuống nhìn tên bị thương. Cả hàn tết một đường đầu chẳng bốn phần vì mình đau đớn quá. Không sau lâm nhưng cũng tất ngũ, người ta lại cứu bị hai vết thương khác ở vai và ngực. Tên nây mất máu nhiều qua nên hơi thở đã yếu.

Tâm quay bảo tên chỉ huy Việt Cộng :

— Anh biểu mấy anh đem cáng lại đây mà ở cho tôi lại đâm.

Tên chỉ huy Việt cộng sau khi đưa tới cứu thương cho Tâm cất tiếng hỏi giọng lo ngại :

— Liệu chúng có nặng lắm không anh.

Tâm chưa chắc tên các vết thương không lắm lắm. Chẳng bằng vạng vết thương ở cổ và khỏi đầu bằng vết thương ở ngực thì tên Việt cộng thể đâu lên tiếng hỏi. Tâm vội chính cho bằn mặt mất thuốc. Tên Việt cộng thở dài có vẻ như tính đây mất sáng lên. Tâm ngừng tay bảng nói thế nên chỉ huy của bọn chúng :

— Anh liệu sau khi muốn trên trời gì đó. Con bị ngay rồi.

Kinh nghiệm cho Tâm biết tên VC không thể sống được, mặc dù vết thương không nặng lắm, nhưng bên bị mất máu nhiều. Với một con người bình thường, được ăn uống đầy đủ thì trong tình trạng nây cho có thể cứu vãn được vì bị đã sức cỉ lòng chịu.

Đặng nây tên kia bị ốn nằng thiếu thốn nhiều ngày nên kết cơ cứu vãn. Tên VC thân thảo với đồng đội một lát thì nghẹo đầu sang bên tắt hơi.

TRUYỆN DÀI PHIÊU LƯU DÃ SỬ

HẬN TÌNH trên HẢI ĐẢO

(65) ★ TRỌNG NGUYÊN

CHƯƠNG VII

Xuân Mai nghe Ánh Hoa trách mình như vậy thì cảm thấy bực tức lắm, nhưng vì nàng biết rõ thân phận của mình là kẻ ăn người ở trong nhà, nên nàng đành phải ngậm miệng lâm thinh.

Văn Nương muốn phá tan bầu không khí nặng nề đó đi, nên nàng liền hỏi sang chuyện khác :

— Chẳng hay phu thân của cô nương có về nhà cùng một lượt với cô nương chăng ?

Ánh Hoa đáp :

— Có, gia phụ đã về nhà rồi. Gia phụ định sang bên nầy để thăm thăm, nhưng vừa về tới thì công việc qua đa đoan, nên gia phụ không được rảnh tay. Vì vậy gia phụ có bảo chúng nào rảnh việc, sẽ qua thăm thăm ngay.

Văn Nương nghe Ánh Hoa trả lời như thế thì nàng càng thêm phần nể nghĩ thêm :

— Hư, lão ta chỉ việc có đi sớt đổi, chớ lâm gì mà bận việc đến đổi không có thời giờ sang thăm mình. Chẳng qua vì lão ta đang tính toán, xem phân lâm thế nào đây mà vẽ khai quật thì thế của chúng ta để đem bán đứng cho quân Minh hầu đánh đổi địa vị lâm quan đó thôi.

Văn Nương đang bàn trong lòng như thế, nhưng Ánh Nga nào biết được chuyện gì. Ánh Hoa chỉ đoán chừng là Văn Nương đang có chuyện gì không vui trong lòng và do đó nàng suy ra cô lẽ Văn Nương không vui là chỉ vì phụ thân nàng không chịu sang thăm Văn Nương vậy.

Ánh Hoa thấy nghĩ như thế, nên nàng ở nói chuyện với Văn Nương gượng lắt rồi từ giã Văn Nương ra về. Văn Nương cũng chẳng buồn lưu Ánh Hoa ở ; như mọi lần trước.

Khi Ánh Hoa ra về rồi, nàng thì Trương Bảo Phong đã cất tiếng hỏi :

— Con có gặp Văn Nương không mà lại trở về mau quá vậy ?

THƯ CHỊ DUYÊN

Các em thân mến.

Trước khi các em em với chị, quây quần bên nhau trong xóm nhà của chúng ta, chị giới thiệu với các em những người bạn lớn hơn nhỏ hơn chị, đang ở bên cạnh chị, giúp đỡ và khuyến khích chị trong mọi công việc. Để gây một nhịp cầu thân ái giữa các em và những người bạn của chị, cũng nhiệt thành, cùng thương yêu các em.

Chị đã nói với các em về Quốc Việt. Hôm nay, chị thấy cần phải nói rõ hơn. Quốc Việt bạc phận và ngoan, xuất sắc phê lắm. Không phải em chỉ là một người sáng, một đóa cam cung của trường học mà em còn là một em bé, một đóa con hết sức quưng mến trong gia đình.

Cha Quốc Việt chết trong chiến tranh. Mẹ Quốc Việt nghèo. Nhà ở một khu tạm cư của các ngư nhân chiến tranh. Trước của nhà em là một dòng sông sáng sủa. Hàng ngày, để giúp đỡ mẹ, em đóng trên bờ sông hoặc bơi xa giữa dòng để vớt những vật có thể làm cối được, đem bán hoặc phơi khô cho mẹ nấu ăn.

Quốc Việt nhỏ, xanh tuổi thái, cực khổ làm em gầy vẻ đen nhưng tinh anh và sự thông minh sáng rực ở đôi mắt. Chị thương Quốc Việt như em ruột thịt của chị nhưng ngoài cảm tình, chị cảm kính phục một em bé can đảm sống nghèo khó, hiếu thảo.

Với tất cả những tình nết đó, chị nghĩ rằng, Quốc Việt có thể là bạn các em. Một người bạn rất tốt.

Thương nhiều lắm

Phương Duyên

VƯỜN TUỔI VÀNG

THƯ TỪ BÀI VỞ GỞI VỀ Chị PHƯƠNG-DUYÊN

Trước khi giới thiệu với các em bài thơ hôm nay, chị xin được thưa trước với tác giả đôi lời. Đây là bài thơ Phương Duyên đọc và cần thận chép vào trang giấy học trò từ năm 1962. Phương Duyên không biết tác giả bài thơ, người thì tự mình ngưỡng lắp là ai nhưng có mơ hồ... nghĩ là gái. Phương Duyên xin phép chị, trích đăng đây những bài thơ của chị mà Duyên có lần đọc, có một thời và bây giờ cũng chưa hết tay nể, khâm phục, để các em nhớ của Duyên được cùng đọc với Duyên. Cảm ơn chị.

ƯỚP BƯỚM

— Thuở ấy em nhỏ nhỏ,
Ươm vườn mộng chốn đây.
Mái hồng chưa gợn gió,
Tơ xanh còn buồng mây.
Vườn nhà ta nhỏ nhỏ,
Xinh xinh cam vàng ngon.
Thơm thơm nồng hoa trắng,
Thoang thoảng hương hoàng lan.
— Sáng tăng em tỉnh dậy,
Quết lá đỏ bên thềm.
Bên vườn hoa run rẩy,
Sương hình ảnh bơ phơ.
Tung tăng em đầu chỉ,
Ra vườn xem bướm bay.
Chập chờn đi hết nhuy.
Mơ mảng đôi cánh bay.
— Em yêu đôi cánh phấn,
Mong manh như tơ mỏng.
Em yêu màu cánh trắng,
Đêm ngày bay lang thang.
— Mon men đi bắt bướm,
Ướp giữa giấy trinh hồng.
Hương say và phấn dương,
Ru em vào thương mong.
— Chị bảo em ác lắm,
Nhưng em đâu em lành.
Lành như đôi cánh trắng,
Trong vườn hoa xanh xanh.
— Hương vườn nhỏ nhỏ lắm,
Bây giờ tao xa xôi.
Tìm đâu trang giấy cũ,
Vườn ơi! Vả bướm ơi!!!

HÀ YÊN CHI

LỜI CHÂU NGỌC

— Cái xấu của mình có thể tránh được lại không tránh, cái xấu của người không tránh được lại cố tránh.

MARC AURÈLE

— Nghe lời dèm pha mà giận là làm ngời cho lời dèm pha. Nghe câu khen ngợi mà mừng là làm mồi cho ngợi nịnh hót.

VĂN TRUNG TỬ

CHUYỆN TUỔI VÀNG

NGUYỄN-Ý Tiết mục mới đăng lần đầu tiên trong số Tuổi Vàng được, cũng đăng lì đây. Vì đây là tiết cuối «Bông đồng đã nuôn chi Thanh Tâm gọi là «Bông đồng» tuy hơi bi lụi chút Vân. Hoa ở phố, Vì Nguyên trường hợp gối không, bà giáo đây phải vào trong trường sáu cho đến sáu Giáo không thể nào ngủ nổi thôn ngày thứ tư. Sau kỳ phê, đăng lá gửi cu phải đợp hay ít ra giải đi đường mặc những chiếc áo mê thoáng nhìn thôi, mình cũng đã thấy đã thông rồi.

Giáo cần trợ cho bà bé nay, khi nhập học mình gặp một cô giáo trẻ và đẹp. Nguyên có mong thế không? Chả Vân bài thân Nguyên, gửi cho cô bé khác nhé một cây roi mây đã. Đừng cô buồn. Giáo ở đây cũng cô! cây roi không lợi. Thanh thế. Nguyên bà.

— NAI NHỎ NHÂN THỜ NGỌC : Nai nhỏ đã làm đơn gửi lên chị Phương Duyên nhỉ. Thế Ngọc có ngăn không? Nai nhỏ đã nói làm là làm. Có nên với chị Duyên là chớ nhé quá, bọn mình chẳng thích chỗ nhỏ tí nào. Mặt quá cao lớn mà nhỏ bánh ta vẫn thích bơn Ngọc hả. Để xem chị Duyên có thương, có chịu mình không.

Thế Ngọc ơi, Nai nhỏ cho cuộc trong, tác chị Duyên đến và mất tối đẹp và tiếc. Hiếu như ai là tối A! Hiểu như có tiếc tiếc tưới tưới mình phải bà?

Thế Ngọc nhỏ chứ cuối mayon cho chị thăng qua nhé Nai nhỏ, mình nói chuyện nhiều. Nhớ mang thơ ta mra nghe.

— CHỊ PHƯƠNG DUYÊN GỌI OANH (KHU NANCY) : Đã hiểu đơn cho chị cuốn tập chép đoạn ngôn của Oanh, sao không thấy đến cả. Oanh bạn hay là quên rồi? Ở đây đây chị phải đoạch 3 rau cho đẹp đẽn. Chiều nay đến chị, đã cố, đã không ngờ. Chị có việc nhỏ.

— HƯƠNG THỦY NHÂN KỲ HƯƠNG : Hương phải viên đi, viên Chay đến nhà Thầy, mang cho Thầy quyển tập nhỏ bì mật mà Thầy đưa cho Hương đọc hôm qu. Bà Hương biết Thầy làm gì? Chị Duyên nói, bọn mình tập làm thơ ai đi. Thầy nghĩ, chúng mình nói thăm : xét là bà khó nhỉ».

Chăng vội vàng zụt xuống đất chạy bay đến cứu bạn.

Với chức mác xương say. Kroc chân loạn đi mà vẫn cố tác thế khi nó định nhào đến đỡ bạn bạn chăng để thanh toán nốt chộc đôi anh ta, sau khi anh ta bị lão Kroc nắm ngang lên lưng thành nhiều thân : «

Nguyên tác : KIM DUNG

L.T.S. – Nhựt báo Cấp Tiến bắt đầu từ ngày 25-5-69 được đăng tiểu thuyết kiếm hiệp T.N.G.H sớm hơn các báo là nhờ ở sự giúp đỡ hoàn toàn vì cảm tình của nhựt báo Quyên Sống (báo này hiện đang bị tạm đình bản). Một ngày gần đây khi nhựt báo Quyên Sống tục bản lẽ dĩ nhiên quyền khai thác ấn tiền sẽ trở lại với báo Quyên Sống.

(Tiếp theo)

CHƯƠNG 27

NHỮNG MỐI ẨN TÌNH

Doanh Doanh cấp trí chặt đầu lừa

Lệnh Hồ Xung rất đỗ nói :

— Chúng ta lại đâu đi là vừa rồi đó,

Doanh Doanh nói :

— Ở thì đi.

Nàng biết Lệnh Hồ Xung rất quan tâm đến Nhạc Linh San. Chàng đã biết dịch nhau đến tập kích mà không được chính mắt mình trông thấy có thoát hiểm, đã chi trong khoảnh khắc, chàng cũng không chịu nổi.

Hiện giờ tay chàng bị trọng thương rất nặng mà không đi không được, lắt lưu khuyên ngăn thế nào cũng bằng vô dụng. Huống chi đi mình chàng ngồi lại trong xe, nàng cũng không yên tâm.

Doanh Doanh liền đỡ Lệnh hồ Xung xuống xe,

Chân trái chàng vừa đặt xuống đất, vết thương lại đau nhói lên. Nhưng chàng xiết đi dụng vào thành xe.

Cô lưu kéo xe từ nãy tới giờ vẫn đứng yên không nhúc nhích. Nào vừa thấy xe chuyển động liền cho là người ta đục nó chạy đi. Nó nghĩ đã toan bỏ lên mới tiếng.

Doanh Doanh bỗng kiếm nghe đánh xẹt một tiếng. Đầu lưu bị kiếm chặt đứt rơi xuống một cách êm thắm.

Lệnh Hồ Xung khẽ cái tiếng khen :

— Tuyệt điêu.

Không phải chàng khen nàng kiếm pháp mau lẹ. Vô công nông đã con mình đến thế thì vung khoái kiếm chặt đứt đầu lưu rơi xuống, chẳng có chi là lạ? Cái khó là ở chỗ là nàng cập tai đã ung biến mau lẹ khiến cho lưu không kịp hiểu sửa tiếng. Cần việc rồi đây sẽ lấy gì kéo xe, đi đường hàng cách nào là thuyện khác tôi sẽ tính sau!

Lệnh Hồ Xung chăm chạp lê chân đi mấy bước đã nghe tiếng vó ngựa lại gần thêm ít nữa. Chàng liền tăng gia cước bộ vàng đi cho lẹ hơn.

Doanh Doanh bỗng bảo đi :

— Chàng muốn đi nhanh hơn để đến trước địch. Như vậy không khỏi lưng chừng sẽ thương lắm cho đau đớn. Nếu ta bỏng chàng bay chẳng lên thì thêm đến chết người, biết làm thế nào bây giờ?

Bỗng nàng cười mắt nói :

Xung Lang! Tiểu muội đành đắc tội với Xung Lang vậy.

Nàng thăng chớp Lệnh Hồ Xung trái liền, tay phải nắm lấy giây lưng tay trái nắm lấy cổ áo chàng, nhắc bổng người chàng lên rồi thi triển kinh công để xuống vượng kẻ đi thật mau tiến về phía trước.

Lệnh Hồ Xung vừa cảm kích lại vừa buồn cười, chẳng nghĩ bụng:

Ta đường đường là một vị chưởng môn phái Hằng Sơn mà để nàng xách trong tay chẳng khác gì đứa trẻ nít. Nếu có người trông thấy thì coi ra thể thống gì nữa? Nhưng người cách nàng nay trường không còn biện pháp nào khác. Bằng để lộn Thanh Thành đến trước thì thật là nguy hiểm cho tiểu sư muội! Cứ động nay của Doanh muội thật là thâm hiểu ý ta! Doanh Doanh chạy được mấy chục bước thì tiếng người ngựa đã gần lại khá nhiều.

Nàng ngừng đầu lên khỏi ngọn kẻ mà nhìn thấy trong bóng tối có một bóng đen được gió lên rất cao đang theo đường lớn đi tới rất mau, lúc sau

Bọn người này thiệt là lớn mặt! Chẳng đối được để đi, đuổi bắt người.

Lệnh Hồ Xung nói :

— Đây là chúng liều chết một trận, nên không nghĩ gì nữa. Trời oi! Hằng lắt!

Doanh Doanh hiểu ngay liền nói :

— Bọn chúng muốn phóng hỏa đốt xe.

Lệnh Hồ Xung nói :

— Chúng ta phải lên đường ngăn lại, không để chúng lại gần.

Doanh Doanh nói :

— Xung Lang bất tất phải nóng nảy. Việc gì chứ cứu hai người thì có thể làm được.

Lệnh Hồ Xung biết Doanh Doanh vô công cao cường của phái Thanh Thành thì Du Thương Hải chết rồi, người ta chẳng có ai đáng kể, nên chẳng cũng yên lòng.

Doanh Doanh lại xác Lệnh Hồ Xung tiếu gần lại hơn, cho cách cỗ xe lớn của Nhạc Linh San chừng mười trượng thì ngừng lại. Nàng khẽ bảo Lệnh Hồ Xung :

— Xung lang hãy ngồi yên đây, đừng có cố động!

Bỗng nghe tiếng Nhạc Linh San ở trong xe cất :

— Địch nhân sắp tới nơi rồi đó. Quả nhiên là bọn chuột nhắt phái Thanh thành.

Lâm Bình Chi hỏi :

— Sao người lại biết rõ như vậy?

Nhạc Linh San đáp :

— Bọn chúng khinh vợ chồng ta bị thương. Tên nào cũng cầm đuốc tư . . . theo. Chúng không còn ý kỵ gì nữa!

Lâm Bình Chi hỏi :

— Bọn chúng đều cầm đuốc cả ư?

Nhạc Linh San đáp :

— Đúng thế!

Lâm Bình Chi đã tùng trải nhiều hoạn nạn, gặp lành trí hơn Nhạc Linh San nhiều. Vội nói :

— Xuống xe cho lẹ! Bọn chuột nhắt định phóng hỏa đốt xe đó.

Nhạc Linh San thấy gã nói đúng liền đáp :

— Phải rồi! Nếu không thì đốt được làm gì nhiều thế?

Nàng liền nhảy xuống xe, tay cầm tay Lâm Bình Chi.

Lâm Bình Chi nhảy xuống theo. Hai người đi xa mấy trượng ẩn vào trong bụi kẻ, cách chỗ Lệnh Hồ Xung cùng Doanh Doanh chừng vài trượng.

Lệnh Hồ Xung cùng Doanh Doanh nắm chặt tay nhau không nói gì nữa.

Tiếng vó ngựa vang tai. Bọn người phái Thanh Thành đã đuổi tới gần cỗ xe lớn.

Bây tên tên đi trước vượt lên trên chân đường. Kỳ dư bao vây chung quanh xe. Một người lớn tiếng gọi:

— Lâm Bình Chi! Người là tên cầu tặc hay là con rùa đen? Sao lại chui rúc trong xe mà không dám lò mặt ra?

Một người thấy trong xe vẫn yên lặng. Bèn tiếp tên nói :

— Không chịu ra chăng xuống xe chạy trốn rồi,

Bỗng thấy một bó đuốc vượt qua bóng tối bay thẳng tới cỗ xe.

Bất thình lình một bàn tay từ trong xe thò ra đón lấy bó đuốc liệng tới.

Bọn người phái Thanh Thành kêu rầm lên như sấm vang :

— Quân cầu tặc lấy cớ ở trong xe!Quân cầu tặc chạy còn đường xe!

(CÒN TIẾP)

TIẾP THEO 5 TRANG 2

lên là Triều công Lâm. Sự kiện xảy chúng tôi Hồng nương đồng là một chiếc vợt vô địch. Với tài nghệ ấy, người ta thấy Hồng có nhiều triển vọng ở tương lai.

Dự định của Hồng

Về đến Saigon em Hồng cảm thấy sung sướng và rất thoải mái. Em dự định sẽ tiếp tục việc học ở một trường có chương trình Michel mà em mang theo, em rất nhiều hy vọng được vào học ở Lasan Taberd, một trường do các sơ huynh điều khiển như Miche tại.

Tổng cuộc bóng bàn giúp đỡ.

Chị em Hồng nghĩ. Bóng bàn vào chị là thêm một giải nâng cho chị. Kể tình cảnh đó, Tổng cuộc bóng bàndânghiến cách giúp đỡ em Hồng.

Đêm 23-6-69 trong phiên họp hàng tuần, Tổng cuộc đã truất quỹ để giúp em Hồng 5.000đ00 Tổng cuộc sẽ trình trường hợp của em Hồng lên Ủy ban Quốc gia thể thao và Tổng Nha Thanh niên để xin giúp đỡ.

Em Hồng rất nhiều hy vọng được Ủy hội chọn vào Lực sĩ quốc gia hạng B để được hưởng học bổng mỗi tháng trị giá 2000đ để có thể giúp cho em phần học phí.

Em Hồng đã gia nhập hội bóng bàn Bưu Điện và sẽ tham dự các giải do Tổng cuộc tổ chức.

TIẾP THEO 0 TRANG 2

Bà Trí nhắc lại rằng vào tháng ba vừa qua, bà nhận thấy cậu con trai của bà đã tự đưng bỏ ăn và khó ở. Sau nhưng lần đi khám bịnh, cậu Fong, một trong bảy người con của bà và bà bịnh nhân bỏ thăm, được khuyên mang vào nằm điều trị tại bịnh viện Đồn Đất(Grall).

Nhưng tại đây, các bác sĩPháp đã lắc đầu bỏ tay trong khi đó cậu Fong thường xuyên nhì chứng bụng nhức đầu và tăng huyết áp. Sau đó, gia đình cậu Fong đã đưa cậu vào nằm điều trị tại bịnh viện 3 đã chiếm Hoa Kỳ, gần Tân Sơn Nhất Những bác sĩ Mỹ tại đây cho biết cậu Fong chỉ có thể sống nếu được thay đổi thận hư nặt.

•Tôi sẵn sàng chết cho con tôi được sống», bà Trí nói như vậy. Bà nói tiếp bà cùng chồng bà đều tỉnh nguyện hiến thận cho con trai, nhưng chỉ có bà được các y sĩ Hoa Kỳ chấp thuận vì bà có cùng một loại máu với cậu Fong.

Sau ba tháng tiết khám nghiệm sức khoẻ, cả hai mẹ con bà Trí được chọn đến bịnh viện Saigon ngày 6-6-69, để bác sĩ Nguyễn Phước Đại Giám đốc Bịnh viện cùng điều khiển cuộc giải phẫu cắt và ghép thận từ bà cùng con bà.

Hai mươi ngày sau 26-6-69 bà Mai Xuân Trí đã trở lại bịnh viện Saigon để nhận một giấy y chứng đúng theo đề cùng tạ bà. sĩ Nguyễn Phước Đại cùng toàn thể nhân viên y tế Việt Nam tại đây đã cứu sống con bà.

Theo một bác sĩ Việt Nam khá nổi tiếng, thì cuộc giải phẫu ghép thận này không những chỉ là cuộc giải phẫu đầu tiên tại Việt Nam mà còn là đầu tiên tại Á Châu.

TIẾP THEO 2 TRANG 2

bắn kỹ thì tuyển chọn viên ngoại Ngoại giao và Lãnh sự tổ chức ngày 26.5.69 và các ngày kế tiếp.

Dưới đây là danh sách các thí sinh trúng tuyển bán :

Số báo danh	Họ và tên
62	ÔÔ. Bùi Tiến Hùng
2	Lê Đình Hý
65	Lai Văn Minh
76	Hoàng Ngọc Diệp
9	Nguyễn Hữu Thành
38	Nguyễn Anh Tuấn
84	Nguyễn Thoan
59	Bà Khưu Thị Ngọc Sang
39	Cô Lê Tự Bích Ly
58	Ô.Ô Phạm Hữu Lợi
72	Tôn Thất Lộc
103	Nguyễn Quốc Vượng
86	Võ Công Dương

CON TRAI PHÙ THƯƠNG

Thái-Thạch và một thiếu phụ bị giải tòa VỀ CHUYỂN NGÂN BẤT HỢP PHÁP

ĐÔ-THÀNH. — Sẽ bảo qua chúng tôi cô loan tin lúc 10 giờsáng ngày 24-6 Tăng Nhơn quan thuế sẽ ngăn hàng Bank of China số 220 đại lộ Đồng Khánh, bắt được trong 1 cái «cặp» bà Lê hạnh Uyên thuế ở ngân hàng 1 tấm ngân phiếu 50 ngàn đola, tấm ngân phiếu này của ông Thái phúc Lai con nhà tỷ phú Thái Thạch ở đường Tự Do, đưa cho bà Lê hạnh Uyên để bà này mang sang Hồng Kông.

Người racông ngàyđiềtrênnhân viên sở viêm nhà nước luôn Tuân Thạch ở đường Tự Do, nhân viên quan thuế cũng bắt được 1 số tài liệu chuyển ngân phi phạm. Ông Thái phúc Lai và bà Uyên được mời về sở kiểm nhà để điều đình nộp phạt, nhưng cả 2 không chịu nộp phạt.

Tổng Nha quan thuế liền lập biên bản vụ chuyển ngân này.

Chiều 25-6 ông Lai và bà Uyên bị giải tòa.

(VĐ)

TIẾP THEO 4 TRANG 2

ngày hôm qua. Với bài nầy ông Kissinger bảo động là vấn đề tìm nhiệm của thế giới đối với cuộc Mỹ sẽ được đặt ra trong việc giải quyết cuộc chiến tại Việt Nam. Nhưng hiện nay thì người ta nhận xét là ông tỏ ra ít tin tưởng vào những gì mà ông đã đề nghị để giải quyết vấn đề Việt Nam trong bài báo!

Ông than phiền: «Nếu chúng ta có 18 tháng trước hay nếu hiện nay là năm 1967 chớ không phải là năm 1969... Thật là hết sức khó chơi có khi mà chúng ta có tới 20 người chung quanh ta nhắc nhở và chỉ chọt, tất cả những người đó đều muốn chúng ta giải thích mục đích của việc đó con cớ nầy hay con cớ kia, trong lúc đó thì đối phương của chúng ta đang lăng tai nghe». Rõ ràng là ông muốn nói phải chi tình thế hiện nay của cuộc chiến tại VN là tình thế của năm 1967 thì việc giải quyết có thể dễ dàng và kết quả hơn.

Hiện nay người ta bắt đầu nghi ngờ lắng ông Kissinger đã có vấn tưởng vấn đề Vietnam lâm gì sau đang tiếp nối và kéo dài, mặt vấn đề đang tiếu diết những kẻ cầu những tay vấn sĩ. Gần đây nhất, khi ông Kissinger đưa nhân cấp bằng tiến sĩ danh dự tại Trường Đại Học Brown, hai phần ba sinh viên tốt đây đã quay lưng lại với ông. một thái độ tương trong cho sự phản đối của mà bọn họ đã xuất chiến tranh phi ly và xâm chiến Laos.

Thái độ nầy của sinh viên là làm cho ông Kissinger lo ngại hàng hiện nay các giới sinh viên trở nên sanh nước Mỹ, chớ đó Đục quốc xã trong lúc đó thì các giới lãnh đạo nên đại hội và phụ huynh các sinh viên vẫn lại nghĩ bọn vô tổ chức đó đông. Vậy mà tình thế thì thấy vậy.

Ông Kissinger cũng đã bắt đầu lo ngại sự thanh niên Mỹ là Mỹ trong xác mua tin gian phản chống chứ chiến tranh Việt Nam, trong đanh đự, trong lúc nước Mỹ là đầu độc bởi tình trạng xấu vỡ và bị xâm chiếm bởi chủ nghĩa phi lý. Ông Kissinger cũng đã bắt đầu lo ngại cho sự tồn vong của nền mong chính trị của nước Mỹ.

TIẾP THEO 1 TRANG 2

cho một kỷ giả khác mà cuộc điều tra về cái gọi là «China Night ung nhựt của Đ.N.» để biết rõ hơn thế nào những điều mà ông kỷ giả (?) N.P.V.H. viết. Nếu đúng tất cả những điều đó thì tôi sẽ sáng chịu sự trợ tố ra pháp luật, ngược lại, tôi yêu cầu ông Chủ nhiệm đăng những hiện pháp chế tài thích nghi để cảnh cáo anh kỷ giả (?) đó.

Tiêu đề giựt gân nhưng rỗng tuếch

Với tiêu đề : «Quan đầu tỉnh, các nguồnđưa biểu,hội đồng thànhphố cảbay chuyện này không? CHINA NIGHT UNG NHỰT CỦA ĐÀNẴNG ĐANG TÁC OAI TÁC QUÁI Đúng là một tiêu đề quá ư giựt gân, mới xem qua, người đọc khác địa phương Đà Nẵng sẽ cảm nghĩ rằng nhà hàng chắng tôi là mộtnơi chứa chấp, hoặcđộngđồng điều phi pháp và tuông ấy tiền mười bạc vạn để mua chuộc cái vị chế huy cao cấp từ hành chánh đến quân sự, từ đàng Tướng Vũng đến ông Thị Trưởng đến đô, Trưởng ty Cảnh sát. Ân ninh Quốc độ vì nếu không mua chuộc cao gì hết tất cả thì làm sao mà «tác oai tác quái» cho được. ? Mà khác lạ nơi phải «biết điều» với các ông Đô biểu. Nghĩ sẽ. Hội đồng thị xã, nếu không thì các ông ký sẽ là trước Quốc hội con gì?

Thật là một cơ vô lâm ấu quá ư kinh khủng,mớichuyệnđồng tiền đến như thế phải chăng đó ông N.P.V.H xa lạ cơ dịp ghé qua (thăm như lời ông ấy nói) mới phát giác ra đó. Ít mà bao Vì rất cả điều gì là «tác oai tác quái» đó chỉ bám vào trong nội dung của bài báo Đà Nẵng Tân China Night BẢN QUÁ GIỜ GIỜI NGHỊ M, CÓ CHỰA I M, CÓ NHẢY NHỘT. Thế thôi.

(CÒN TIẾP)

Xem trang 5 :
Cuồng Kiếm Ca

TIN VẮN THẾ - GIỚI

(TIẾP THEO TRANG 1)

MOSCOU.— Cộng Đảng Nga triệu tập một Đại hội gồm các đại diện địa phương và đã quyết nghị ủng hộ đường lối chính trị cực Tả Việt trong việc chống lại phong trào phản tư tưởng Lênin của các lãnh tụ Trung cộng.

BA LÊ.— Thủ tướng Pháp hãy tỏ hy vọng bang giao Pháp Mỹ sẽ được cải thiện trong tương lai.

VỌNG CẢC — Lào và Thái lan đã đồng ý trao đổi các tin tức về các hoạt động của cộng quân tại 2 nước, để giúp cho việc bảo vệ an ninh quốc gia hiu hiệu hơn. Một đường vô tuyến sẽ được thiết lập giữa phủ thủ tướng Lào và phủ thủ tướng Thái.

VẠN TƯỜNG.— Cộng quân tấn công đồ đội vào thị trấn Muong Soui nhưng quân trung lập Lào bảo vệ thị trấn vẫn chống giữ vững được tình thế.

LUÂN ĐÔN.- Phi cơ DoThái sẽ Ai Cập đã tham dự một trận không chiến trên không phận kênh đàoSuez lần thứ 3 từ 1 tuần nay. Do thái khoa ha 1 Mỹ 21 của Ai Cập.

Ai Cập khoe lâm hư hại ít nhất 2 phi cơ Mirage của Do Thái.

MIAMI.— Chiếc phi cơ thứ 20 trong năm nay bị ép buộc bay sang Cuba đã được nhà nước Cuba cho phép trở lại Miami. Các hành khách đã phải ngủ lại 1 đêm ở La Havane.

LUÂN-ĐÔN 27-6 (SCT) Hôm nay, Thủ Tướng Ai Lao Hoàng Thân Souvanna Phouma đã đến thủ đô Luân Đôn để hội đàm với các lãnh tụ Anh.

Được biết, Thủ Tướng chánh phủ Liên Hiệp Lào vắng thăm Anh Pháp với mục đích vận động mở Hội Nghị về vấn đề Lào trước khi vấn đề V.N. được giải quyết tại bàn hội Ba-Lê. Có điều đặc biệt là trong cuộc công du của Thủ Tướng Chánh phủ Hoàng gia Souvanna Phouma thì chiến cuộc Lào bộc phát dữ dội tại Muong Soui.

TIẾP THEO 3 TRANG 2

1— Quân đội nhân dân, gồm nhân dân tự vệ và nghĩa quân, do lãnh đạo nông dân xã ấp, được tỉnh uyện hoặc trung ương đề dàm nhiệm các công tác tự vệ và tuần phòng trong phạm vi địa phương.

Thành phần này không lĩnh lương nhưng được trợ cấp vẽ tử tuất và được trang bị vũ khí. Đặc biệt quân đội nhân dân không thoát ly gia đình và sẵn sàng tổ chức cần bản Đã Trung đội, được đặt dưới quyền các viên chức xã ấp mà hiện tại đã đảm đảo.

2) Địa phương quân gồm những người tình nguyện và thành phần động viên, được tổ chức trung ấp như ĐPQ hiện nay. Địa bàn hoạt động của ĐPQ là Quận và Tỉnh của họ đặt dưới quyền của quận trưởng hoặc tỉnh Trưởng.

Cấp bộ tổ chức căn bản của ĐPQ là đại đội cho Quận và Tiểu Đoàn cho tỉnh. ĐPQ có thể đảm trách việc phòng thủ, nhưng không được cấp đại đội.

3.— Chủ lực quân gồm các chiến phần tình nguyện, được hưởng chế độ lương bổng khác với ĐPQ, được thoát khỏi nhiệm vụ lãnh thổ như hiện tại, nghĩa là lưu động 100%.

Nghị sĩ Nhuận chủ trương giảm bớt quân số chủ lực quân và đồng thời tăng thêm quân số địa phương quân.

Riêng về việc cải biến nghĩa quân và nhân dân tự vệ, theo ông «chúng ta có không ! triệu 500 ngàn người trong quân đội nhân dân».

TIẾP THEO 6 TRANG 2

— Bà Lê thị Nguyệt (Gia Định)

Cuộc trưng cầu ý kiến nầy hoàn toàn không chính đáp gì đến chánh trị cả.Tôa báo tổ chức là vì muốn thăm dò ý kiến độc lập đối với nhân đối với vận mệnh tương lai của ngành Đông Y.

Ông Trần-Bình (Chợ lớn):

Dầu là đồng-bào Việt gốc Hoa hay người gốc gốc gốc-tịch Hoa-kiều đều được tham dự cả.

Ông A. Hồ-văn-Thu (Saigon)

Dù vẫn còn mang quốc-tịch Pháp, gia-đình ông đã tự-cách tham dự cuộc trưng cầu ý-kiến nầy.

Trả lời quý vị gởi bài góp ý về Đông Y :

Ông Nguyễn đông Di :

Đã nhận được bài, xin tăng tiếp tục dịch thuật gởi tiếp. Chúng tôi sẽ khai thác thì cuộc trưng cầu ý kiến kết thúc. Rất cám ơn lời khen ngợi của ông.

Ông Tư Ròm (Công Chức)

Sẽ đăng tải vào lối tháng 9-69.

Bà Lan Anh

Loại bài phỏng vấn đặc biệt chỉ tạm ngưng,chớ chưa kết thúc. Sau cuộc trưng cầu ý kiến, chúng tôi sẽ khai thác tài liệu của bà gởi biếu.

NHÂN TIN ĐẶC BIỆT

Cùng quý vị Công, Thương, Kỹ nghệ gia :

* MỘI CHƯƠNG TRÌNH HỢP TÁC HỒ TƯƠNG ĐỂ GIỚI THIỆU CÁC LOẠI SẢN PHẨM TRÊN THƯƠNG TRƯỜNG. LIÊN HỆ ĐỀN CUỘC TRƯNG CẦU Ý KIẾN VỀ ĐÔNG Y.

XIN LIÊN LẠC VỚI BÁO QUÁN : 173 PHAM NGŨ LÃO SAIGON ĐIỆN THOẠI 21.505

TIN TÒA ÁN

Thằng bé con trộm tiền bỏ đi chơi bời ngụ bậy

BỊ CẢNH SÁT LỤC LƯNG LẤY 40 NGÀN

THÀY CẢNH SÁT BỊ TÒA XỬ 5 THÁNG TÙ Ở

SAIGON: 7.6-69 Trong phiên xử việc thăm vấn, ngày hôm qua,tòa tiểu hình đã tuyên phạt cảnh sát viên Phạm v Cơ 29 tuổi, 5 tháng tù về tội cướp đoạt 40 ngàn của cô Ngô thị Cảnh với trường hợp bị hãm như sau :

Nguyên cô Cảnh thường cùng chồng bán đồ chơi nhựa hơn là bán nhau nên bị chồng đánh là rất. Do vậy cô Cảnh lang thang đi tìm chồng bạn không gặp ai thì trở đã khuya và gió giựt nghiêm đã đến khiến Cảnh thấy mình bơ vơ không chỗ ngủ. Cảnh liền vào đại 1 sạp bán hủ tiếng lại đầu đường Lê-văn-Kế và Thạp-Mười ngủ tạm 1 đêm. Nửa đêm cảnh sát Cơ có phận sự gác tại khu vực này đã đến xét hỏi Cảnh, thấy Cảnh có gói bạc 40 ngàn liền cầm lấy và nói cắt giữ kẻo ngủ quên kẻ gian phá nó lấy mất và vang xé cô Cảnh.

Sang 14-9-68. Cảnh thức giấc hỏi Cơ xin lại gói bạc, thì Cơ không trả và lên xe đi mất. Tiếp là mộng giang-hồ của Cảnh bị tan tác vì sổ liền đã sang tay kẻ khác. nên Cảnh lại quay về nhà mách cho mẹ rồi 2 cha con cùng đến quản Cảnh xét tố-cáo ông phó-đốc tham lam kia.

Tại Tỷ cảnh sát Cảnh nhận diện đúng Cơ đã lấy số tiền của y trong đêm 13.9.68. Cơ không nhận tội, theo phiên tòa của Trường Chủ Cảnh sát thì chánh Cơ đã phụ trách viên cảnh gác vào thời khắc và ở địa điểm kể trên nên tòa đã xác nhận tội trạng để phạt cơ 5 tháng tù ở và đợy trả nguyên cáo 40 ngàn đồng

TIẾP THEO 7 TRANG 2

vòng đai Saigon lúc 12 giờ trưa 26-6 chạm địch tại vùng Xuân Hòa Bình Chánh Gia-Định. Cuộc giao tranh kéo dài năm tiếng đồng hồ và Nhảy dù đã hạ bốn địch quân tại trận tịch thu 1. vũ khí đủ loại gồm bảy AK bai B.40 và hai trung liên Đông đức. Ngoài ra các chiến sĩ đã chôn bắt sống năm tên trong số có tên Trần văn Thanh tự hai Tân Tiêu đoàn phó Tiểu đoàn 308.

ĐỪNG HỎI TẠI SAO ?

VẠN-KIM TRUYỀN-HÌNH

KHÁCH ĐÔNG HƠN CÁC NƠI KHÁC ?

Là vì nơi hội đủ điều kiện của một thương điểm chuyên nghiệp đặc biệt ngành Vô Tuyến Truyền Hình, tận dụng hết năng lực phục vụ khách hàng, với đặc điểm :

— Giá thật rẻ
— Máy được bảo đảm tận gốc
— Số máy đủ loại, dễ dàng lựa chọn theo ý thích
— Và bất cứ mọi phụ tùng cần thiết nào về TiVi cũng đều có sẵn,
— Bình tăng, giảm điện tự động : Nhiều nơi nhà thiếu điện hoặc điện lên xuống bất thường, nên dùng Bình tăng giảm điện tự động đặc biệt (hàng mới vẻ) có 5 Ampères dùng được cả tủ lạnh.
— Antenne dùng trong nhà đủ kiểu gọn gàng nhứt.
— Antenne ngoài trời loại dùng thông thường, loại bắt các đài xa và loại dùng ở các Tỉnh.
— Bộ phận Booster tăng thêm hệ thống Antenne mạnh hơn.
— Bộ phận trừ sét ngừa khỏi hư máy khi trời mưa bão.
— Kiểng chiếu đại cho khán giả hơn, màu dịu hơn.

ĐẶC BIỆT HƠN NỮA LÀ :

Bà con ở Saigon hay ở Tỉnh có rỗi rảnh giờ nào đi mua giờ nấy, vì Hiệu chúng tôi mở cửa suốt sáng tối chiều tối không đóng cửa buổi trưa và bán luôn các ngày lễ và chủ nhật.

VẠN KIM TRUYỀN HÌNH

124 Gia Long Saigon
Đ.T. 93.436
(Kế sáng sau Chợ Bến Thành góc Gia Long, Thế Khoa Hưtn)

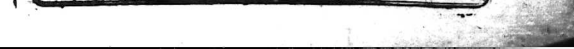

NHỰT BÁO CẤP TIẾN

Phiếu tham dự Trưng cầu ý kiến

I. — CÂU HỎI CHÍNH :

Bạn sẽ thích phương án nào trong những ấp ?

ĐÁP : Tân Thành — Không

(Gạch bỏ cấp nghĩa ?)

II. — CÂU HỎI PHỤ ĐỂ TRÚNG GIẢI :

Bạn sẽ nhắm phiếu đồng ý với bạn ?

ĐÁP : 00 ..... phiếu (viết số thật rõ ràng)

Tên họ người tham dự

(Miễn tên đăng theo thể cách đã tiện việc lãnh giải thưởng)

.....

Địa chỉ : .....

CHÚ THÍCH : Cách bỏ nghiệm ý chín ngay, viết số rõ ràng, tử đậm

— Ở ưu bỏ phiếu vô bao thư gởi về Nhựt báo CẤP TIẾN, 173 Phạm ngũ Lão, Saigon ; người bỏ thư đề số « THAM DỰ TRƯNG CẦU Ý KIẾN ».

— Miễn bao thư đựng tem chiến phiếu nếu được.

— Ở gần có thể mang phiếu nào tới thì bỏ bỏ thùng ở trong phiếu đề trước nên.

— Thời hạn kiểm số : 20-8-1969.

VIỆT NAM CỘNG HÒA
TỈNH PHONG ĐỊNH

Cáo thị đấu thầu công khai

Ngân Sách Xây Dựng Nông Thôn
Tài Khóa 1969

CÔNG TÁC : Cung cấp 114m3. 570 gỗ đầu cưa cần cần thiết cho công tác thay vào tràn điện 7 cây cầu trên Hương Lộ số 4.

NƠI VÀ NGÀY ĐẤU THẦU : Tại Tòa Hành Chánh Phong Định ngày 15-7-69 lúc 10 giờ.

TRỊ GIÁ ƯỚC LƯỢNG :	2.392.000đ00
KÝ QUỸ TẠM :	99.800đ00

NƠI THAM KHẢO HỒ SƠ : Khu Nam Công Chánh Nam Phần tại Cần Thơ và Tỷ Công Chánh Phong Định.

HẾT HẠN NỘP ĐƠN DỰ THẦU : Ngày 15-7-1969

Cần Thơ, ngày 16 tháng 6 năm 1969
TỈNH TRƯỞNG
Trung Tá NGUYỄN VĂN KHƯƠNG

VIỆT NAM CỘNG HÒA
TỈNH PHONG ĐỊNH

Cáo thị đấu thầu công khai

Ngân Sách Xây Dựng Nông Thôn
Tài Khóa 1969

CÔNG TÁC : Cung cấp 3.125m3 Đá xanh cỡ 5/7 phân và 190m3 đá 15/20 phân để cần đá dường H.L số 4.

NƠI VÀ NGÀY ĐẤU THẦU : Tại Tòa Hành Chánh Phong Định ngày 11-7-1969 lúc 10 giờ.

TRỊ GIÁ ƯỚC LƯỢNG : Lô 1 :	4.281.250đ00
: Lô 2 :	247.000.00
KÝ QUỸ TẠM : Lô 1 :	71.350.00
: Lô 2 :	4.100.00

NƠI THAM KHẢO HỒ SƠ : Khu Nam Công Chánh Nam Phần tại Cần Thơ và Tỷ Công Chánh Phong Định.

HẾT HẠN NỘP ĐƠN DỰ THẦU : Ngày 08-7-1969.

Cần Thơ, ngày 11 tháng 6 năm 1969
TỈNH TRƯỞNG
Trung Tá NGUYỄN VĂN KHƯƠNG

Cảm tạ

— Mỗi Đông Đô Thành Saigon và Tăng Quyến của trong bi ai :

— TỔNG THỐNG VNCH và PHU NHƠN cùng Quý Vị tại Tổng Thống Phủ.

— Ông CHỦ TỊCH THƯỢNG VIỆN và Quý Vị Nghị Sĩ.

— Ông CHỦ TỊCH HẠ VIỆN và Quý Vị Dân Biểu.

— THỦ TƯỚNG Chánh Phủ và Quý Vị Tổng Bộ Trưởng.

— Quý Vị trong NGOẠI GIAO ĐOÀN.

— Hội Đồng Đô Thành ĐÀI BẮC

— Ông ĐÔ TRƯỞNG Saigon và Quý ..... liên các Tỷ, Sở Tòa Đô Chánh.

— Quý Vị Đại Diện Bà Chí Huy Phác Khu Đô Thành.

— Quý Vị Đại Diện các Cơ Quan, Đoàn Thể, Quân Đội Chánh.

— Quý Vị Thân Hào, Nhân Sĩ và thân hàng quyến thuộc Đã Phân Ưu, Phúng Điếu và đưa đám tang :

Ông VĂN-DIỄN-QUANG

Nghị Viên Đô Thành Saigon
đã bị Cộng sản thảm sát ngày 19-6-1969

TM. HỘI ĐỒNG ĐÔ THÀNH SAIGON
và TANG QUYẾN
GIÁP-VĂN-THẬP
Phó Chủ Tịch Hội Đồng Đô Thành Saigon

CẢM TẠ

Chúng tôi thành kính cảm tạ quý vị :

— Hòa Thượng, Đại Đức và ban Hộ niệm chùa Giác Sanh Phú Thọ

— Hòa Thượng, Đại Đức và ban Hộ niệm chùa Phật Quang đường Đào Duy Từ.

— Thượng Tọa và Đại Đức tăng Giảng đường Lộc Uyển Phú Lâm

— Sư Cô, Ni Cô và ban Hộ niệm Tịnh xá Ngọc Lâm Phú Lâm

— Sư Cô, Ni Cô và ban Hộ niệm Tịnh xá Ngọc Hòa Phú Lâm

— Toàn thể Sĩ quan, Hạ Sĩ quan và Binh ái Đại đội 3/616 Địa Phương Quân

— Ban Giám Đốc và Nhân viên hãng SAVICO và URBAINE IARD và quý vị thân hàng quyến thuộc đã có lòng ưu ái đến hộ niệm, tiễn đưa chu đáo và nhiều đưa linh cựu thân mẫu thân mẫu, nội tổ, ngoại tổ và tổng tổ của chúng tôi là

Bà quả phụ HỨA KHÔN
nhũ danh TRẦN THỊ LANG
pháp danh DIỆU MINH

Trong lúc tang gia bối bối có điều chi sơ suất kính xin quý vị nhượng tình thứ lỗi.

Con trai : HỨA XUÂN QUỚI, vợ và các con
HỨA THỦ KHÁNH, vợ và các con
Con gái : HỨA XUÂN LIÊNG, và các con
Rể : LÝ DƯƠNG TỶ, vợ và các con
Cháu ngoại : NGUYỄN TUẤN KIỆT vợ và các con
Cháu rể : Trung úy TRẦN V ĐỆ, vợ và các con

TOÁN LÝ HÓA ĐỆ NHỊ A.B

Dự bị niên khóa mới, KHAI GIẢNG : 1-7-1969
a lớp ôn Tam một tháng, a lớp day ngay Đệ Nhị
G.S. Hoàng tường Thụy, Trần cao Lộc, Ng. quốc Sủng
Ghi tên tại trường ĐỨC HẠNH 135 Trần Q. Cáp Saigon

Tân - Văn Học - Đường

110-112 Trần Quý Cáp
Đ. T. : 25.915

TỔNG KHAI GIẢNG lớp ngày 3-7-69 từ ĐỆ THẤT đến ĐỆ NHỊ A B C

LỚP TỐI: 15-07 THẤT - LỤC, NGỮ - TỨ, ĐỆ TAM, ĐỆ NHỊ A B C

LỚP HÈ Toán Lý Hóa

2-7-69

* LỤC, NGỮ, TỨ, TAM (Giáo sư NGUYỄN LUNG)
* TAM lên NHỊ A, B (Kiểu thế Đức — Đinh thế Vinh)

TÂN VĂN HỌC ĐƯỜNG : 110-112 Trần Quý Cáp Sg.

TRUNG HỌC

VƯƠNG GIA CẦN

46, Phan Thanh Giản — DAKAO

KHAI GIẢNG ĐỦ CÁC LỚP: SÁNG, CHIỀU, TỐI

2-7-69

TỪ ĐỆ THẤT ĐẾN ĐỆ NHỊ

(CÒN ÍT CHỖ ĐỂN GHI TÊN NGAY)

Anh rể LÂM VĂN KHO

trước ở Công Binh Tạo Tác Nha Trang đã giải ngũ năm 1957, ở đâu cho Trung sĩ I Hoàng văn Sửu, Khóm trường 11, Phường Bình Thái Quận 6.

Sửa bột hiệu SNOW đã có mặt trên thị trường Việt Nam từ năm 1968, thời gian nay thấy ra rất ngán ngừ, xong sự phẩm ..... sửa đồng sản có, sữa bột Snow ra được gần tiêu thụ và cuộng.

Sữa bột Snow được chế tạo với phương pháp khoa học tối tân tại một trung tâm sản xuất sữa lớn nhất của Nhật Bản, nó gồm có 6 loại sinh tố và 3 loại khoáng chất nên rất thích hợp để nuôi trẻ.

Sữa bột Snow được nhập cảng độc quyền bởi Nam Việt Import Export Trading và do hãng Khánh Phong đại lý phân phối.

Giữa đây các loại hàng hóa đều phải chịu sắc thuế mới, giá bán đương nhiên gia tăng. Nhưng để đáp lại lòng chiếu cố của khách hàng cung quyền lợi của nhà tiêu thụ, hãng hãng liên bộ đã quyết định vẫn bán sữa bột với giá cũ.

Xin Quý khách hàng lưu ý. Quý vị nào đã biết xin đừng thêm. Quý vị nào chưa dùng, hãy dùng thử cho biết loại sữa bột danh tiếng này

TỔNG NHA NGÂN KHỐ

CÔNG KHỐ PHIẾU

(NGHỊ ĐỊNH SỐ 655-NĐ/TC NGÀY 9-6-1969)

Công Khố Phiếu thường

Bất cứ lúc nào nếu cần, trái chủ cũng có thể lãnh tiền ra ngay.

VỐN	LỜI			
Loại Công Khố Phiếu	Lãi suất 3% một năm (3 tháng)	Lãi suất 4% một năm (6 tháng)	Lãi suất 5% một năm (9 tháng)	Lãi suất 6% một năm (12 tháng)
1.000đ.	7đ.50	20đ.00	37đ.50	60đ.00
5.000đ.	37, 50	100, 00	187, 50	300, 00
10.000đ.	75, 00	200, 00	375, 00	600, 00
50.000đ.	375, 00	1.000, 00	1.875, 00	3.000, 00
100.000đ.	750, 00	2.000, 00	3.750, 00	6.000, 00

Công Khố Phiếu đặc biệt

Trái chủ sẽ lãnh tiền sau thời hạn đã chọn khi mua Công Khố Phiếu.

VỐN	Lãi suất 8% một năm (18 tháng)	Lãi suất 10% một năm (24 tháng)
1.000đ.	120đ.00	200đ.00
5.000đ.	600, 00	1.000, 00
10.000đ.	1.200, 00	2.000, 00
50.000đ.	6.000, 00	10.000, 00
100.000đ.	12.000, 00	20.000, 00

Muốn biết thêm chi tiết, xin hỏi nơi phòng Công Trái tại Tổng Ngân Khố, số 37 đại lộ Nguyễn Huệ Saigon, tại các Tỷ Ngân Khố trên toàn quốc hay tại những Ngân Hàng Thương Mại

TRUNG HỌC

Thượng Hiền

141, Trần Quý Cáp — SAIGON

3-7-69 mở các lớp

Ôn Tập CHƯƠNG TRÌNH BỔ NHẤT
đành riêng cho học sinh CHƯƠNG TRÌNH PHÁP đã đậu TỰ TÀI PHÁP hoặc TỰ TÀI II A.B.C. VIỆT Khóa 67-68

LỚP TOÁN LÝ HÓA

TUỆ PHƯƠNG

Trung học DÂN TRÍ, 591/4 Trần Hưng Đạo Saigon

1-7 Khóa 3 tháng TAM lên NHỊ AB (SÁNG — CHIỀU)

TOÁN : PHAN XUÂN PHƯƠNG
LÝ HÓA : NGUYỄN BÁ TUỆ

Trường **QUỐC TẾ** 169 Cô Bắc Saigon Đ.T. 91.675

Giảng : Chương trình Anh, Chiều : Chương trình Việt

3 giờ chiều : 1-7-69 TỔNG KHAI GIẢNG

— TRUNG HỌC : Các Lớp LỤC, NGỮ, TỨ

— TIỂU HỌC : Tại MẪU GIÁO đến LỚP NHẤT

— Riêng các lớp ĐỆ THẤT khai giảng vào ngày : 3-7

— TOÁN LÝ HÓA LỤC — NGỮ — TỨ

— Mỗi Lớp chỉ nhận 60 học sinh — Không tăng Học phí.

CHIỀU và TỐI :

— ĐẶC BIỆT ANH PHÁP BỔ TÚC và ĐÀM THOẠI

— ANH VĂN : Dạy cấp tốc cho những người cần đi làm gấp

— Dạy bổ túc theo chương trình cho học sinh (có G.S. Mỹ)

— PHÁP VĂN : Dạy theo đúng Mangel I, II.

HỘI ÁI HỮU CỰU HỌC SINH TABERD
« NHÓM 47-54 »

Thơ mời họp bạn

Trân trọng mời Bạn đến dự buổi họp bạn Đại hội thường niên của «Nhóm 47-54» tổ chức tại Trường TABERD SAIGON, vào lúc 18 giờ đúng ngày Thứ Bảy 12 tháng 07 năm 1969.

CHƯƠNG TRÌNH ĐẠI HỘI

— Vấn đề tham gia Hội Ái hữu cựu học sinh các trường Sư phạm Đông Á Sư-gòn Việt Nam.

— Công thân mật.

— Văn nghệ giải trí.

Sự hiện diện đông đủ của các Bạn và gia đình, cùng sự giới thiệu những bạn mới là một đóng góp quí giá của các Bạn vào «Nhóm 47-54» của chúng ta.

Mỗi khóa phân : 500đ00 Xin các Bạn trả lời trước ngày 10 tháng 07 cho các Anh sau đây :

— LƯU VĨNH LỠ VP. 24.263—Nhà 40.563

— CHU PHAM NGỌC SƠN VP. 91.096—Nhà 24.651

— LÊ THANH HOÀNG DÂN VP. 25.843—68 Ng. Biểu GL.

— HUỲNH VĂN XUÂN 363 Nguyễn Trãi.

— TRẦN NHƯ LONG VP. 91.096

— VƯƠNG KIỆN NHƠN VP. 20.411

— SƠN HỒNG ĐỨC VP. 93.828—Đại Học Văn Khoa Saigon

— ÚNG SƠ VP. 91.421

— NGUYỄN VĂN LỶ VP. 91.177

— TRẦN THÁI TRUNG VP. 21.644

Các Bạn có thể góp trước cho các Anh ghi trên hoặc góp tại địa điểm dự tiệc «mặt phát» trước giờ họp bạn.

Saigon, ngày 18 tháng 05 năm 1969
TM. BAN TỔ CHỨC
TỔNG THƯ KÝ
LÊ THANH HOÀNG DÂN

SAIGCN ĐIỆN LỰC CÔNG TY

BỐ CÁO TẠM NGƯNG CUNG CẤP ĐIỆN ĐỂ SỬA CHỮA

— 29-6-69, từ 8giờ00 đến 12giờ00 : Khu vực 9227, 9225, 9229, 9220, 9236, 9217, 9255, 9250, 9222, 9223, 9026, 9027, 9024, 9023, 9021, 9065, 9019, 9064, 9018, 9017, 9096, 9097, 9240, 9247, 9248, 9219 9025, 9022, 9803, 9062, 9086, 9085 tại Phú-Nhuận.

— 30-6, 1-7-69, từ 8giờ00 đến 17giờ : Khu vực 9025, 9219, 9024, 9022, tại Phú-Nhuận.

— 02-7-69, từ 8 đến 17giờ : Khu vực 9040, 9050, tại Phú-Nhuận.

CHÚ Ý : Khi sửa chữa xong, điện sẽ có lại mà không báo trước. Các đành số khu vực có ghi tiếu bóa đơn của thân chủ

LỚP TOÁN LÝ HOÁ HUỲNH NGỌC TIỂU

Khai Giảng : 1-7-69 Sáng — Chiều — Tối

THẤT - LỤC - NGỮ - TỨ - TAM AB — NHỊ AB.

Ghi tên giờ chỗ tại :

— 25, Ngô Tùng Châu, Tân Định (Trường Tân Khoa)

— 196, Trần quang Khải (Trường Tân Thạnh)

— 631 Trần quốc Toản gần Phú Lâm (Trường Quốc Toản)

— 268/1 Lý thái Tổ (Trước trại tiếp cư Pétrus-Ký)

THIÊN CƠ BẤT KHẢ LẬU

(TIẾP THEO TRANG 1)

A ! Thế là đến chúng mình đến nơi... ái khá cần ông Phó Tỷ... khác trong ... Đông Đô Thành ... bao đi ... ông cùng ... Bao giờ chính ... ông đồng chính quyền sau lưng mà ... anh Đoàn ... đều tại Chân Tiên lại xem mà làm gì ? (Phụ đề, Việt ngữ : Quốc Tế Tự Tổng và Đoàn Tỉnh trưởng, một ngoại ... tất thân hữu vội mà đến.)

Người ta thì Đông nhà nước thời trương nên bắt chế thấy Trung tá Tỉnh Trưởng nông ai hết.

Rồi ... đã Phòng trên CI ra mất tại Kontum Thân bảo, nhưng ái và Trung tá Tỉnh trưởng đến tham ... vui vẻ, đoàn kết ai ... ông ai cũng ai hết. Bảo hại ông Phó Tỷ Đậu bưng thùng... công cần ông vẻ nhà thế đâu, nếu nói chế, cả nhà ăn đau rằng kẻ sở gì.

TIN GIỜ CHỐT : Được tin thượng cấp gọi cho ông Phó Tỷ cái khẩn mới toanh đã ông đi 50 gần chơi cả địp thấy rằng nay ... từ 21 Thiệu đến 21 Hương, Tổng Trưởng Nguyễn Ngọc An ra cáo lo xây dựng đến chủ thiệt cho đầu cả thợ đến chỗ... đói khui, tự do... các bùm đến ông Phó Tỷ của tư vậy.

THÁNH THÂN NGOẠI THỢ :

Hết ra là đời cũng rào trại người quốc gia thì ông nói nay người ở Châu đến nhạc lê chỗ bỏ-đó và chỗ VC nào đến đến tôi.

Xin GS Nguyễn ngọc An tiếc nói đám anh đồ chết cho, thiếu hạ nhớ.

B.B.

Lập trường

(Tiếp theo trang 1)

Vì phương diện đối ngoại, người gốc Hoa có thể làm nối dây liên lạc hữu hiệu giữa VNCH và các quốc gia khác ở Đông Nam Á Châu, qua quê những người gốc Hoa ở các quốc gia ấy.

Với những dấu hiệu mới nay, sự hội nhập khối người Việt gốc Hoa vào dân tộc Việt Nam một cách hoàn toàn là một việc làm cần thiết và có lợi cho VNCH. Bởi đó, người gốc gia Việt Nam có nhiều khuyến khích và tạo những điều kiện cần thiết cho sự hội nhập ấy.

Sự hội nhập khối người Việt gốc Hoa vào dân tộc Việt Nam thật ra không phải là khó thực hiện. Tuy nhiên, nó đòi hỏi nơi mỗi người một thái độ thích ứng.

Người Việt gốc Hoa cần phải thành thật xem VNCH là quê hương của mình. Trong sự buôn đông kinh doanh, họ phải áp dụng những lề lối làm việc hợp pháp và lương thiện. Những người đã xây dựng được sự nghiệp cần phải đóng góp tích cực vào những hoạt động xã hội để cải thiện đời sống của những người sắn sỏ hơn.

Người Việt Nam thuộc thành phần khác cần phải có tinh thần cởi mở. Họ phải cố tránh những hành động hay ngôn ngữ có tánh cách kỳ thị và xem người Việt gốc Hoa như đồng bào.

Được như vậy, sự hòa hợp giữa các sắc dân sống trên lãnh thổ VNCH sẽ có thể thực hiện dễ dàng. Thật ra, trong quá khứ có tiền chứng ta đã thành công mỹ mãn trong công việc hội nhập người Việt gốc Hoa vào dân tộc Việt Nam.

Chính nhờ sự cộng tác chặt chẽ giữa người gốc Hoa đi thân nhà Minh mà các Chúa Nguyễn đã khai thác được miền Nam và sáp nhập vùng đất phì nhiêu này vào lãnh thổ Việt Nam. Công khai sáng của những người gốc Hoa trên đây đã được nhớ dân Việt Nam ghi nhớ. Ông Trần Thượng Xuyên vẫn được thờ làm Thành Hoàng làng Tân Lân tỉnh Biên Hòa. Gia đình họ Mạc ở Hà Tiên được vẫn người Việt Nam xem là một gia đình hiếu sáng với Tổ Quốc Việt Nam.

Trong thế kỷ thứ 19, người gốc Hoa đã hội nhập hoàn toàn vào xã hội Việt Nam. Nhiều vị công thần của vua Gia Long vốn là người Việt gốc Hoa. Và chính ông Phan Thanh Giản, một vị đại thần của triều đình Huế đã tuẫn quốc khi Pháp xâm chiếm Việt Nam, cũng là người Việt gốc Hoa.

Sự sang khẩu giữa người gốc Hoa và người Việt Nam trong tiền bán thế kỷ thứ 20 đã phát xuất từ qui chế ngoại kiều đặc biệt mà người Pháp dành cho người gốc Hoa. Với một chính sách mới, mọi tình thân mới, chúng ta sẽ có thể giải quyết vấn đề như tổ tiên chúng ta đã giải quyết. Và như vậy, chỉ cần một thái giao nên là người Việt gốc Hoa hoàn toàn hội nhập vào xã hội Việt Nam.

Với chủ trương xây dựng một xã hội Việt Nam dân chủ, bình đẳng cho mọi công dân một đời, sống tự do và thoải mái. PTQCCT sẽ tích cực hoạt động để thực hiện sự hòa nhập trên đây.

Du lịch Hongkong

SAIGON — HONGKONG : 7 Đêm 8 Ngày bao ăn ở và đi ngoạn, luôn thuế Xuất ngoại là 59.000VN$. Thủ tục miễn phí. Du khách có thể ở thêm 12 ngày nữa nhưng phải tự đài thọ lấy. Đi ngày 15.8-69 và 16.9-69. Xin ghi tên và chương trình tại số 50 Công Lý SAIGON TOURS, Cao Nguyên Trung Phần Ông NGUYỄN KHOA PHƠN số 2 Phạm Hồng Thái Đalat.

KINH SÁCH PHẬT HỌC

Kim Cang Kinh

(Kim Cang Bát Nhã Ba La Mật Kinh) Hán Việt, giải nghĩa chú thích rất kỹ lưỡng rõ ràng. In kỹ nhỏ, cỡ lớn, 140 trang, giá 120đ.

Diệu Pháp Liên Hoa Kinh

(Kinh Pháp Hoa) diễn nghĩa rất dễ hiểu, tăng được nhiều vị Hòa Thượng và thiện tri thức khen ngợi. In kỹ ba, cỡ lớn, 258 trang, giá 150đ.

Phật Học Từ Điển

(Hán, Việt, Pháp, Phạn) rất được nhiều Chùa và tu viện thông nghiệm. Cỡ lớn, 3 tập, tổng số 2.946 trang, giá 1.010đ.

Những kinh sách trên do dịch giả Đoàn trung Còn biên soạn từ 40 năm nay. Phát hành : Phật học Tùng Thư, 143 Đề Thám Saigon. Điện thoại : 25.360

Dạy đan máy

Dạy đan máy tự động, đủ các kiểu mẫu đã tân. Một nghề thanh nghề, sanh lợi ngay sau một tuần học. Hỏi 622 Phan đình Phùng Saigon, (gần Chợ Kỳ Viên Tự)

ANH NGỮ

MỚI — LẠ — LÝ THÚ

CHỦ TRƯƠNG : Gây hứng thú cho người học. Đặc biệt : Mở thêm lớp mới nhận 10 học viên. Thể đến : Ô. Trương Vũ 337/28 Phan đình Phùng Sg (bên ngang Siêu thị Vườn Chuối.)

TỔ SƯ Biệt Phế Khoa

Fondateur d'une phtisiologie distinctive

Trước đây từng trị hết bịnh lao phổi cho nhiều người mà Bác sĩ và Giáo sư Đại học ngoại kiều trị không hết. Hiện nay tiếp tục thêm một bước tiến trị vẻ : lớn tim. Di tính mạng tinh.

Bệnh lao phổi

phát ra từ tim, tính duyên tiếu nhơn tâm mai...

Giấy phép số 2321—HCNV 13-3-64

Hỏi ông TRẦC Q VINH, Cố nhân Lượt, nguyên Y sĩ Biệt Phế Khoa. Cơ làm việc : Sáng : 8g—12g Chiều : 4g—7g . Ngũ Ghia Nhựt. 121/31 Ngô tùng Châu Saigon

Sang Độc

Mới phát hay kinh nghiệm dùng SUPOBÓC BÀ ÚNG HOÀN «ÔNG TIẾN»

Trên 30 năm danh tiếng. Có bán lẻ ở các tiệm thuốc Bắc. KNBYT số 15 ngày 6-5-63.

PHONG NGỨA

Ghê chốc lở lói, gãi tới đâu ăn lan tới đó, không phải thua phết sơ sài người đã mà hết, uống GIÁI PHONG Bát Đặc Hoàn Ông TIẾN. Trên 30 năm danh tiếng, có bán lẻ ở các tiệm thuốc VIỆT HOA, nhà thuốc ÔNG TIẾN PL Chợ lớn

Cần đến

kinh kỳ, bàn thân đã đươn hay lá đang hình kinh nó đau bụng, uống LÔI CÔNG HOÀN «ÔNG TIẾN» bán các tiệm thuốc Việt Hoa. Nhà thuốc ÔNG TIẾN, Phú Lâm, Cholon — KNBYT số 4 ngày 20.11-63.

DU LỊCH NHẬT BỔN HỒNG KÔNG

Hãng sâm cử độ thu vẽ mỗi ngày là có độ 6.000 du khách bước chân vào nước NHẬT. Danh sách quý vị sẽ được ghi nhận vào mùa thu năm nay. Xin tham gia đoàn du lịch đợt II sẽ khởi hành vào tháng 9-1969. Hãng Du lịch TÂN TIẾN 15 Đ. Thu Thâu Saigon. ĐT 22.402 tỉ chức đồng đân và cho đao.

QUÝ ÔNG NÀO CẦN ?

Một sáng chế mới của Bác sĩ SHIMIZU «Chiếc Bom Tay» tự chữa lấy các bệnh liệt dương, di mộng hoạt tinh, bộc bế nhỏ và ngắn v.v... chỉ dùng 2 tuần hoặc lâu nhất là 2 tháng kết quả 100% không phải chích, không uống, không thuốc, tiêm, đã dùng thử và kết quả mỹ mãn. Cần dư bán lại giá vốn 1500đ cho quý ông nào cần Bán đảm) ai thấc mắc muốn hỏi mới lại 523 Trần H. Đạo (gần Nancy) ở xa muốn mua gửi Bưu điện (mandat) 1500đ đã tên CHÂU THANH NGUYÊN.

Kè Toán ĐÁNH MÁY

Lớp kế toán cấp tốc 2 tháng

Mãn khóa đủ khả năng đảm nhiệm kế toán thương mãi. Áp dụng triệt để Plan 1957.

Phụ nhân số toán giải thích và liên toán Công Ty.

Máy mới Việt Anh Pháp.

70% học viên trúng tuyển QG-TM.

Do ông Nguyễn văn Cảo Giám Đốc kế toán phó trách trường CE PROGRES 71 Trần quang Khải Dakao (Saigon). Đ.T. 40.984.

DU LỊCH : SAICON — HONGKONG — BANGKOK

SAIGON — HONGKONG — BANGKOK. Bao ăn ở, du ngoạn, luôn thuế xuất ngoại giá là : 61.000đ. Đi vẻ 8 đêm 9 ngày. Muốn ở lại thêm tại HONGKONG 12 ngày nữa công được, khi về có đủ. Nhưng ăn ở do du khách tự đài thọ lấy. Đi ngày 15-8 và 15-9-69. Xin ghi tên tại SAIGON — TOURS 50 Công Lý Saigon Tel : 23.372 Cao Nguyên Trung Phần Ông NGUYỄN KHOA PHƠN số 2 Phạm hồng Thái Đalat.

Xin chú ý !

Hãng SAIGON — TOURS có máy giặt tối-tân, dưa bởa nay mai lấy, mua cũng vậy, giá thường lẻ không lắm, giặt trắng như tuyết, ủi bông cổ lý. GIẶT HẤP KHÔ — sang dưa chiếu lấy 150đ. 1 bộ, nơi chân đã 50 Công Lý SAIGON TOURS tel : 23.372 và 12 Hoàng Diệu SAIGON - TƯƠI Khanh Hội tel : 90.723 Saigon.

Xin để ý :

Hãng SAIGON TOURS có máy điện tử tối tân CHỮA BỆNH CÂM KHÔNG LẤY TIỀN, cho những ai mắc bệnh bí hiểm, con ốt bại không đi được, kính kỳ không đúng, uống chay không đều hòa. Hỏi chi tiết bởi tại SAIGON-TOURS.

GIỚI THIỆU

Bạn trai, gái. Tìm người làm Tối lập-lại cuộc đời. Thư hỏi chi tiết đề : Cô LÊ CHI Box 364 Saigon.

ANH NGỮ ĐÀM THOẠI

Do Mrs. Lynette Harness Nguyễn, tốt nghiệp sư phạm, dân chiếm và Tiến Sĩ Nguyễn Hữu Phương phụ giảng Đại thích hợp cho sinh viên đọc đi du học ngoại gần hay những ai muốn nói tiếng Anh trong một thời gian ngắn. Chỉ nhận 10 học viên mỗi lớp. Hỏi tại Đa hai, 450 Phan đình Phùng hay Đ.T 97.759.

Anh Ngữ

Đàm thoại và căn bản

Chuyên luyện nói các mục như xã giao, buôn bán, nhà hàng, tiếp tân, liên điện thoại, du lịch v.v... Lượt đọc-báo chỉ và đơn từ thương mại. English for today cho học sinh. Lớp 8 người. Giáo sư Mỹ luyện giọng. Khóa 4 tháng (3 buổi mỗi tuần). Khóa 2 tháng (3 buổi mỗi tuần). Phòng học mây lạnh. Lớp mới 01-7-69, 130 Pasteur. Phòng 107. Đ.T. 93.567

In tại nhà in riêng
CẤP TIẾN
173 Phạm Ngũ Lão S.G

Quản lý : PHẠM V BÉ